KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.9.2021 r.
COM(2021) 582 final

2021/0296 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2009/138/WE, (UE) 2017/1132 i rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2021) 260} - {SWD(2021) 261} - {SEC(2021) 620}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Polisy ubezpieczeniowe stanowią integralną część codziennego życia obywateli Europy. W przypadku wielu rodzajów działalności społecznej i gospodarczej posiadanie polisy ubezpieczeniowej jest niezbędne w celu ochrony przed potencjalnym ryzykiem. Polisa ubezpieczeniowa może być również produktem oszczędnościowym, który w dłuższej perspektywie będzie decydował o dobrobycie jej posiadaczy, podczas gdy ubezpieczyciele będą kierować te oszczędności za pośrednictwem rynków finansowych do gospodarki realnej. Niekontrolowana upadłość ubezpieczycieli może mieć zatem znaczący wpływ na ubezpieczających, osoby uprawnione, poszkodowane strony lub dotknięte upadłością przedsiębiorstwa, zwłaszcza w przypadku, gdy nie można zastąpić kluczowych usług ubezpieczeniowych w rozsądnym czasie i po rozsądnych kosztach. Zarządzanie zagrożeniem upadłością lub upadłość niektórych ubezpieczycieli, w szczególności dużych grup transgranicznych, lub jednoczesna upadłość wielu ubezpieczycieli może również prowadzić do niestabilności finansowej lub ją wzmagać.

Dyrektywa Wypłacalność II zmniejszyła prawdopodobieństwo upadłości i poprawiła odporność unijnej branży ubezpieczeń, a jej skuteczność zostanie wzmocniona dzięki przeglądowi przyjętemu wraz z niniejszym wnioskiem[1]. Niemniej jednak, pomimo należytych i solidnych ram ostrożnościowych, nie można całkowicie wykluczyć trudnej sytuacji finansowej.

Na szczeblu europejskim nie istnieją jednak obecnie zharmonizowane procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec ubezpieczycieli. Powoduje to znaczne różnice materialne i proceduralne między przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi regulującymi upadłość ubezpieczycieli w państwach członkowskich. Ponadto procedury upadłościowe stosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw mogą nie być odpowiednie dla branży ubezpieczeń, ponieważ nie zawsze zapewniają one odpowiednie zachowanie ciągłości funkcji krytycznych. Potrzebny jest zatem system zapewniający organom wiarygodny zestaw instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, umożliwiający odpowiednio wczesną i szybką interwencję w przypadku ubezpieczycieli będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością, aby zapewnić lepsze wyniki ubezpieczającym przy jednoczesnym ograniczeniu do minimum wpływu na gospodarkę, system finansowy i ewentualnego korzystania z pieniędzy podatników.

Na szczeblu międzynarodowym w październiku 2014 r. Rada Stabilności Finansowej opracowała kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla sektora ubezpieczeń, skierowane do każdego ubezpieczyciela, który w razie upadłości mógłby mieć znaczenie systemowe lub znaczenie krytyczne. Rada Stabilności Finansowej wydała wytyczne uzupełniające dotyczące opracowywania skutecznych strategii i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w czerwcu 2016 r. oraz w sierpniu 2020 r. w metodyce oceny kluczowych atrybutów. Jednocześnie w listopadzie 2019 r. Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego (IAIS) przyjęło Podstawowe Zasady Ubezpieczeń dla wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, a także wspólne ramy dla grup ubezpieczeniowych prowadzących działalność

[1] COM(2021) 581.

międzynarodową (IAIG) określające szczegółowo normy dotyczące prewencyjnego planowania naprawy dla IAIG oraz uprawnienia, dostępne zgodnie z oczekiwaniami dla organów, do zarządzania uporządkowanym wyjściem z rynku. W razie potrzeby przewiduje się planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla poszczególnych grup ubezpieczeniowych.

Niniejszy wniosek odzwierciedla te zmiany i wdraża te normy międzynarodowe do prawodawstwa europejskiego. Opiera się on na pracach przygotowawczych przeprowadzonych przez EIOPA, w szczególności na opinii z lipca 2017 r.[2], oraz na doradztwie technicznym EIOPA dotyczącym przeglądu dyrektywy Wypłacalność II[3]. Nawiązuje on również do sprawozdań przygotowanych przez ERRS w 2017 r. i 2018 r.[4], w których opowiedziano się za zharmonizowanymi ramami na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w branży ubezpieczeń.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek opracowano w pełnej zgodności z ramami Wypłacalność II, w szczególności z uwzględnieniem stopniowania interwencji w odniesieniu do jednostek w przypadku pogorszenia kondycji finansowej oraz środków naprawczych dostępnych już w przypadku naruszenia wymogów kapitałowych. Chociaż we wniosku dodaje się pewne elementy gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, nowe uprawnienia prewencyjne uwzględniają stopniowanie interwencji i uprawnienia nadzorcze przewidziane już w ramach dyrektywy Wypłacalność II; nie prowadzą one do powstania nowej uprzednio określonej wartości progowej interwencji innej niż poziom kapitałowego wymogu wypłacalności. Wniosek jest również zgodny z odpowiednimi strategiami w dziedzinie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych[5] i kontrahentów centralnych[6].

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Dzięki stabilizowaniu funkcji krytycznych ubezpieczycieli znajdujących się w trudnej sytuacji, niniejszy wniosek pomaga zapewnić lepszą ochronę oszczędzających i inwestorów, utrzymać podstawowe funkcje ubezpieczycieli służące gospodarce realnej oraz wzmocnić stabilność finansową. Wspiera on zasadnicze warunki ułatwiające skuteczne i zrównoważone przepływy kapitałowe tam, gdzie są one potrzebne.

Ogólnie rzecz biorąc, niniejszy wniosek przyczynia się do wzmocnienia roli ubezpieczycieli jako inwestorów długoterminowych i podmiotów uczestniczących w ożywieniu gospodarczym po kryzysie związanym z COVID-19, zgodnie z celami politycznymi unii rynków kapitałowych i Europejskiego Zielonego Ładu.

---

2 Zob. opinia EIOPA skierowana do instytucji Unii Europejskiej w sprawie harmonizacji ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczycieli (reasekuratorów) w państwach członkowskich, lipiec 2017 r.

3 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en

4 Sprawozdanie ERRS, „Działania naprawcze oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w unijnym sektorze ubezpieczeń: perspektywa makroostrożnościowa", sierpień 2017 r. Sprawozdanie ERRS „Przepisy, środki i instrumenty makroostrożnościowe dotyczące ubezpieczeń", listopad 2018 r.

5 Dyrektywa 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

6 Rozporządzenie (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 114 TFUE. Pozwala to na przyjęcie środków dotyczących zbliżenia przepisów krajowych, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

We wniosku zharmonizowano przepisy krajowe dotyczące naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ubezpieczycieli lub wprowadzono takie ramy, jeżeli jeszcze ich nie ma, w zakresie niezbędnym do zagwarantowania dysponowania przez państwa członkowskie takimi samymi instrumentami i procedurami pozwalającymi podjąć skuteczne działania w przypadku upadłości. Za sprawą ustanowienia minimalnych zharmonizowanych wymogów na rynku wewnętrznym wniosek stworzyłby równe warunki działania we wszystkich państwach członkowskich. Zharmonizowane ramy zabezpieczyłyby również interesy ubezpieczających i chroniłyby gospodarkę realną. Przyczyniłyby się one do stabilności finansowej i zaufania na wewnętrznym rynku ubezpieczeń i reasekuracji dzięki zapewnieniu minimalnej zdolności prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ubezpieczycieli we wszystkich państwach członkowskich oraz dzięki ułatwieniu współpracy między organami krajowymi w przypadku upadłości grup transgranicznych. Dlatego też należy uznać, że celem niniejszego wniosku jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a właściwą podstawę prawną stanowi art. 114 TFUE.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Obecnie systemy naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sektorze ubezpieczeń mają charakter krajowy i funkcjonują jedynie w nielicznych państwach członkowskich. Wiele krajowych systemów prawnych nie przyznaje zatem organom uprawnień niezbędnych do podjęcia skutecznych działań w przypadku ubezpieczycieli będących na progu upadłości. Te rozbieżne przepisy krajowe są również niewystarczające w przypadku upadłości transgranicznej, w szczególności w odniesieniu do grup transgranicznych, w przypadku których nieskoordynowane działania mogłyby szybko doprowadzić do nieoptymalnych rezultatów. Opracowanie odpowiednich uzgodnień dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na szczeblu unijnym wymaga znacznej harmonizacji krajowych praktyk i procedur, co stanowi uzasadnienie dla zaproponowania przez Unię niezbędnych przepisów.

Państwa członkowskie nie mogą w wystarczającym stopniu osiągnąć celu niniejszego wniosku, jakim jest harmonizacja przepisów i procesów dotyczących naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ubezpieczycieli; ze względu na skutki upadłości jakiejkolwiek jednostki w Unii, można go natomiast lepiej osiągnąć na poziomie Unii. W związku z powyższym Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

• Proporcjonalność

Niniejszym wnioskiem wdraża się normy międzynarodowe i uwzględniono w nim opinię EIOPA. Aby zapewnić adekwatność i skuteczność ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także ograniczyć nadmierne obciążenia i koszty administracyjne dla ubezpieczycieli i organów, wniosek zawiera proporcjonalne wymogi, które uwzględniają charakter, skalę i złożoność organizacji, działalności i usług ubezpieczyciela. Dotyczy to zakresu jednostek, które podlegałyby prewencyjnemu planowaniu naprawy oraz planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji; organy mogą również zezwolić ubezpieczycielom na podleganie uproszczonemu zestawowi obowiązków przy opracowywaniu i utrzymywaniu ich planów. Krajowe procedury upadłościowe pozostałyby możliwym wyjściem z rynku dla upadłego ubezpieczyciela, a interwencja organów nadzoru nadal opierałaby się na ocenie sytuacji.

Przepisy niniejszego wniosku są zatem proporcjonalne do tego, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów.

- **Wybór instrumentu**

Nadzór ostrożnościowy opiera się na dyrektywie Wypłacalność II, a restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja są ściśle powiązane z niezharmonizowanymi obszarami prawa krajowego, takimi jak prawo dotyczące niewypłacalności i prawo rzeczowe. Dyrektywa jest zatem właściwym instrumentem prawnym, ponieważ transpozycja jest konieczna, aby zapewnić wdrożenie ram w sposób pozwalający osiągnąć zamierzony skutek w obrębie specyfiki odpowiedniego prawa krajowego.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W ramach niniejszego wniosku przeprowadzono ocenę skutków, która była wspólna z oceną skutków wniosku dotyczącego przeglądu ram Wypłacalność II[7]. W załączniku 10 do oceny skutków dokonano oceny obecnych ram Wypłacalność II i stwierdzono, że są one zasadniczo skuteczne w osiąganiu postępów w realizacji nadrzędnego celu, jakim jest ułatwienie rozwoju jednolitego rynku usług ubezpieczeniowych przy jednoczesnej odpowiedniej ochronie ubezpieczających. Jednakże od momentu rozpoczęcia stosowania w 2016 r. ramy ostrożnościowe Wypłacalność II zostały wdrożone przez krajowe organy nadzoru na różne sposoby. Tak było na przykład w przypadku stopniowania interwencji, które ma na celu przywrócenie sytuacji finansowej ubezpieczycieli po zaobserwowaniu jej pogorszenia, lub, w szerszym ujęciu, w przypadku środków związanych z naprawą oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ponadto, w świetle rosnącej działalności transgranicznej i nowych wyzwań wynikających z panujących warunków gospodarczych i finansowych, ramy Wypłacalność II nie zapewniły jeszcze systemu, który mógłby zapewnić skoordynowaną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację ubezpieczycieli.

Większość państw członkowskich nie dysponuje skutecznymi ramami na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a jeśli takowe istnieją, to występują między nimi znaczne różnice[8]. Różnice te obejmują uprawnienia i instrumenty dostępne dla organów, warunki, na jakich uprawnienia te mogą być wykonywane, oraz cele, do jakich dąży się przy podejmowaniu działań w przypadku upadłości ubezpieczycieli. Ponadto, jak wynika z kilku przypadków upadłości i zagrożenia upadłością odnotowanych przez EIOPA, brak wystarczającej gotowości zarówno ubezpieczycieli, jak i organów publicznych, brak odpowiednich instrumentów i uprawnień lub brak koordynacji transgranicznej mogły utrudnić szybkie i skuteczne prowadzenie działań naprawczych lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do ubezpieczycieli będących na progu upadłości w UE. W związku z tym poziom ochrony ubezpieczających i osób uprawnionych mógł być nieoptymalny.

---

7 Należy dodać odniesienie do oceny skutków.

8 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W lipcu 2017 r., EIOPA opublikował opinię w sprawie harmonizacji ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczycieli w państwach członkowskich; EIOPA opublikował drugą opinię w grudniu 2020 r. w następstwie wniosku Komisji o wydanie opinii z lutego 2019 r. W obu przypadkach EIOPA przeprowadził konsultacje społeczne. Ponadto w styczniu 2020 r. Komisja zorganizowała konferencję, na której jedną sesję poświęcono naprawie oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W dniu 19 lutego 2020 r. Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi za pośrednictwem Grupy Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń. Państwa członkowskie poproszono o przedstawienie uwag na temat strategii konsultacji Komisji oraz na temat oceny skutków jej wniosków przez EIOPA. Odbyła się konkretna wymiana poglądów na temat możliwego podejścia do naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności z wykorzystaniem ukierunkowanego badania.

W lipcu 2020 r. w ramach wstępnej oceny skutków przeprowadzono szczegółową analizę różnych wariantów strategicznych; informacje zwrotne od zainteresowanych stron na temat wstępnej oceny skutków zbierano do sierpnia 2020 r. Od lipca do października 2020 r. w ramach konsultacji społecznych dotyczących przeglądu ram Wypłacalność II zebrano 73 odpowiedzi od różnych zainteresowanych stron, głównie z Europejskiego Obszaru Gospodarczego. W dniu 1 lutego 2021 r. opublikowano „sprawozdanie podsumowujące" dotyczące informacji zwrotnych uzyskanych w wyniku tych konsultacji[9].

Konsultacje te wykazały, że o ile organy publiczne i społeczeństwo obywatelskie zasadniczo popierają większe ujednolicenie elementów dotyczących działań naprawczych i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o tyle branża ubezpieczeniowa uważa taką harmonizację za w dużej mierze zbędną i wskazuje na prawdopodobne wysokie koszty przestrzegania przepisów. Niektórzy uczestnicy podkreślili potrzebę proporcjonalnego stosowania przepisów. Wszystkie zainteresowane strony podkreśliły jednak potrzebę lepszej koordynacji i wymiany informacji między organami nadzoru w kontekście transgranicznym.

W dniu 10 listopada 2020 r. Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi za pośrednictwem Grupy Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń w sprawie dodatkowych elementów związanych z naprawą oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w sektorze ubezpieczeń. Ogólnie rzecz biorąc, eksperci z państw członkowskich zgodzili się z kierunkami polityki zaproponowanymi w opinii EIOPA z 2020 r.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Aby poprzeć swoje prace nad przeglądem ram Wypłacalność II, Komisja wysłała do EIOPA kompleksowy „wniosek o wydanie opinii", w tym w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sprawozdanie końcowe EIOPA opublikowano w dniu 17 grudnia 2020 r.

Oprócz konsultacji z zainteresowanymi stronami Komisja uczestniczyła w dyskusjach i wymianie poglądów dotyczących prac EIOPA, IAIS i Rady Stabilności Finansowej w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ubezpieczycieli. W tym

[9] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12461-Review-of-measures-on-taking-up-and-pursuit-of-the-insurance-and-reinsurance-business-Solvency-II-/public-consultation

względzie wniosek ustawodawczy jest w pełni zgodny z najnowszymi kierunkami polityki Rady Stabilności Finansowej i IAIS.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków niniejszego wniosku została opracowana w ramach szerszego przeglądu ram Wypłacalność II i uzyskała pozytywną opinię Rady ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 23 kwietnia 2021 r. EIOPA przeprowadził dwukrotnie szczegółową ocenę kosztów i korzyści związanych z niniejszym wnioskiem oraz przeprowadził konsultacje na ten temat[10]; główne wnioski z analizy przeprowadzonej przez EIOPA odzwierciedlono w ocenie skutków i podsumowano poniżej.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przedstawiła szereg zaleceń dotyczących ulepszeń, które doprowadziły do dalszego dopracowania oceny skutków. W szczególności przedstawiono dalsze uzasadnienie oceny wariantów oraz ogólnych kosztów i korzyści związanych z przeglądem ram Wypłacalność II, jak również wniosku dotyczącego naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W ocenie skutków stwierdzono, że wdrożenie prewencyjnych ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skutecznie rozwiązałoby problem zaobserwowanego braku gotowości, ewentualnych opóźnionych interwencji, niekompletnego zestawu narzędzi oraz nieskoordynowanego zarządzania transgranicznymi przypadkami upadłości (zagrożenia upadłością).

W ocenie skutków stwierdzono jednak, że zgodnie z międzynarodowymi wytycznymi i normami konieczne jest wprowadzenie szczególnych warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu uwzględnienia sytuacji, w których upadłość ubezpieczyciela miałaby skutek systemowy. W szczególności warianty strategiczne opracowane we wniosku stanowiłyby wiarygodne ramy umożliwiające rozwiązanie problemów ubezpieczycieli, których upadłość mogłaby mieć negatywne skutki dla ubezpieczających. Zharmonizowany zestaw uprawnień do zapobiegania upadłościom i reagowania na nie, charakteryzujący się spójnymi cechami w zakresie projektowania, wdrażania i egzekwowania, sprzyjałby transgranicznej współpracy i koordynacji w sytuacjach kryzysowych oraz pomógłby uniknąć wszelkich niepotrzebnych kosztów ekonomicznych wynikających z nieskoordynowanego podejmowania decyzji przez poszczególne organy publiczne i sądy. Przyczyniłoby się to również do wyrównania warunków działania i uniknięcia arbitrażu regulacyjnego.

Jeżeli chodzi o koszty, w ocenie skutków wykazano, że wynikałyby one głównie z wymogów dotyczących planowania i oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ocena skutków przeprowadzona przez EIOPA zawiera przegląd zakresu kosztów szacowanych przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa w odniesieniu do sporządzania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w odniesieniu do nadzoru nad prewencyjnymi planami naprawy. Ubezpieczyciele ponosiliby

[10] Zob. sekcje 11.6 i 12 oceny skutków EIOPA oraz sekcja 12 dokumentu referencyjnego. Opinia EIOPA w sprawie przeglądu ram Wypłacalność II została poprzedzona opinią w sprawie harmonizacji ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczycieli (reasekuratorów) w państwach członkowskich (5 lipca 2017 r.) oraz dokumentem otwierającym debatę na temat finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz krajowych ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych (EIOPA, lipiec 2018 r.).

koszty związane z opracowywaniem prewencyjnych planów naprawy, udostępnianiem informacji na potrzeby planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub ewentualnymi zmianami mającymi na celu usuwanie przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ocena tych kosztów nie była dostępna w przypadku oceny skutków; ponieważ jednak prewencyjne plany naprawy zostałyby włączone do bieżącego zarządzania ryzykiem przez ubezpieczycieli, sprawozdania dotyczące własnej oceny ryzyka i wypłacalności oraz planowanie ewentualnościowe mogłyby służyć jako źródło informacji.

W ocenie skutków potwierdzono również ocenę EIOPA, zgodnie z którą wymóg finansowania funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez branżę ubezpieczeniową lub gromadzenia przez poszczególnych ubezpieczycieli zobowiązań, które mogłyby podlegać umorzeniu lub konwersji w celu pokrycia strat i dokapitalizowania ubezpieczycieli będących na progu upadłości, nie byłby proporcjonalny. W ocenie skutków uznano, że środki te doprowadziłyby do zawyżenia bilansu ubezpieczycieli w celu zapewnienia zdolności do pokrycia strat proporcjonalnie do ich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; wiązałoby się to z wyższymi kosztami dla branży i wystawiło przedsiębiorstwa na dodatkowe ryzyko obsługi, które nie byłoby uzasadnione istotnie zwiększonymi korzyściami[11].

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Jak wyjaśniono w sekcji 2, w ramach Wypłacalność II nie wprowadzono dodatkowego stopniowania interwencji, a nowe wymogi dotyczące planowania podlegają odpowiedniej proporcjonalności. Wprowadzenie tych elementów proporcjonalności powinno przyczynić się do zmniejszenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych związanych z wdrożeniem wniosku oraz do osiągnięcia odpowiedniej równowagi z oczekiwanymi korzyściami z niego wynikającymi.

Dzięki zwiększeniu świadomości i gotowości wniosek przyczynia się do podejmowania przez ubezpieczycieli, w razie potrzeby, bardziej świadomych działań zaradczych w odpowiednim czasie. Byłoby to także z korzyścią dla równych warunków działania w zakresie środków podejmowanych przez organy w celu przywrócenia kondycji finansowej ubezpieczycieli lub przeprowadzenia ich skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a tym samym przyczyniłoby się do stworzenia bardziej sprawiedliwych warunków konkurencji.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), zwłaszcza prawa własności, prawa do wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do skutecznego środka odwoławczego, prawa do rzetelnego procesu sądowego oraz prawa do obrony; ponadto wniosek ten musi być stosowany zgodnie z tymi prawami i zasadami.

Wszelkie ingerencje w prawa akcjonariuszy i wierzycieli wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zgodne z Kartą. W szczególności jeżeli wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w różny sposób w przypadku działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takie różnice powinny być

[11] EIOPA rozważył i zaopiniował te warianty w dokumencie otwierającym debatę na temat finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz krajowych ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych (EIOPA, 30 lipca 2018 r.).

uzasadnione interesem publicznym i proporcjonalne do eliminowanych zagrożeń. Zaangażowani wierzyciele, w tym ubezpieczający, nie powinni ponieść większych strat niż te, które ponieśliby, jeśli ubezpieczyciel zostałby zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego w chwili podjęcia decyzji o uruchomieniu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

Wniosek nakładałby na EIOPA obowiązek: (i) opracowania dziesięciu standardów technicznych i sześciu wytycznych; (ii) sporządzania jednego sprawozdania rocznego na temat stosowania uproszczonych obowiązków; (iii) prowadzenia bazy danych dotyczących kar administracyjnych zgłoszonych przez organy krajowe oraz (iv) uczestnictwa w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowania decyzji w przypadku braku porozumienia między organami nadzoru i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz prowadzenia wiążącej mediacji. Nowo powołany komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowywałby również zadania dla EIOPA w obszarach objętych wnioskiem. W tym kontekście odpowiednie właściwe organy będą zapraszane do udziału w tych zmianach w charakterze członków, co pozwoli na maksymalne wykorzystanie istniejących zasobów.

Standardy techniczne mają zostać przedstawione 18 miesięcy po wejściu w życie dyrektywy. Termin ten powinien zapewnić EIOPA wystarczającą ilość czasu na ich opracowanie, biorąc pod uwagę jego obecne zasoby. Jedyny powtarzający się rezultat dotyczy sprawozdania na temat stosowania uproszczonych obowiązków.

Nakład pracy związany z utworzeniem i utrzymaniem bazy danych dotyczących kar będzie prawdopodobnie zależał od przepływu zdarzeń zgłaszanych przez organy krajowe. Wystąpienia powinny być ograniczone i rozłożone w czasie, co umożliwiłoby EIOPA zarządzanie swoimi istniejącymi zasobami stosownie do potrzeb.

Biorąc pod uwagę przeszłe i obecne prace EIOPA w zakresie zarządzania kryzysowego, uważa się, że proponowane zadania EIOPA nie będą wymagały utworzenia dodatkowych stanowisk i mogą zostać zrealizowane przy wykorzystaniu obecnych zasobów.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

We wniosku zobowiązuje się państwa członkowskie do transponowania przepisów dotyczących naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do prawa krajowego w terminie 18 miesięcy od wejścia w życie niniejszego wniosku. Jak wspomniano w sekcji 5, organy krajowe powinny co roku składać EIOPA sprawozdania ze stosowania uproszczonych obowiązków, które EIOPA powinien z kolei ujawniać.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Tytuł I – Zakres, definicje i organy

Przedmiot i zakres stosowania (art. 1)

Niniejszy wniosek dotyczy zarządzania kryzysowego (uprawnienia w zakresie działań zapobiegawczych, prewencyjne planowanie naprawy oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja) w odniesieniu do wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji mających siedzibę w UE i podlegających ramom Wypłacalność II.

Ponadto, ponieważ upadłość podmiotu powiązanego z grupą może mieć wpływ na wypłacalność i działalność całej grupy, prewencyjne planowanie naprawy oraz planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi określać i obejmować wszystkie istotne podmioty grup, których częścią może być ubezpieczyciel, a organy powinny dysponować skutecznymi środkami działania w odniesieniu do tych podmiotów, aby narzucić działania naprawcze uwzględniające dobrą kondycję finansową grupy, usunąć przeszkody dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście grupy oraz opracować spójny program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla całej grupy, w szczególności w kontekście transgranicznym.

Ustanowienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 3)

Niniejszy wniosek zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sektorze ubezpieczeń, wyposażonych w minimalny zharmonizowany zestaw uprawnień do podejmowania wszelkich istotnych działań przygotowawczych i działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. We wniosku nie określono konkretnego organu, jaki powinien zostać wyznaczony, a zatem mogą to być na przykład krajowe banki centralne, właściwe ministerstwa, organy administracji publicznej lub inne organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej. Jeżeli uprawnienia przyznaje się istniejącemu organowi, należy wprowadzić odpowiednie rozwiązania strukturalne w celu uniknięcia konfliktów interesów między funkcjami nadzorczymi i funkcjami związanymi z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a niezależnością operacyjną, w szczególności w odniesieniu do organów nadzoru.

Tytuł II – Przygotowanie

Uproszczone obowiązki (art. 4)

Aby zachować zgodność z zasadą proporcjonalności i uniknąć nadmiernego obciążenia administracyjnego, organy powinny, w stosownych przypadkach, stosować inne lub ograniczone wymogi w zakresie prewencyjnego planowania naprawy oraz planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wymogi informacyjne w zależności od danej jednostki i z mniejszą częstotliwością aktualizacji, uwzględniając szereg czynników związanych z daną jednostką. Organy powinny co roku składać EIOPA sprawozdanie ze stosowania uproszczonych obowiązków.

Prewencyjne planowanie naprawy (art. 5–8)

Grupy powinny opracować i przedłożyć organowi sprawującemu nadzór nad grupą grupowe prewencyjne plany naprawy. Również ubezpieczyciele niebędący częścią grupy podlegającej takim wymogom w zakresie planowania, są zobowiązani do przygotowania i regularnego aktualizowania prewencyjnych planów naprawy określających działania, jakie mają zostać podjęte przez te jednostki w celu przywrócenia ich sytuacji finansowej, jeżeli uległaby ona znacznemu pogorszeniu. Organy nadzoru powinny określić ubezpieczycieli zobowiązanych do sporządzenia prewencyjnych planów naprawy w oparciu o szereg czynników. Ogólnie rzecz biorąc, co najmniej 80 % rynku państwa członkowskiego powinno podlegać takim wymogom, a zakłady o niskim profilu ryzyka byłyby wyłączane na zasadzie indywidualnej.

Dzięki tym planom ubezpieczyciel będzie mógł lepiej zrozumieć swoje słabe punkty i realistyczne możliwości w scenariuszach warunków skrajnych; powinny one stanowić integralną część systemu zarządzania jednostką, a jako wkład w przygotowanie prewencyjnych planów naprawy mogą posłużyć istniejące instrumenty.

Prewencyjne plany naprawy mają być oceniane przez organy nadzoru, które sprawdzą, czy plany są kompleksowe i czy mogą w sposób wykonalny i terminowy przywrócić rentowność jednostki.

Planowanie i ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 9–16)

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zobowiązane do przygotowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określających działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które te organy planują podjąć w przypadku spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Łącznie 70 % jednostek w każdym państwie członkowskim powinno podlegać obowiązkowi planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a jednostki o niskim profilu ryzyka powinny być wykluczane na zasadzie indywidualnej. Odpowiednich ubezpieczycieli należy określać na podstawie szeregu kryteriów proporcjonalności, w tym oczekiwanego wpływu ich upadłości.

Ani prewencyjne plany naprawy, ani plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny opierać się na żadnym nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym ani zakładać narażenia podatników na ryzyko poniesienia strat.

W ramach planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny także ocenić ogólną możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ubezpieczyciela oraz usunąć wszelkie przeszkody w przeprowadzeniu restrukturyzacji. Zakres uznania organów powinien być ograniczony do tego, co jest konieczne do uproszczenia struktury i działalności danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji wyłącznie w celu poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego zakładu.

Wspólne decyzje (art. 17)

Organy sprawujące nadzór nad grupą, organy nadzoru, grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, powinny dołożyć starań w celu podjęcia wspólnych decyzji, zgodnie z procedurą określoną we wskazanym artykule.

Tytuł III – Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

Warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 19)

We wniosku ustanowiono wspólne parametry dotyczące uruchomienia zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Restrukturyzację i uporządkowaną likwidację zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji należy przeprowadzić, gdy zakład ten znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością i nie ma żadnych perspektyw na to, by za sprawą innego podmiotu z sektora prywatnego lub środków nadzoru można było zapobiec upadłości.

Jednocześnie należy koniecznie zapewnić, aby środki inwazyjne były uruchamiane tylko wtedy, gdy ingerencja w prawa zainteresowanych stron jest uzasadniona, a podjęcie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji leży w interesie publicznym.

Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 26–52)

W przypadku spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą uprawnione do zastosowania następujących instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

a) umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych w szczególności w celu ułatwienia zastosowania innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takich jak instrument braku płynności czy instrumenty transferowe. Ustala się specjalną hierarchię, która uzupełnia, a w razie potrzeby zastępuje hierarchię ustanowioną w każdym krajowym prawie dotyczącym niewypłacalności. Co do zasady przed roszczeniami wierzycieli nieuprzywilejowanych należy wyczerpać roszczenia akcjonariuszy. Dopiero po wyczerpaniu tych roszczeń organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nałożyć straty na należności bardziej uprzywilejowane. W określonych okolicznościach przeprowadzona zostanie konwersja w celu istotnego rozwodnienia pozostałych roszczeń akcjonariuszy;

b) brak płynności: zezwolenie jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na zawieranie nowych umów ubezpieczenia lub umów reasekuracji zostaje cofnięte w celu ograniczenia jej działalności do wyłącznego administrowania jej istniejącym portfelem, co pozwala zmaksymalizować pokrycie roszczeń ubezpieczeniowych z istniejących aktywów;

c) zbycie działalności: cała działalność jednostki lub jej część może zostać sprzedana na warunkach handlowych, bez konieczności spełnienia wymogów proceduralnych, które w przeciwnym razie miałyby zastosowanie;

d) zakład pomostowy: cała działalność jednostki lub jej część może zostać przeniesiona do podmiotu będącego pod kontrolą organu publicznego. Zezwolenie na zastosowanie instrumentu zakładu pomostowego musi być wydawane zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II. Działalność zakładu pomostowego ma charakter tymczasowy, a jego celem jest zbycie działalności na rzecz nabywcy prywatnego, gdy panują odpowiednie warunki rynkowe;

e) wydzielenie aktywów i zobowiązań: zobowiązania bądź aktywa o obniżonej jakości lub problematyczne można przenieść do podmiotu zarządzającego aktywami, aby umożliwić zarządzanie nimi i odzyskanie ich z czasem. Aby zminimalizować zakłócenia konkurencji i ryzyko pokusy nadużycia, instrument ten powinien być stosowany wyłącznie w połączeniu z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne, o ile są dostępne, mogłyby przyczynić się do finansowania procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez pokrycie strat do wysokości strat netto, które systemy te musiałyby ponieść po zapewnieniu ochrony ubezpieczającym w ramach standardowego postępowania upadłościowego. W takich przypadkach zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji zapewniłoby kwalifikującym

się ubezpieczającym ochronę co najmniej do poziomu pokrycia, co jest głównym powodem ustanowienia takich ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych na mocy prawa krajowego.

W celu zastosowania wspomnianych instrumentów organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą uprawnione do przejęcia kontroli nad upadłą instytucją lub instytucją bliską upadłości, do przejęcia roli akcjonariuszy i kadry kierowniczej, do przeniesienia aktywów i zobowiązań oraz do egzekwowania umów. W stosownych przypadkach działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zgodne z unijnymi ramami pomocy państwa. Oprócz minimalnego zharmonizowanego zestawu instrumentów organy krajowe będą mogły przewidzieć szczególne krajowe instrumenty i uprawnienia, jeżeli będą one zgodne z zasadami i celami unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności organy krajowe mogą rozważyć zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji w celu dokapitalizowania ubezpieczyciela będącego na progu upadłości, o ile nie ma to wpływu na roszczenia ubezpieczeniowe i o ile wprowadzone zostały odpowiednie środki odnoszące się do reorganizacji i środki restrukturyzacyjne.

Przepisy pomocnicze dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wyceny, zabezpieczeń, wymogów proceduralnych oraz prawa do odwołania i wyłączenia innych działań (art. 23–25 i 53–66)

W celu zapewnienia, aby decyzje dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowano zgodnie z kluczowymi zasadami odnoszącymi się do praw własności, odpowiednimi zabezpieczeniami i prawem spółek, niniejsza dyrektywa zawiera niezbędne przepisy i kroki, których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą musiały przestrzegać przed podjęciem decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i po ich podjęciu. Obejmuje to na przykład zapewnienie szczegółowej wyceny bilansu ubezpieczyciela, gwarancji dla zaangażowanych akcjonariuszy i wierzycieli, w tym ubezpieczających, że otrzymają odszkodowanie, w przypadku gdy znajdą się w sytuacji gorszej od tej, w jakiej znaleźliby się w przypadku likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w ramach krajowego postępowania upadłościowego, a także obejmuje czynności procesowe, za pomocą których organy powinny powiadomić ubezpieczyciela i inne zaangażowane organy o decyzjach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz prawo do odwołania od decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego. Aby ułatwić restrukturyzację i uporządkowaną likwidację oraz realizację celu, jakim jest zapewnienie stabilności finansowej, ramy obejmują także tymczasowe moratorium na spłatę roszczeń i utrzymanie praw ubezpieczających do wykupu w odniesieniu do umów ubezpieczenia na życie.

Tytuł IV – Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja grup transgranicznych (art. 67–71)

Aby uwzględnić transgraniczny charakter niektórych grup ubezpieczeniowych oraz stworzyć kompleksowe i zintegrowane ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych i działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii, ustanowione zostaną kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pod przewodnictwem grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i z udziałem EIOPA. EIOPA będzie ułatwiać współpracę organów, przyczyniać się do zapewnienia spójności i w razie konieczności prowadzić mediacje. Celem kolegiów jest koordynacja środków przygotowawczych i środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wprowadzanych przez organy krajowe, tak aby zapewnić optymalne rozwiązania na poziomie Unii.

Tytuł V – Stosunki z państwami trzecimi (art. 72–77)

Ubezpieczyciele z Unii prowadzą działalność w państwach trzecich i na odwrót, dlatego skuteczne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przewidywać współpracę z organami państw trzecich. Wniosek zapewnia organom Unii uprawnienia niezbędne do wspierania zagranicznych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do upadłego ubezpieczyciela zagranicznego dzięki zapewnieniu skuteczności przenoszenia aktywów i zobowiązań takiego ubezpieczyciela znajdujących się w jurysdykcji tych organów lub podlegających prawu jurysdykcji tych organów, pod pewnymi warunkami. Unijne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również posiadać uprawnienia do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do krajowych oddziałów jednostek z państw trzecich, w przypadku gdy odrębna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja jest niezbędna ze względu na interes publiczny lub ochronę lokalnych ubezpieczających.

Wniosek przewiduje możliwość zawarcia porozumień dotyczących współpracy z zagranicznymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu ułatwienia wsparcia dla zagranicznych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EIOPA może zawierać ramowe porozumienia administracyjne z organami państw trzecich zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, a organy krajowe mogą zawierać dwustronne porozumienia zgodnie z ramowymi porozumieniami EIOPA.

Tytuł VI – Kary (art. 78–82)

W celu zapewnienia przestrzegania przez ubezpieczycieli, podmioty faktycznie kontrolujące ich działalność oraz ich organy administrujące, zarządzające lub nadzorcze wymogów wynikających z niniejszego wniosku, państwa członkowskie powinny określić kary administracyjne i inne środki administracyjne, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. EIOPA powinien prowadzić centralną bazę danych wszystkich kar administracyjnych.

Tytuł VII – Zmiany w dyrektywie Wypłacalność II, dyrektywach dotyczących prawa spółek i rozporządzeniu w sprawie EIOPA

Zmiany w dyrektywie Wypłacalność II, w tym w odniesieniu do środków zapobiegawczych (art. 83)

Nie naruszając istniejącego stopniowania interwencji, w niniejszym wniosku doprecyzowano uprawnienia organów nadzoru do nakładania na ubezpieczycieli środków zapobiegawczych w przypadkach pogarszającej się sytuacji finansowej lub naruszeń wymogów regulacyjnych, aby uniknąć eskalacji problemów na odpowiednio wczesnym etapie pogarszania się sytuacji.

Aby umożliwić skuteczną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, zmieniono przepisy dotyczące reorganizacji i likwidacji, rozszerzając ich zakres zastosowania w przypadku stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w odniesieniu do ubezpieczycieli, jak i podmiotów objętych systemem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zmiany w dyrektywach dotyczących prawa spółek i rozporządzeniu w sprawie EIOPA (art. 83–88)

Unijne dyrektywy dotyczące prawa spółek zawierają przepisy w zakresie ochrony akcjonariuszy i wierzycieli. Niektóre z tych przepisów mogą utrudniać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanie szybkich działań. W związku z tym we wniosku proponuje się zmianę tych przepisów.

W celu zapewnienia, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były reprezentowane w Europejskim Systemie Nadzoru Finansowego oraz aby EIOPA dysponował niezbędną wiedzą specjalistyczną, należy wprowadzić zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010, aby uwzględnić organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pojęciu „właściwych organów”.

2021/0296 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2009/138/WE, (UE) 2017/1132 i rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego[12],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[13],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Trudna sytuacja zakładów ubezpieczeń może mieć poważne reperkusje dla gospodarki i dobrobytu społecznego państw członkowskich, jeżeli prowadzi do zakłócenia ochrony zapewnianej ubezpieczającym, osobom uprawnionym lub poszkodowanym stronom. Rola, jaką zakłady reasekuracji pełnią w gospodarce, ich wzajemne powiązania z zakładami ubezpieczeń prowadzącymi bezpośrednią działalność ubezpieczeniową i w szerszej perspektywie z rynkami finansowymi, a także stosunkowa koncentracja rynku reasekuracji wymagają właściwych ram w celu zaradzenia ich trudnej sytuacji lub przeprowadzenia ich upadłości w uporządkowany sposób. Należy zatem zająć się kwestią działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń prowadzących bezpośrednią działalność ubezpieczeniową, jak i zakładów reasekuracji, z uwzględnieniem ich specyfiki.

(2) Światowy kryzys finansowy z 2008 r. uwydatnił słabe punkty sektora finansowego i jego wzajemne powiązania. Okazało się, że przyczyny trudnej sytuacji i upadłości są związane między innymi z ewolucją rynków finansowych oraz z samą naturą działalności ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej. W tym względzie jako główne źródła obaw zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wskazuje się często ryzyko ubezpieczeniowe, tj. zaniżone odszkodowania, błędną wycenę, tj. niedoszacowane składki, niewłaściwe zarządzanie aktywami i zobowiązaniami oraz straty inwestycyjne. W tym kontekście do przywrócenia dobrej kondycji finansowej

[12] Dz.U. C […] z […], s. […].
[13] Dz.U. C […] z […], s. […].

szeregu zakładów ubezpieczeń, która uległa pogorszeniu, wykorzystano pieniądze podatników. Mimo że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE[14] miała na celu wzmocnienie systemu finansowego w Unii oraz odporności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, nie wyeliminowała całkowicie możliwości upadłości takich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Znaczne wahania rynkowe i długo utrzymujące się niskie poziomy stóp procentowych mogą być szczególnie szkodliwe dla rentowności i wypłacalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Wrażliwość zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na zmiany sytuacji rynkowej i gospodarczej wymaga zatem szczególnej ostrożności i odpowiednich ram, aby można było zarządzać, także w sposób prewencyjny, potencjalnym pogorszeniem sytuacji finansowej tych zakładów. Niektóre niedawne przypadki upadłości i zagrożenia upadłością, w szczególności o charakterze transgranicznym, ujawniły słabości obecnych ram, którym należy zaradzić w celu odpowiedniego zorganizowania uporządkowanego wyjścia z rynku zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji.

(3) Prowadzone przez zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji działania, operacje i świadczone przez nie usługi, których nie można łatwo zastąpić w rozsądnych ramach czasowych lub po rozsądnych kosztach dla ubezpieczających, osób uprawnionych lub poszkodowanych stron, muszą być postrzegane jako funkcje krytyczne, których ciągłość należy zapewnić. Takie działania, usługi lub operacje mogą być krytyczne na poziomie unijnym, krajowym lub regionalnym. Ciągłość ochrony ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej jest często lepszym rozwiązaniem niż likwidacja jednostki będącej na progu upadłości, ponieważ taka ciągłość zapewnia najkorzystniejszy wynik dla ubezpieczających, osób uprawnionych czy poszkodowanych stron. Dlatego kluczowe znaczenie ma zapewnienie dostępności odpowiednich instrumentów, które pomogą zapobiec upadłości, a w przypadku gdy upadłość jest nieunikniona, pozwolą zminimalizować negatywne skutki dzięki zachowaniu ciągłości tych funkcji krytycznych.

(4) Zapewnienie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących na progu upadłości w Unii jest kluczowym elementem na drodze do pełnego osiągnięcia rynku wewnętrznego. Upadłość takich zakładów ma wpływ nie tylko na ubezpieczających i zapewne na gospodarkę realną i stabilność finansową rynków, na których te zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji bezpośrednio działają, ale także na zaufanie do wewnętrznego rynku ubezpieczeń. Pełne osiągnięcie rynku wewnętrznego usług finansowych wzmocniło wzajemne oddziaływanie między poszczególnymi krajowymi systemami finansowymi. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji prowadzą działalność na rynkach finansowych w celu zarządzania swoim portfelem inwestycyjnym oraz ryzykiem związanym z prowadzoną działalnością. Ze względu swoje operacje instrumentami pochodnymi są one powiązane z rynkiem międzybankowym i innymi rynkami finansowymi, które mają zasadniczo charakter ogólnoeuropejski. W tym kontekście brak zdolności państw członkowskich do zaradzenia upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiego zakładu w sposób przewidywalny i zharmonizowany, aby skutecznie zapobiec szerszym szkodom systemowym, może

[14] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

zagrozić stabilności rynków finansowych, a w konsekwencji również rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych.

(5) Światowy kryzys finansowy z 2008 r. uwypuklił potrzebę opracowania odpowiednich ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z myślą o zakładach ubezpieczeń i zakładach reasekuracji. Na szczeblu międzynarodowym w październiku 2014 r. Rada Stabilności Finansowej opracowała kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji [15] skierowane do każdego zakładu ubezpieczeń, który w razie upadłości mógłby mieć znaczenie systemowe lub krytyczne. W czerwcu 2016 r. Rada Stabilności Finansowej wydała wytyczne uzupełniające dotyczące opracowywania skutecznych strategii i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla ubezpieczycieli o znaczeniu systemowym[16]. Jednocześnie w listopadzie 2019 r. Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego („IAIS") przyjęło Podstawowe Zasady Ubezpieczeń dla wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wspólne ramy dla grup ubezpieczeniowych prowadzących działalność międzynarodową określające szczegółowo normy dotyczące prewencyjnego planowania naprawy oraz działań, jakie organy zgodnie z oczekiwaniami powinny podjąć w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, który ma wyjść z rynku i zostać poddany procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji[17]. Dokumenty te należy uwzględnić przy ustanawianiu ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących na progu upadłości.

(6) Działalność wielu zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wykracza poza granice narodowe. Brak koordynacji i współpracy między organami publicznymi w zakresie przygotowania i zarządzania trudną sytuacją lub upadłością zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji prowadzącego działalność transgraniczną może podważyć wzajemne zaufanie państw członkowskich, przynieść nieoptymalny rezultat dla ubezpieczających, osób uprawnionych i poszkodowanych stron oraz wpłynąć negatywnie na wiarygodność wewnętrznego rynku ubezpieczeń.

(7) Obecnie na szczeblu Unii Europejskiej nie ma zharmonizowanych procedur skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji. Co za tym idzie, występują znaczne różnice materialne i proceduralne między krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi regulującymi upadłość zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w państwach członkowskich. Ponadto procedury upadłościowe stosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw nie zawsze mogą być odpowiednie dla zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, ponieważ nie zawsze zapewniają odpowiednie zachowanie ciągłości funkcji krytycznych dla ubezpieczających, osób uprawnionych

---

15 Rada Stabilności Finansowej, „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions" [Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych], 2014 r.

16 Rada Stabilności Finansowej, „Developing Effective Resolution Strategies and Plans for Systemically Important Insurers" [Opracowywanie skutecznych strategii i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczycieli o znaczeniu systemowym], 2016 r.

17 Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego, „Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups" [Podstawowe zasady ubezpieczeń i wspólne ramy nadzoru nad grupami ubezpieczeniowymi prowadzącymi działalność międzynarodową], 2019 r.

i poszkodowanych stron, a także dla gospodarki realnej lub ogólnej stabilności finansowej.

(8) Konieczne jest zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością przy jednoczesnym zminimalizowaniu wpływu upadłości takiej jednostki na gospodarkę i system finansowy. Należy zatem ustanowić ramy zapewniające organom wiarygodny zestaw narzędzi umożliwiający odpowiednio wczesną i szybką interwencję w przypadku zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością. Ramy te powinny zapewnić, że akcjonariusze poniosą straty jako pierwsi oraz że wierzyciele poniosą straty po akcjonariuszach, pod warunkiem, że żaden wierzyciel nie poniesie większej straty niż ta, którą poniósłby, gdyby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego, zgodnie z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli.

(9) Ramy, które należy ustanowić, powinny umożliwiać organom zapewnienie ciągłości ochrony ubezpieczeniowej ubezpieczających, osób uprawnionych i poszkodowanych stron, przenoszenie w stosownych przypadkach rentownej działalności i portfeli zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz podział strat w sposób sprawiedliwy i przewidywalny. Cele te powinny pomóc zapobiec niepotrzebnym stratom lub trudnościom społecznym, które dotykają ubezpieczających, osoby uprawnione i poszkodowane strony, złagodzić negatywny wpływ na gospodarkę realną, zminimalizować negatywne skutki dla rynków finansowych i zminimalizować koszty ponoszone przez podatników.

(10) Przegląd dyrektywy 2009/138/WE, w szczególności wprowadzenie wymogów kapitałowych uwzględniających ryzyko, wzmocnionego nadzoru, zwiększonego monitorowania płynności i lepszych narzędzi polityki makroostrożnościowej, powinien w jeszcze większym stopniu obniżyć prawdopodobieństwo upadłości zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji oraz zwiększyć odporność tych jednostek na napięcia gospodarcze, czy to spowodowane zaburzeniami systemowymi, czy zdarzeniami charakterystycznymi dla poszczególnych jednostek. Niemniej jednak, pomimo należytych i solidnych ram ostrożnościowych, nie można całkowicie wykluczyć trudnej sytuacji finansowej. Państwa członkowskie powinny być zatem przygotowane i posiadać odpowiednie instrumenty naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby radzić sobie zarówno z kryzysami systemowymi, jaki i z upadłością poszczególnych jednostek. Narzędzia te powinny obejmować mechanizmy umożliwiające organom skuteczne postępowanie z jednostkami będącymi na progu upadłości lub zagrożonymi upadłością. Korzystanie z takich narzędzi i wykonywanie takich uprawnień powinno uwzględniać okoliczności, w których nastąpiła upadłość.

(11) Niektóre państwa członkowskie wprowadziły już wymogi dotyczące prewencyjnych planów naprawy oraz mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji znajdujących się na progu upadłości. Brak wspólnych warunków, uprawnień i procedur dotyczących naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji w całej Unii stanowi jednak potencjalną przeszkodę w skutecznym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego oraz utrudnia współpracę między organami krajowymi podczas postępowania ze znajdującymi się w trudnej sytuacji lub na progu upadłości transgranicznymi grupami jednostek. Jest tak szczególnie w sytuacji, gdy różne podejścia sprawiają, że organy krajowe nie dysponują takim samym stopniem

kontroli lub takimi samymi możliwościami przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji. Te różnice w systemach naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą mieć wpływ na równe warunki działania i potencjalnie przyczynić się do zakłócenia konkurencji pomiędzy jednostkami. Należy wyeliminować te przeszkody oraz przyjąć odpowiednie przepisy zapewniające prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W tym celu zasady regulujące prewencyjne systemy naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji powinny podlegać wspólnym minimalnym przepisom harmonizacyjnym. Aby zapewnić spójność z istniejącymi przepisami Unii w dziedzinie usług ubezpieczeniowych, prewencyjny system naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć zastosowanie do wszystkich zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji podlegających wymogom ostrożnościowym określonym w dyrektywie 2009/138/WE.

(12) Upadłość podmiotu powiązanego z grupą może w bardzo krótkim czasie wpłynąć na wypłacalność całej grupy oraz na jej działania. Konieczne jest zatem ustanowienie wymogów w zakresie prewencyjnych planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto organy powinny dysponować skutecznymi środkami działania w odniesieniu do tych podmiotów, aby móc nakładać działania naprawcze uwzględniające dobrą kondycję finansową wszystkich podmiotów powiązanych, usuwać przeszkody dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście grupy i ustanowić spójny program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy jako całości, w szczególności w kontekście transgranicznym. Wymogi w zakresie prewencyjnego planowania naprawy oraz planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć zastosowanie do jednostek dominujących, spółek holdingowych oraz innych podmiotów powiązanych, w tym oddziałów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji mających siedzibę poza Unią.

(13) Konieczne jest zapewnienie adekwatności i skuteczności ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy jednoczesnym ograniczeniu nadmiernego obciążenia administracyjnego oraz kosztów dla jednostek i organów. Wdrażanie takich ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno zatem być proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności danej jednostki oraz jej działalności i usług. Jeżeli chodzi o zakres wymogów w zakresie planowania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy powinny określić na podstawie zharmonizowanego zestawu kryteriów opartych na analizie ryzyka, które zakłady podlegają wymogom planowania. Aby wzmocnić zaufanie do jednolitego rynku ubezpieczeń i reasekuracji oraz wspierać równe warunki działania, należy osiągnąć minimalny stopień gotowości w drodze określenia minimalnego poziomu zasięgu rynkowego. Ten minimalny poziom zasięgu rynkowego powinien jednak uwzględniać różnice pomiędzy działaniami naprawczymi z jednej strony, a restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z drugiej strony, a także obecność lub brak interesu publicznego przy podejmowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(14) Z tego samego powodu, w stosownych przypadkach, organy powinny stosować inne lub ograniczone wymogi w zakresie prewencyjnego planowania naprawy oraz

planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wymogi informacyjne w zależności od danego zakładu i z mniejszą częstotliwością aktualizacji. Stosując takie uproszczone obowiązki, organy powinny brać pod uwagę charakter, wielkość, złożoność i substytucyjność działalności jednostki, jej strukturę akcjonariatu i formę prawną, jej profil ryzyka, stopień wzajemnych powiązań z innymi podmiotami objętymi regulacją lub z systemem finansowym w ogóle. Organy powinny także rozważyć, czy upadłość i późniejsza likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w ramach standardowego postępowania upadłościowego miałyby znaczący negatywny wpływ na ubezpieczających, rynki finansowe, inne jednostki lub szeroko rozumianą gospodarkę. Organy powinny co roku składać EIOPA sprawozdanie ze stosowania takich uproszczonych obowiązków.

(15) Aby zapewnić uporządkowany proces restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aby uniknąć konfliktu interesów, państwa członkowskie powinny wyznaczyć organy administracji publicznej lub organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej, do wykonywania funkcji i zadań związanych z ramami na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie powinny dopilnować, by tym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przydzielono odpowiednie zasoby. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełniący inne funkcje, należy wprowadzić odpowiednie uzgodnienia strukturalne w celu oddzielenia tych funkcji od funkcji związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz w celu zapewnienia niezależności operacyjnej. Takie rozdzielenie nie powinno uniemożliwiać komórce ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dostępu do wszelkich informacji wymaganych do wykonywania jej obowiązków wynikających z ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub współpracy między różnymi organami zaangażowanymi w stosowanie tych ram.

16) Ze względu na potencjalne skutki upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dla ubezpieczających, systemu finansowego i gospodarki odnośnego państwa członkowskiego oraz w świetle ewentualnej konieczności wykorzystania środków publicznych w celu zaradzenia takiej upadłości ministerstwa finansów lub inne właściwe ministerstwa państw członkowskich powinny już na wczesnym etapie być ściśle zaangażowane w proces zarządzania kryzysowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

17) Niezbędne jest skuteczne zaradzenie pogarszającej się sytuacji finansowej zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub naruszaniu przez te zakłady wymogów regulacyjnych oraz zapobieganie eskalacji problemów. Organy nadzoru powinny zatem posiadać uprawnienia do nakładania środków zapobiegawczych. Takie uprawnienia zabezpieczające powinny jednak być spójne ze stopniowaniem interwencji i uprawnieniami nadzorczymi przewidzianymi już w dyrektywie 2009/138/WE w odniesieniu do podobnych okoliczności, w tym uprawnieniami nadzorczymi przewidzianymi w procesie nadzoru określonym w art. 36 dyrektywy 2009/138/WE. Takie uprawnienia zabezpieczające nie powinny też prowadzić do powstania nowej uprzednio określonej wartości progowej skutkującej interwencją przed poziomem kapitałowego wymogu wypłacalności określonego w tytule I rozdział VI sekcja 4 tej dyrektywy. Organy nadzoru powinny oceniać każdą sytuację indywidualnie i decydować o potrzebie zastosowania środków zapobiegawczych w oparciu o okoliczności, sytuację zakładu i swój osąd nadzorczy.

18) Jest sprawą kluczową, aby grupy lub, w stosownych przypadkach, poszczególne jednostki przygotowywały i regularnie aktualizowały prewencyjne plany naprawy określające działania, które mają podjąć te grupy lub jednostki w celu przywrócenia ich sytuacji finansowej po znacznym pogorszeniu tej sytuacji, które może stanowić zagrożenie dla ich rentowności. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem określić zestaw wskaźników ilościowych i jakościowych, które powodowałyby uruchomienie działań naprawczych przewidzianych w takich prewencyjnych planach naprawy. Takie wskaźniki powinny pomóc zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji w podejmowaniu działań naprawczych w najlepszym interesie ubezpieczających i nie powinny prowadzić do ustanowienia nowych regulacyjnych wymogów ostrożnościowych. Prewencyjne plany naprawy obejmujące wszystkie istotne podmioty prawne w grupie powinny być szczegółowe i opierać się na realistycznych założeniach mających zastosowanie w ramach szeregu wiarygodnych, pesymistycznych scenariuszy. Te prewencyjne plany naprawy powinny stanowić integralną część systemu zarządzania jednostki. Istniejące narzędzia mogą służyć jako wkład przy przygotowywaniu takich prewencyjnych planów naprawy, w tym własnej oceny ryzyka i wypłacalności, planów awaryjnych lub planów zarządzania ryzykiem płynności. Wymóg sporządzenia prewencyjnego planu naprawy powinien być jednak stosowany proporcjonalnie i powinien pozostawać bez uszczerbku dla opracowania i przedłożenia realistycznego planu naprawy zgodnie z wymogami art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE. W stosownych przypadkach elementy prewencyjnego planu naprawy mogą dostarczyć informacji lub służyć jako podstawa do opracowania planu naprawy wymaganego na mocy art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE.

19) Niezbędne jest zapewnienie odpowiedniego stopnia gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych. Jednostki dominujące najwyższego szczebla lub indywidualne zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji powinny być zatem zobowiązane do przedstawienia organom nadzoru swoich prewencyjnych planów naprawy w celu przeprowadzenia pełnej oceny, w tym oceny, czy plany te są kompleksowe i czy mogłyby w rozsądny sposób przywrócić rentowność jednostki lub grupy w odpowiednim czasie, nawet w okresach silnych napięć finansowych. W przypadku gdy jednostka przedstawia prewencyjny plan naprawy, który nie jest odpowiedni, organy nadzoru powinny być uprawnione do zażądania od jednostki przedsięwzięcia środków niezbędnych do usunięcia istotnych niedociągnięć planu.

20) Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zasadniczym elementem ich skutecznego przeprowadzenia. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem dysponować wszystkimi informacjami niezbędnymi do określenia funkcji krytycznych i zapewnienia ich ciągłości. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mają uprzywilejowaną wiedzę na temat własnego funkcjonowania i wszelkich wynikających z niego problemów, a zatem organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny sporządzać plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji między innymi na podstawie informacji dostarczonych przez zainteresowane zakłady. Aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przede wszystkim uzyskiwać niezbędne informacje od organów nadzoru.

21) Zakłady o niskim profilu ryzyka, ze względu na ich niski profil ryzyka, nie powinny być zobowiązane do sporządzania odrębnych prewencyjnych planów naprawy ani nie powinny podlegać obowiązkowi planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

22) W celu przewidzenia możliwych działań naprawczych i środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zwiększenia gotowości grup na wypadek sytuacji kryzysowej oraz ich możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wszelkie traktowanie grupowe w zakresie prewencyjnego planowania naprawy oraz planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno mieć zastosowanie do wszystkich podmiotów powiązanych podlegających nadzorowi nad grupą. Prewencyjne plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględniać strukturę finansową, techniczną i biznesową zainteresowanej grupy oraz stopień jej wzajemnych powiązań wewnętrznych.

23) Grupowe prewencyjne plany naprawy oraz grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być przygotowywane dla całej grupy i należy w nich określić środki w odniesieniu zarówno do jednostki dominującej najwyższego szczebla, jak i poszczególnych jednostek zależnych, które są częścią tej grupy. Zakres, w jakim jednostki zależne uwzględnia się w grupowych prewencyjnych planach naprawy oraz planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinien być jednak proporcjonalny do ich znaczenia dla grupy i ubezpieczających, gospodarki realnej i systemu finansowego w państwach członkowskich, w których te spółki zależne prowadzą działalność. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich, w których grupa posiada jednostki zależne, powinny być zaangażowane w sporządzanie wszelkich planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zainteresowane organy, działające w ramach kolegiów organów nadzoru lub kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny dołożyć wszelkich starań, aby podjąć wspólną decyzję w sprawie oceny i przyjęcia tych planów. Brak wspólnej decyzji w ramach kolegiów organów nadzoru lub kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinien jednak mieć wpływu na odpowiednią gotowość na wypadek sytuacji kryzysowej. W takich przypadkach każdy organ nadzoru odpowiedzialny za jednostkę zależną powinien mieć możliwość zażądania prewencyjnego planu naprawy dla spółek zależnych podlegających jego jurysdykcji i dokonania własnej oceny prewencyjnego planu naprawy. Z tych samych powodów każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną powinien, w odniesieniu do spółek zależnych podlegających jego jurysdykcji, sporządzić i aktualizować plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sporządzanie indywidualnych prewencyjnych planów naprawy oraz indywidualnych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla jednostek będących częścią grupy powinno pozostać wyjątkiem, być należycie uzasadnione i należy w odniesieniu do niego stosować te same standardy, które stosuje się do porównywalnych jednostek w zainteresowanym państwie członkowskim. W przypadku przygotowywania indywidualnych prewencyjnych planów naprawy oraz indywidualnych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla jednostek należących do grupy, zainteresowane organy powinny dążyć do osiągnięcia, w możliwym zakresie, spójności z prewencyjnymi planami naprawy oraz planami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla reszty grupy.

(24) Aby wszystkie zainteresowane organy były w pełni i stale informowane, organy nadzoru powinny przekazywać wszelkie prewencyjne plany naprawy oraz wszelkie ich zmiany zainteresowanym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przekazywać wszelkie plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkie ich zmiany zainteresowanym organom nadzoru.

(25) Na podstawie oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć uprawnienia do żądania, bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem organu nadzoru, aby zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji zmieniły swoją strukturę i organizację. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również mieć możliwość podjęcia niezbędnych, ale proporcjonalnych środków w celu ograniczenia lub usunięcia wszelkich istotnych przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanych podmiotów. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny oceniać możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji na poziomie jednostek, w odniesieniu do oczekuje się podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z grupowym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zdolność organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do wnioskowania o wprowadzenie zmian w strukturze i organizacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub do wprowadzenia środków w celu zmniejszenia lub usunięcia wszelkich istotnych przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanych jednostek nie może wykraczać poza to, co jest konieczne do uproszczenia struktury i działalności danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w celu poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiej jednostki.

(26) Wdrożenie działań określonych w prewencyjnym planie naprawy lub planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może mieć wpływ na personel zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji. Plany te powinny zatem zawierać, w stosownych przypadkach, procedury dotyczące informowania przedstawicieli pracowników w trakcie całego procesu naprawy i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i konsultowania się z nimi. Procedury te powinny uwzględniać układy zbiorowe, inne ustalenia przewidziane przez partnerów społecznych oraz prawo krajowe i prawo Unii dotyczące udziału związków zawodowych i przedstawicieli pracowników w procesach restrukturyzacji przedsiębiorstw.

(27) Skuteczna naprawa oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub podmiotów powiązanych działających w całej Unii wymagają współpracy organów nadzoru i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach kolegiów organów nadzoru i kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wszystkich etapach procesu, od przygotowania prewencyjnych planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do faktycznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki. W przypadku gdy organy nie zgadzają się z decyzjami, które mają zostać podjęte w odniesieniu do grup i jednostek, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EIOPA”), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010[18], powinien, w ostateczności, pełnić rolę mediacyjną.

[18] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń

28) Na etapie odbudowy i zapobiegania akcjonariusze powinni zachować pełną odpowiedzialność i kontrolę nad zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji. Nie powinni zachować takiej odpowiedzialności, kiedy jednostka zostanie objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem przewidywać terminowe rozpoczęcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tj. zanim zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji stanie się niewypłacalny w zakresie bilansu lub przepływu środków pieniężnych, zanim cały kapitał własny zostanie całkowicie utracony lub zanim zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie będzie w stanie spełnić swoich zobowiązań płatniczych w terminie ich wymagalności. Restrukturyzację i uporządkowaną likwidację należy wszcząć, gdy organ nadzoru, po zasięgnięciu opinii organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub po konsultacji zasięgnięciu opinii przez ten organ, stwierdzi, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, a środki alternatywne nie zapobiegłyby takiej upadłości w rozsądnym terminie. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powinien być uznany za znajdujący się na progu upadłości lub za zagrożony upadłością w każdej z następujących okoliczności: (i) jeżeli zakład narusza minimalny wymóg kapitałowy lub istnieje prawdopodobieństwo naruszenia tego wymogu określonego w tytule I rozdział VI sekcja 4 dyrektywy 2009/138/WE i gdy nie ma uzasadnionych perspektyw przywrócenia zgodności; (ii) w przypadku gdy zakład przestał spełniać warunki uzyskania zezwolenia lub poważnie narusza swoje zobowiązania prawne wynikające z przepisów ustawowych i wykonawczych, którym podlega, lub gdy istnieje prawdopodobieństwo, że w niedalekiej przyszłości zakład poważnie naruszy swoje zobowiązania prawne w sposób uzasadniający cofnięcie zezwolenia; (iii) jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie jest lub prawdopodobnie nie będzie w stanie w najbliższej przyszłości spłacić swoich długów lub wywiązać się z innych zobowiązań, w tym wymaganych płatności na rzecz ubezpieczających lub osób uprawnionych lub (iv) gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wymaga nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

(29) Stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz korzystanie z uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może naruszać prawa akcjonariuszy oraz wierzycieli zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. W szczególności uprawnienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do przeniesienia akcji lub całości bądź części aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji na rzecz prywatnego nabywcy bez zgody akcjonariuszy wpływa na prawa własności akcjonariuszy. Ponadto uprawnienia do podejmowania decyzji dotyczącej tego, które zobowiązania należy przenieść z jednostki będącej na progu upadłości, mogą wpłynąć na równe traktowanie wierzycieli; celem tych uprawnień jest zapewnienie ciągłości świadczenia usług i uniknięcie negatywnych skutków dla ubezpieczających, osób uprawnionych, poszkodowanych stron, gospodarki realnej jako całości lub ogólnej stabilności finansowej. Wszelkie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zatem stosowane wyłącznie w odniesieniu do tych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, które są na progu upadłości lub gdy istnieje prawdopodobieństwo ich upadłości. Co więcej, instrumenty te powinny być stosowane tylko wtedy, gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji

---

i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

i uporządkowanej likwidacji w interesie ogólnym. W szczególności instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy stosować tylko wówczas, gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie może zostać zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego bez nadmiernego uszczerbku dla ochrony ubezpieczających, osób uprawnionych i osób występujących z roszczeniem i bez destabilizacji systemu finansowego. Ponadto środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą być niezbędne do zapewnienia szybkiego przeniesienia i zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych oraz nie powinny istnieć uzasadnione perspektywy żadnego alternatywnego rozwiązania prywatnego, w tym podwyższenia kapitału przez dotychczasowych akcjonariuszy lub jakąkolwiek osobę trzecią, które wystarczyłoby do przywrócenia pełnej rentowności podmiotu bez wpływu na roszczenia ubezpieczeniowe. Wszelkie ingerencje w prawa akcjonariuszy i wierzycieli wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą"). W szczególności jeżeli wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w inny sposób w kontekście działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takie rozróżnienia powinny być uzasadnione interesem publicznym oraz powinny być proporcjonalne do zagrożeń, którym mają zaradzić. Ponadto działania te nie powinny być dyskryminujące ani bezpośrednio, ani pośrednio ze względu na przynależność państwową.

(30) Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz korzystając z uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wprowadzić wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane zgodnie z zasadą, że działania te mają wpływ na roszczenia ubezpieczeniowe po tym, gdy akcjonariusze i pozostali wierzyciele ponieśli swoją część strat. Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewnić, aby koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji były ograniczone do minimum oraz by wierzyciele należący do tej samej kategorii byli traktowani w sposób sprawiedliwy.

(31) Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych powinna przewidywać wewnętrzny mechanizm pokrywania strat. Mechanizm ten, w połączeniu z instrumentami transferowymi mającymi na celu utrzymanie ciągłości ochrony ubezpieczeniowej na korzyść ubezpieczających, osób uprawnionych i poszkodowanych stron, powinien umożliwić osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w znacznym stopniu ograniczyć wpływ upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji na ubezpieczających. Mogą jednak wystąpić skrajne przypadki, w których restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji mogą wymagać wprowadzenia specjalnych systemów krajowych, w szczególności ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego lub funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zapewnić dodatkowe środki na pokrycie strat i restrukturyzację lub, w ostateczności, na nadzwyczajne finansowanie publiczne. Niezbędne zabezpieczenia mające na celu ochronę wierzycieli powinny również odzwierciedlać programy krajowe, które z kolei muszą być zgodne z unijnymi ramami pomocy państwa. Instrument umorzenia lub konwersji powinien być stosowany przed skorzystaniem z jakiegokolwiek nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

(32) Ingerencja w prawo własności nie powinna być nieproporcjonalna. Zainteresowani akcjonariusze i wierzyciele zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, w tym ubezpieczający, nie powinni zatem ponosić większych strat niż straty, które ponieśliby, gdyby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji został zlikwidowany w chwili podejmowania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku częściowego przeniesienia aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do prywatnego nabywcy lub do zakładu pomostowego, pozostała część jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinna zostać zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Akcjonariusze i wierzyciele, którzy pozostają w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji w trakcie postępowania likwidacyjnego, powinni być uprawnieni do otrzymania kwoty zapłaty lub odszkodowania za swoje roszczenia w postępowaniu likwidacyjnym, która nie może być mniejsza niż kwota, którą odzyskaliby, gdyby cały zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

(33) W celu ochrony praw akcjonariuszy i wierzycieli konieczne jest ustanowienie jasnych obowiązków dotyczących wyceny aktywów i zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz związanych z wyceną traktowania, jakie otrzymaliby akcjonariusze i wierzyciele, gdyby zakład został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Konieczne jest zatem ustanowienie wymogu, by przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonano uczciwej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Od takiej wyceny powinno przysługiwać prawo do odwołania. Ze względu na charakter działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego ścisły związek z wyceną, takie odwołanie powinno być jednak możliwe jedynie w przypadku, gdy jest ono jednocześnie skierowane przeciwko decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto konieczne jest przewidzenie, że po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje się porównania między traktowaniem, jakie akcjonariusze i wierzyciele faktycznie otrzymali, a traktowaniem, jakie otrzymaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego. W odniesieniu do tego porównania *ex post* powinno przysługiwać odwołanie niezależnie od decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Akcjonariusze i wierzyciele, którzy otrzymali kwotę niższą niż ta, którą otrzymaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego, powinni być uprawnieni do wypłaty różnicy.

(34) Ważne jest, aby straty były ujmowane w chwili ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Wycena aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości powinna być oparta na sprawiedliwych, ostrożnych i realistycznych założeniach w chwili zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W procesie wyceny sytuacja finansowa zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji nie powinna jednak wpływać na wartość zobowiązań. W wyjątkowo pilnych przypadkach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość przeprowadzenia szybkiej wyceny aktywów lub zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości. Wycena ta powinna mieć charakter tymczasowy i powinna obowiązywać do czasu dokonania niezależnej wyceny. EIOPA powinien ustanowić zestaw zasad stosowanych w przeprowadzaniu takich wycen oraz w razie potrzeby powinien umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji oraz niezależnym rzeczoznawcom zastosowanie różnych szczegółowych metod.

(35) Podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić i stosować środki przewidziane w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że według oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną osiągnięte skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(36) Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być opracowane z myślą o przeciwdziałaniu szerokiej palecie w znacznej mierze nieprzewidywalnych scenariuszy i odpowiednie do tego celu, przy uwzględnieniu, że może wystąpić różnica między kryzysową sytuacją jednego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji a szerszym kryzysem systemowym. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem obejmować każdy z tych scenariuszy, w tym zastosowanie instrumentu braku płynności wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją aż do zakończenia jej działalności, zbycie działalności lub akcji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustanowienie zakładu pomostowego, wydzielenie aktywów i zobowiązań z portfeli o obniżonej jakości lub zagrożonych jednostki będącej na progu upadłości oraz umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości.

(37) Jeżeli instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykorzystano do przeniesienia portfeli ubezpieczeń do podmiotu stabilnego finansowo, takiego jak nabywca z sektora prywatnego lub zakład pomostowy, pozostała część jednostki powinna zostać zlikwidowana w stosownym terminie. Termin ten należy wyznaczyć z uwzględnieniem konieczności świadczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będący na progu upadłości usług lub wsparcia, aby umożliwić nabywcy z sektora prywatnego lub zakładowi pomostowemu prowadzenie działalności lub świadczenie usług nabytych w wyniku tego przeniesienia.

(38) Instrument zbycia działalności powinien umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonanie sprzedaży zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub części jego działalności jednemu nabywcy lub większej liczbie nabywców bez zgody akcjonariuszy. Stosując instrument zbycia działalności, organy powinny poczynić przygotowania na potrzeby wystąpienia z ofertą sprzedaży danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub części jego działalności w ramach otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury, mając na celu osiągnięcie jak najwyższej ceny sprzedaży. Jeżeli z uwagi na pilny charakter sprawy taka procedura jest niemożliwa, organy powinny podjąć działania w celu zaradzenia szkodliwym skutkom dla konkurencji i na rynku wewnętrznym.

(39) Wszelkie wpływy netto z przeniesienia aktywów lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać jednostce objętej likwidacją. Wszelkie wpływy netto z przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać właścicielom tych akcji lub innych instrumentów właścicielskich. Wpływy powinny być kalkulowane jako

wartość netto po odliczeniu kosztów, które zostały poniesione w wyniku upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(40) Informacje dotyczące oferowania na sprzedaż zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości oraz negocjacje z potencjalnymi nabywcami przed zastosowaniem instrumentu zbycia działalności mogą obejmować informacje szczególnie chronione i mogą stwarzać ryzyko dla zaufania do rynku ubezpieczeń. Istotne jest zatem zapewnienie możliwości opóźnienia publicznego ujawnienia takich informacji, wymaganego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014[19], na okres niezbędny na zaplanowanie i organizację restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

(41) Zakład pomostowy jest zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji będącym w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego lub znajdującym się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Głównym celem zakładu pomostowego jest zapewnienie ciągłości świadczenia funkcji krytycznych na rzecz ubezpieczających zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości. Zakład pomostowy powinien być zatem zarządzany tak jak zdolny do funkcjonowania podmiot przy założeniu kontynuowania działalności i powinien wznowić działalność na normalnych zasadach rynkowych, gdy zaistnieją odpowiednie warunki, lub też zakład pomostowy powinien zostać poddany likwidacji, w przypadku gdy nie jest zdolny do funkcjonowania.

(42) Instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań powinien umożliwiać organom przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do odrębnego podmiotu w celu usunięcia lub likwidacji takich aktywów, praw lub zobowiązań bądź zarządzania nimi. Instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań powinien być stosowany jedynie równocześnie z innymi instrumentami, aby zapobiec uzyskaniu przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będący na progu upadłości nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej.

(43) Skuteczny system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zapewniać możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w sposób minimalizujący negatywny wpływ upadłości na ubezpieczających, podatników, gospodarkę realną i stabilność finansową. Instrument umorzenia lub konwersji powinien zapewniać, aby przed zaistnieniem wpływu na roszczenia ubezpieczeniowe akcjonariusze i wierzyciele zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości ponieśli straty w pierwszej kolejności oraz ponieśli odpowiednią część kosztów wynikających z upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji niezwłocznie po skorzystaniu z uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instrument umorzenia lub konwersji powinien zatem stanowić dla akcjonariuszy i wierzycieli zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji oraz, do pewnego stopnia, ubezpieczających większą zachętę do monitorowania sytuacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w zwykłych warunkach.

---

[19] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

(44) Konieczne jest zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnej elastyczności w rozmaitych okolicznościach w celu zastosowania instrumentu braku płynności wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, przeniesienia jej aktywów, praw i zobowiązań w najlepszych warunkach dla ubezpieczających lub alokacji pozostałych strat. Należy zatem ustanowić, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zarówno w przypadku, gdy celem jest restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości jako jednostki, w odniesieniu do której stosuje się instrument braku płynności, jak i w przypadku przeniesienia krytycznych usług ubezpieczeniowych, podczas gdy pozostała część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przestaje prowadzić działalność i zostaje zlikwidowana. W tym kontekście uzasadniona może być restrukturyzacja zobowiązań ubezpieczeniowych w celu zapewnienia ciągłości istotnej części ochrony ubezpieczeniowej i jeżeli zostanie to uznane za leżące w najlepszym interesie ubezpieczających.

(45) Jeżeli istnieje realistyczna perspektywa przywrócenia rentowności jednostki, a ubezpieczający nie ponoszą żadnych strat w procesie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instrument umorzenia lub konwersji można byłoby wykorzystać w celu przywrócenia jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do stanu przedsiębiorstwa kontynuującego działalność. W takim przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez umorzenie lub konwersję powinna towarzyszyć zmiana kierownictwa, chyba że utrzymanie kierownictwa jest stosowne i niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(46) Nie należy stosować instrumentu umorzenia lub konwersji w stosunku do roszczeń, które są zabezpieczone różnymi formami zabezpieczeń lub gwarancji, ponieważ takie umorzenie lub konwersja mogłyby być nieskuteczne lub ze względu na potencjalny negatywny wpływ takiego umorzenia lub konwersji na stabilność finansową. Aby jednak zapewnić skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji i osiągnięcie celów, którym służy, pożądane jest, by instrument ten mógł być stosowany w stosunku do jak najszerszego zakresu niezabezpieczonych zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości. Z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji należy jednak wyłączyć niektóre rodzaje niezabezpieczonych zobowiązań. Aby zapewnić ciągłość funkcji krytycznych, instrumentu umorzenia lub konwersji nie należy zatem stosować wobec niektórych zobowiązań względem pracowników zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości ani wobec roszczeń handlowych dotyczących towarów i usług o kluczowym znaczeniu dla bieżącego funkcjonowania zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. W celu uznania uprawnień emerytalnych i kwot emerytalnych należnych lub będących własnością funduszy emerytalnych i ich członków instrumentu umorzenia lub konwersji nie należy stosować do zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości wobec programu emerytalnego. Aby ograniczyć ryzyko systemowego efektu domina, instrumentu umorzenia lub konwersji nie należy stosować do zobowiązań wynikających z udziału w systemach płatności, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, ani do zobowiązań wobec zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, z wyłączeniem podmiotów należących do tej samej grupy, których pierwotny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni.

(47) Jednym z głównych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest ochrona ubezpieczających, osób uprawnionych lub poszkodowanych stron. Roszczenia ubezpieczeniowe powinny zatem podlegać stosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji wyłącznie w ostateczności, a organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dokładnie rozważyć konsekwencje ewentualnego umorzenia roszczeń ubezpieczeniowych wynikających z umów ubezpieczenia posiadanych przez osoby fizyczne, a także mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa.

(48) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość całkowitego lub częściowego wyłączenia zobowiązań w pewnych okolicznościach, w przypadku gdy nie jest możliwe umorzenie lub konwersja takich zobowiązań w rozsądnych ramach czasowych, gdy takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne w stosunku do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub gdy zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji spowodowałoby takie obniżenie wartości, że straty poniesione przez innych wierzycieli byłyby wyższe niż gdyby zobowiązań tych nie wyłączono. W przypadku zastosowania takich wyłączeń poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do pozostałych zobowiązań kwalifikowalnych może zostać podniesiony, by uwzględnić takie wyłączenia z zastrzeżeniem poszanowania zasady, zgodnie z którą wierzyciele nie mogą znaleźć się w gorszej sytuacji w porównaniu z sytuacją, w której zastosowano standardowe postępowanie upadłościowe. Jednocześnie państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ze swojego budżetu ogólnego.

(49) Co do zasady organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny stosować instrument umorzenia lub konwersji w sposób zapewniający jednakowe traktowanie wierzycieli oraz ustawową kolejność zaspokojenia roszczeń zgodnie z właściwym prawem upadłościowym. Straty powinny być zatem w pierwszej kolejności pokrywane z emisji regulacyjnych instrumentów kapitałowych i powinny być przypisywane akcjonariuszom albo poprzez umorzenie lub przeniesienie akcji, albo poprzez znaczne rozwodnienie akcji. Jeżeli to nie wystarcza, należy poddać konwersji lub umorzeniu dług podporządkowany. Konwersja lub umorzenie zobowiązań uprzywilejowanych powinny nastąpić dopiero wtedy, gdy dokonano całkowitej konwersji lub całkowitego umorzenia długu podporządkowanego.

(50) Odstępstwa od zobowiązań, m.in. w przypadku systemów płatniczych i rozliczeniowych, pracowników lub wierzycieli handlowych, lub pierwszeństwo zaspokojenia roszczeń, powinny mieć zastosowanie na równi w państwach trzecich i w Unii. Aby zapewnić możliwość umorzenia lub konwersji w państwach trzecich, należy ustanowić, że w postanowieniach umownych podlegających prawu państw trzecich uznaje się tę możliwość. Nie należy wymagać takich warunków umownych w odniesieniu do zobowiązań wyłączonych z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji lub jeżeli prawo państwa trzeciego lub wiążąca umowa zawarta z tym państwem umożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego państwa członkowskiego zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji.

(51) Akcjonariusze i wierzyciele powinni uczestniczyć w niezbędnym zakresie w mechanizmie alokacji strat jednostki będącej na progu upadłości. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby instrumenty kapitałowe w Tier I, Tier II i Tier III w pełni pokrywały straty w momencie utraty rentowności przez emitujący je zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do całkowitego umorzenia tych instrumentów lub ich konwersji w stosownych

przypadkach na instrumenty w Tier I w momencie utraty rentowności i przed podjęciem wszelkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu moment utraty rentowności należy rozumieć jako moment, w którym odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, albo moment, w którym odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji utraciłby rentowność, gdyby te instrumenty kapitałowe nie zostały umorzone lub nie uległy konwersji. Wymogi te powinny być uwzględnione w warunkach dotyczących danego instrumentu oraz we wszelkich prospektach emisyjnych i dokumentach ofertowych publikowanych lub składanych w związku z tymi instrumentami.

(52) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać wszystkie niezbędne uprawnienia, które – w różnych konfiguracjach – mogą być wykonywane przy stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uprawnienia te powinny obejmować uprawnienia do przeniesienia akcji lub aktywów, praw lub zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości do innego podmiotu, w tym innej jednostki lub zakładu pomostowego, uprawnienia do obniżenia wartości lub umorzenia akcji oraz umorzenia lub konwersji zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości, uprawnienia do zmiany kierownictwa oraz do nałożenia tymczasowego moratorium na spłatę roszczeń. Niezbędne jest przyznanie uprawnień pomocniczych, w tym prawa do zażądania dalszego świadczenia podstawowych usług od innych części grupy.

(53) Nie jest konieczne określanie szczegółowych środków, za pomocą których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzić interwencję w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji będącym na progu upadłości. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć wybór między przejęciem kontroli w drodze bezpośredniej interwencji w danym zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji a przejęciem kontroli w drodze zarządzenia. Organy powinny podjąć decyzję w zależności od okoliczności danego przypadku.

(54) Konieczne jest ustanowienie wymogów proceduralnych służących zapewnieniu odpowiedniego zgłaszania i podawania do wiadomości publicznej informacji o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Informacje otrzymywane w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pracujących dla nich ekspertów mogą jednak obejmować informacje szczególnie chronione, dlatego przed upublicznieniem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje te powinny podlegać skutecznym uregulowaniom dotyczącym poufności. Należy założyć, że wszelkie informacje udzielone na potrzeby podjęcia decyzji – czy to w kwestii spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, czy też w sprawie zastosowania określonego instrumentu lub działania w toku procedury – mają wpływ na interes publiczny i prywatny, którego dane działanie dotyczy. W związku z tym należy zapewnić odpowiednie mechanizmy zachowania poufności odnośnych informacji, takich jak treść i szczegóły planów naprawy i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyniki ewentualnych ocen przeprowadzanych w tym kontekście.

(55) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać uprawnienia pomocnicze w celu zapewnienia skuteczności przeniesienia akcji lub instrumentów dłużnych oraz aktywów, praw i zobowiązań na nabywcę będącego osobą trzecią lub na zakład pomostowy. Aby ułatwić przenoszenie roszczeń ubezpieczeniowych bez wpływu na ogólny profil ryzyka powiązanego portfela oraz powiązanych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i wymogów kapitałowych, należy w szczególności zachować korzyści gospodarcze wynikające z umów reasekuracji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć zdolność do przeniesienia roszczeń ubezpieczeniowych wraz z odpowiednimi prawami związanymi z reasekuracją. Zdolność ta powinna również obejmować prawo do pozbawienia osób trzecich praw do przenoszonych instrumentów lub aktywów, prawo do egzekwowania umów i prawo do zapewnienia ciągłości uzgodnień z odbiorcą przenoszonych aktywów i akcji. Nie powinno być również naruszone prawo strony do rozwiązania umowy z jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub z jej podmiotem powiązanym z przyczyn innych niż restrukturyzacja lub uporządkowana likwidacja zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości. Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć uprawnienia pomocnicze do nałożenia na zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, który jest likwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego, wymogu świadczenia usług, które są niezbędne, by umożliwić prowadzenie działalności jednostce, do której zostały przeniesione aktywa lub akcje w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu zakładu pomostowego.

(56) Zgodnie z art. 47 Karty każdy, kogo prawa i wolności zagwarantowane przez prawo Unii zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem. Od decyzji podjętych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno zatem przysługiwać odwołanie.

(57) Środki w zakresie zarządzania kryzysowego wprowadzane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać złożonych analiz gospodarczych i dużej uznaniowości. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponują specjalistyczną wiedzą fachową potrzebną do przeprowadzenia takich ocen oraz do określenia odpowiedniego sposobu skorzystania z zakresu uznania. Dlatego należy zapewnić, by kompleksowe oceny gospodarcze przeprowadzane w tym kontekście przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowiły dla krajowych sądów podstawę przeglądu danych środków w zakresie zarządzania kryzysowego. Jednak złożony charakter tych ocen nie powinien uniemożliwiać krajowym sądom badania, czy dowody, na których oparł się organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, są faktycznie dokładne, rzetelne i spójne, czy dowody te obejmują wszystkie odpowiednie informacje, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji, i czy są w stanie uzasadnić wyciągnięte na ich podstawie wnioski.

(58) W celu uwzględnienia pilnych sytuacji konieczne jest ustanowienie, że złożenie wniosku o odwołanie nie prowadzi do automatycznego zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji i że decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym przy domniemaniu, że zawieszenie jej wykonania byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

(59) Konieczna jest ochrona osób trzecich, które nabyły w dobrej wierze aktywa, prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w wyniku wykonania przez organy uprawnień w zakresie prowadzenia

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Równie konieczne jest zapewnienie stabilności rynków finansowych. Prawo do odwołania od decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinno zatem mieć wpływu na żadne przyjęte później akty administracyjne ani transakcje zawarte na podstawie unieważnionej decyzji. W takich przypadkach środki prawne przysługujące w odniesieniu do decyzji obarczonej wadą powinny być ograniczone do przyznania odszkodowania z tytułu szkód poniesionych przez zainteresowane osoby.

(60) Z uwagi na poważne ryzyka dla stabilności finansowej w odnośnym państwie członkowskim i w Unii może zaistnieć konieczność pilnego wprowadzenia środków w zakresie zarządzania kryzysowego. Każda procedura na mocy prawa krajowego dotycząca wniosku o uprzednie zatwierdzenie sądowe środka w zakresie zarządzania kryzysowego oraz rozpatrzenie takiego wniosku przez sąd powinny zatem przebiegać szybko. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by odnośny organ mógł podjąć decyzję niezwłocznie po orzeczeniu sądu. Możliwość ta powinna pozostawać bez uszczerbku dla prawa zainteresowanych stron do złożenia do sądu wniosku o wstrzymanie decyzji. Aby nie opóźniać nadmiernie wykonania decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, taką możliwość należy jednak przyznać jedynie na ograniczony czas po zastosowaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środka w zakresie zarządzania kryzysowego.

(61) W celu zapewnienia skuteczności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w celu uniknięcia konfliktów jurysdykcji nie należy wszczynać ani kontynuować standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości w czasie, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje swoje uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub stosuje instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że odbywa się to z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub za jego zgodą. Należy zatem ustanowić, że pewne zobowiązania umowne mogą zostać zawieszone na ograniczony okres, aby umożliwić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Możliwość ta nie powinna jednak mieć zastosowania do zobowiązań w odniesieniu do systemów wskazanych przez państwo członkowskie jako wymienione w dyrektywie 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[20], w tym kontrahentów centralnych. Dyrektywa 98/26/WE zmniejsza ryzyko związane z udziałem w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności zmniejszając zakłócenia w razie upadłości uczestnika takiego systemu. Należy zapewnić dalsze stosowanie tych zabezpieczeń w sytuacjach kryzysowych oraz zachowanie odpowiedniej pewności dla operatorów systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz innych uczestników rynku. Środka w zakresie zapobiegania kryzysom ani środka w zakresie zarządzania kryzysowego nie należy zatem uznawać jako takiego za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z umowy są nadal wykonywane.

(62) Konieczne jest zapewnienie, aby w sytuacji przenoszenia aktywów i zobowiązań na rzecz nabywcy z sektora prywatnego lub zakładu pomostowego organy ds.

---

[20] Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały odpowiedni czas na ustalenie, które umowy należy przenieść. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć możliwość ograniczenia praw kontrahentów do zamknięcia, przyspieszenia wykonania lub rozwiązania w innej formie umów finansowych przed dokonaniem tego przeniesienia. Takie ograniczenia powinny umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzyskanie rzeczywistego wglądu w bilans zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości, bez zmian wartości i zakresu, jakie pociągnęłoby za sobą powszechne wykonanie praw do wypowiedzenia umowy, oraz powinny pomóc w uniknięciu doprowadzenia do niestabilności na rynku. Należy jednak ograniczyć do niezbędnego minimum ingerencję w prawa kontrahentów wynikające z umowy. Wszelkie ograniczenia praw do wypowiedzenia umowy wprowadzone przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć zastosowanie jedynie w odniesieniu do środków w zakresie zarządzania kryzysowego lub zdarzeń bezpośrednio związanych z zastosowaniem takich środków. Prawa do rozwiązania umów wynikające z wszelkich innych przypadków niewykonania zobowiązania, w tym z tytułu niewpłacenia lub nieuzupełnienia depozytów zabezpieczających, powinny zatem zostać zachowane.

(63) Konieczne jest utrzymanie zgodnych z prawem uzgodnień rynku kapitałowego w przypadku przeniesienia niektórych, lecz nie wszystkich, aktywów, praw i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości. Należy zatem ustanowić zabezpieczenia, aby zapobiec dzieleniu powiązanych zobowiązań lub powiązanych praw i umów, w tym umów z tym samym kontrahentem objętych uzgodnieniami dotyczącymi zabezpieczeń, uzgodnieniami dotyczącymi zabezpieczeń finansowych polegającymi na przeniesieniu tytułu, uzgodnieniami dotyczącymi potrącenia, uzgodnieniami dotyczącymi kompensowania sald na zamknięcie oraz uzgodnieniami dotyczącymi finansowania strukturyzowanego. Jeżeli stosowane są powyższe zabezpieczenia, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane przenieść wszystkie umowy powiązane w ramach chronionego uzgodnienia lub pozostawić je wszystkie w likwidowanej części zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego na progu upadłości. Zabezpieczenia te powinny zapewniać brak wpływu wywieranego na sposób ujmowania w kapitale regulacyjnym ekspozycji objętych uzgodnieniem dotyczącym kompensowania sald na potrzeby dyrektywy 2009/138/WE.

(64) W celu zapewnienia stabilności finansowej zakładowi ubezpieczeń i zakładowi reasekuracji należy wprowadzić moratorium na prawa wykupu ubezpieczających. Takie moratorium i wynikająca z niego stabilność finansowa dla jednostki powinny zapewnić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wystarczająco dużo czasu na wycenę tych jednostek i ocenienie, które instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy zastosować. Takie moratorium powinno również zapewnić równe traktowanie ubezpieczających, a tym samym zapobiegać potencjalnym niekorzystnym skutkom finansowym dla ubezpieczających, którzy nie byliby jednymi z pierwszych wykupujących polisę. Ponieważ jednym z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest kontynuacja ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczający powinni nadal dokonywać wszelkich obowiązkowych płatności na podstawie odnośnych umów ubezpieczenia, w tym w przypadku rent.

(65) Zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich samych instrumentów i uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ułatwi skoordynowane działania w przypadku upadłości grupy transgranicznej. Konieczne są jednak dodatkowe działania wspierające współpracę i zapobiegające podejmowaniu fragmentarycznych, nieskoordynowanych działań krajowych. W celu uzgodnienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów powiązanych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć obowiązek wzajemnego konsultowania się i współpracy w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Aby zapewnić forum na potrzeby dyskusji i takiego uzgodnienia, należy ustanowić kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na bazie istniejących kolegiów organów nadzoru poprzez włączenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zaangażowanie właściwych ministerstw, EIOPA i, w stosownych przypadkach, organów odpowiedzialnych za ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny być organami decyzyjnymi, lecz forami ułatwiającymi podejmowanie decyzji przez organy krajowe, natomiast podejmowanie wspólnych decyzji powinno leżeć w gestii odnośnych organów krajowych.

(66) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych należy zachować równowagę między, z jednej strony, potrzebą stosowania procedur uwzględniających krytyczny charakter sytuacji i umożliwiających znalezienie skutecznych, sprawiedliwych i terminowych rozwiązań dla całej grupy oraz, z drugiej strony, koniecznością ochrony ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Poszczególne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem dzielić się swoimi opiniami na forum kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a wszelkie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być opracowywane i omawiane przez różne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również uwzględnić opinię organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym grupa prowadzi działalność, tak by w miarę możliwości ułatwić szybkie podjęcie wspólnych decyzji.

(67) W przypadku działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy zawsze uwzględniać ich wpływ na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma jednostka zależna, powinny zatem mieć możliwość wyrażenia sprzeciwu – w ostateczności i w należycie uzasadnionych przypadkach – wobec decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zdania, że działania i środki w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są odpowiednie albo ze względu na konieczność ochrony ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej w tym państwie członkowskim, albo ze względu na zobowiązania, jakim podlegają porównywalne jednostki w tym państwie członkowskim.

(68) Grupowe programy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ułatwiać skoordynowaną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, co najprawdopodobniej powinno przynieść najlepsze rezultaty dla wszystkich jednostek należących do grupy. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zatem proponować grupowe programy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedkładać je kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie zgadzają się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub postanawiają podjąć niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny wyjaśnić grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objętym grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powody swojej niezgody i powiadomić o nich wraz z szczegółowymi informacjami na temat wszelkich niezależnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jakie zamierzają podjąć. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decydujący się na odstępstwo od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien należycie rozważyć potencjalne skutki takiego odstępstwa dla ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej w państwach członkowskich, w których zlokalizowane są pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz potencjalne skutki takiego odstępstwa dla innych części grupy.

(69) Aby zapewnić skoordynowane działanie na poziomie grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zachęcane do stosowania w ramach grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego samego instrumentu w odniesieniu do podmiotów należących do grupy, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć uprawnienia do zastosowania instrumentu zakładu pomostowego na poziomie grupy w celu ustabilizowania całej grupy oraz do przeniesienia praw własności do jednostek zależnych do zakładu pomostowego w celu późniejszej sprzedaży tych jednostek zależnych, jako pakiet albo pojedynczo, kiedy warunki rynkowe będą odpowiednie. Ponadto grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć uprawnienia do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji na poziomie podmiotu dominującego.

(70) Skuteczna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup prowadzących działalność w skali międzynarodowej wymaga współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich i analogicznymi organami państw trzecich. W tym celu, jeżeli jest to uzasadnione daną sytuacją, EIOPA powinien być uprawniony do opracowywania i zawierania niewiążących ramowych porozumień o współpracy z organami w państwach trzecich zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. Z tego samego powodu organy krajowe powinny być uprawnione do zawierania porozumień dwustronnych z organami państw trzecich zgodnych z ramowymi porozumieniami EIOPA o współpracy. Opracowanie takich porozumień dwustronnych powinno zapewnić skuteczne planowanie, podejmowanie decyzji i koordynację działań w stosunku do takich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji prowadzących działalność w skali międzynarodowej. Aby stworzyć równe warunki działania, takie porozumienia dwustronne powinny mieć charakter wzajemny, przy czym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wzajemnie uznawać i wykonywać swoje procedury, chyba że zastosowanie ma jakikolwiek

wyjątek, który umożliwia odrzucenie uznania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obowiązującej w państwie trzecim.

(71) Współpraca między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna mieć miejsce zarówno w odniesieniu do jednostek zależnych należących do grup z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim, jak i w odniesieniu do oddziałów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim. Jednostki zależne należące do grup z siedzibą w państwie trzecim są jednostkami z siedzibą w Unii, a tym samym w pełni podlegają prawu Unii, w tym stosowaniu wszelkich instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Konieczne jest jednak, by państwa członkowskie zachowały prawo do podejmowania działań w odniesieniu do oddziałów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które mają siedzibę zarządu w państwie trzecim, jeżeli uznanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obowiązujących w państwie trzecim oraz ich zastosowanie w odniesieniu do oddziału stanowiłoby zagrożenie dla gospodarki realnej lub stabilności finansowej w Unii lub jeżeli ubezpieczający z Unii nie byliby traktowani na równi z ubezpieczającymi z państwa trzeciego. W takich okolicznościach państwa członkowskie powinny mieć prawo odmówić, po konsultacjach z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim.

(72) EIOPA powinien promować konwergencję praktyk organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez wydawanie wytycznych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. W szczególności EIOPA powinien określić wszystkie następujące elementy: a) stosowanie uproszczonych obowiązków w odniesieniu do niektórych jednostek; b) metody stosowane przy określaniu udziałów w rynku oraz kryteria zakresu prewencyjnego planowania naprawy; c) minimalny wykaz wskaźników jakościowych i ilościowych oraz zbiór scenariuszy dotyczących prewencyjnych planów naprawy; d) kryteria identyfikacji funkcji krytycznych; e) szczegółowe informacje na temat środków mających na celu ograniczenie lub usunięcie przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz okoliczności, w jakich można zastosować poszczególne środki; a także f) sposób udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby wymogów w zakresie poufności.

(73) Standardy techniczne w dziedzinie usług finansowych powinny ułatwiać spójną harmonizację oraz należytą ochronę ubezpieczających, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Skuteczne i właściwe byłoby powierzenie EIOPA, jako organowi dysponującemu wysokim poziomem wiedzy specjalistycznej, opracowania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych, w celu przedłożenia Komisji.

(74) W przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EIOPA w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w celu określenia: a) informacji, które należy ująć w prewencyjnych planach naprawy; b) treści planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz treści grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; c) kwestii podlegających ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i kryteriów takiej oceny; d) różnych elementów wyceny, w tym metodyki obliczania bufora z tytułu dodatkowych strat, który należy uwzględnić w wycenach wstępnych, oraz metodyki przeprowadzania wyceny różnicy w sposobie traktowania; e) treści warunku

umownego, który ma być zawarty w umowie finansowej podlegającej prawu państwa trzeciego; f) sposobu funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie Komisja powinna przyjąć projekty wykonawczych standardów technicznych opracowane przez EIOPA w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w celu określenia procedur, treści i minimalnego zestawu standardowych formularzy i wzorów na potrzeby przedstawiania informacji do celów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz współpracy ze strony zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

(75) Dyrektywa 2009/138/WE przewiduje wzajemne uznawanie i egzekwowanie we wszystkich państwach członkowskich decyzji dotyczących reorganizacji lub likwidacji zakładów ubezpieczeń. Dyrektywa ta służy zapewnieniu, aby wszystkie aktywa i zobowiązania jednostki, bez względu na to, w którym państwie są zlokalizowane, były objęte jedną procedurą w państwie członkowskim siedziby oraz aby wierzyciele w przyjmujących państwach członkowskich byli traktowani w taki sam sposób jak wierzyciele w państwie członkowskim siedziby. Aby umożliwić skuteczną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, przepisy dotyczące reorganizacji i likwidacji określone w dyrektywie 2009/138/WE powinny mieć zastosowanie w przypadku stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w sytuacji, gdy instrumenty te są stosowane w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, jak i w sytuacji, gdy są one stosowane w odniesieniu do innych podmiotów objętych systemem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem odpowiednio zmienić te przepisy.

(76) Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[21], dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[22] oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132[23] zawierają przepisy dotyczące ochrony akcjonariuszy i wierzycieli jednostek, które są objęte zakresem stosowania tych dyrektyw. W sytuacji gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą podejmować szybkie działania, przepisy te mogą utrudniać skuteczne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skuteczne wykorzystanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wykonywanie uprawnień w tym zakresie przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odstępstwa przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE[24] oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23[25] należy zatem

---

21 Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12).

22 Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym (Dz.U. L 184 z 14.7.2007, s. 17).

23 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

24 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

25 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE)

rozszerzyć na działania podejmowane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Aby zagwarantować zainteresowanym stronom jak największą pewność prawa, odstępstwa takie powinny być zdefiniowane jasno i mieć wąski zakres oraz powinny być stosowane wyłącznie w interesie publicznym, jeżeli spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(77) Aby umożliwić wszystkim zainteresowanym organom odpowiednią wymianę informacji i dostęp do informacji, należy zapewnić, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były reprezentowane na wszystkich stosownych forach oraz by EIOPA korzystał z wiedzy specjalistycznej niezbędnej do wykonywania zadań związanych z naprawą oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w celu wyznaczenia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako właściwych organów, o których mowa w tym rozporządzeniu. Tego rodzaju zrównanie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwych organów jest zgodne z zadaniami powierzonymi EIOPA na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, którymi są przyczynianie się do opracowywania i koordynowania planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aktywne uczestniczenie w tych działaniach.

(78) Konieczne jest zapewnienie, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, podmioty faktycznie kontrolujące ich działalność oraz ich organy administrujące, zarządzające lub nadzorcze wypełniały swoje obowiązki związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją takich jednostek. Równie konieczne jest zapewnienie, aby te jednostki, podmioty faktycznie kontrolujące ich działalność oraz ich organy administrujące, zarządzające lub nadzorcze były podobnie traktowane w całej Unii. Państwa członkowskie powinny być zatem zobowiązane do określenia kar administracyjnych i innych środków administracyjnych, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Takie kary administracyjne i inne środki administracyjne powinny spełniać określone podstawowe wymogi w odniesieniu do adresatów, kryteriów, które należy uwzględniać przy stosowaniu kar lub innych środków administracyjnych, podawania informacji o karach lub innych środkach administracyjnych do wiadomości publicznej, zasadniczych uprawnień do nakładania kar i środków, jak również wysokości administracyjnych kar pieniężnych. Z zastrzeżeniem ścisłej tajemnicy służbowej EIOPA powinien prowadzić centralną bazę danych wszystkich kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych i informacji o wniesionych odwołaniach zgłoszonych mu przez organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(79) Państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do ustanawiania przepisów dotyczących kar administracyjnych ani innych środków administracyjnych za naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy, które to naruszenia podlegają krajowemu prawu karnemu. Jednak utrzymanie sankcji karnych zamiast kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych za naruszenia nie powinno ograniczyć ani w żaden inny sposób naruszyć zdolności organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów nadzoru do współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organami nadzoru w innych państwach członkowskich oraz ich zdolności do udostępniania i wymiany w terminowy sposób informacji z tymi

---

nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

organami, w tym po skierowaniu odnośnego naruszenia do właściwych organów sądowych w ramach postępowania karnego.

(80) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie harmonizacja zasad i procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skutki upadłości dowolnej jednostki dla całej Unii możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu.

(81) Podejmując decyzje i działania na podstawie niniejszej dyrektywy, organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zawsze zwracać należytą uwagę na skutki swoich decyzji i działań dla ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej w innych państwach członkowskich oraz powinny rozważyć znaczenie wszelkich jednostek zależnych lub działalności transgranicznej dla ubezpieczających, sektora finansowego i gospodarki państwa członkowskiego, w którym taka jednostka zależna ma siedzibę lub w którym prowadzona jest taka działalność, nawet jeżeli odnośna jednostka zależna lub działalność transgraniczna ma mniejsze znaczenie dla grupy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I
PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA, DEFINICJE ORAZ WYZNACZENIE ORGANÓW DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa określa zasady i procedury dotyczące naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujących podmiotów:

   a) zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które mają siedzibę w Unii i są objęte zakresem art. 2 dyrektywy 2009/138/WE;

   b) dominujących zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji mających siedzibę w Unii;

   c) ubezpieczeniowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, które mają siedzibę w Unii;

   d) dominujących ubezpieczeniowych spółek holdingowych i dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej mających siedzibę w państwie członkowskim;

   e) unijnych dominujących ubezpieczeniowych spółek holdingowych i unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej;

   f) oddziałów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które mają siedzibę poza Unią i które spełniają warunki określone w art. 72–77.

   Ustanawiając i stosując wymogi określone w niniejszej dyrektywie oraz stosując poszczególne instrumenty będące do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów nadzoru w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, organy te uwzględniają charakter działalności tego podmiotu, jego strukturę akcjonariatu, formę prawną, profil ryzyka, wielkość, status prawny, wzajemne powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności działalności podmiotu.

2. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne lub dodatkowe przepisy w stosunku do przepisów określonych w niniejszej dyrektywie oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że przepisy te mają zastosowanie ogólne i nie kolidują z niniejszą dyrektywą ani z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jej podstawie.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje określone w art. 212 lit. a)–d) oraz f)–h) dyrektywy 2009/138/WE.

2. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

   1) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub instrumentu, o którym mowa w art. 26 ust. 3, aby osiągnąć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 18 ust. 2;

   2) „dominująca ubezpieczeniowa spółka holdingowa w państwie członkowskim” oznacza ubezpieczeniową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2009/138/WE, która ma siedzibę w państwie członkowskim i która nie jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadającej zezwolenie lub założonej w tym samym państwie członkowskim;

   3) „unijna dominująca ubezpieczeniowa spółka holdingowa” oznacza dominującą ubezpieczeniową spółkę holdingową w państwie członkowskim, która nie jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, innej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadającej zezwolenie lub założonej w dowolnym państwie członkowskim;

   4) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2009/138/WE, która ma siedzibę w państwie członkowskim i sama nie jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, ubezpieczeniowej spółki holdingowej ani finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadającej zezwolenie lub założonej w tym samym państwie członkowskim;

   5) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w państwie członkowskim, która nie jest jednostką zależną jednostki posiadającej zezwolenie w dowolnym państwie członkowskim ani innej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej założonej w dowolnym państwie członkowskim;

   6) „cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 18 ust. 2;

   7) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3;

   8) „organ nadzoru” oznacza organ nadzoru zdefiniowany w art. 13 pkt 10 dyrektywy 2009/138/WE;

   9) „instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 26 ust. 3;

10) „uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dowolne z uprawnień, o których mowa w art. 40–52;

11) „właściwe ministerstwa” oznaczają ministerstwa finansów lub inne ministerstwa państw członkowskich odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach gospodarczych, finansowych i budżetowych na szczeblu krajowym zgodnie z krajowym podziałem kompetencji, wyznaczone na podstawie art. 3 ust. 7;

12) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osoby fizyczne, które sprawują funkcje wykonawcze w zakładzie i które są odpowiedzialne za bieżące zarządzanie danym zakładem i składają z tego sprawozdania organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu;

13) „grupa transgraniczna” oznacza grupę, do której należą podmioty powiązane ustanowione w więcej niż jednym państwie członkowskim;

14) „nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe” oznacza pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE lub wszelkie inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które – jeśli byłoby udzielane na poziomie krajowym – stanowiłoby pomoc państwa udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e) niniejszego rozporządzenia, lub grupy, której częścią jest ten zakład lub podmiot;

15) „podmiot powiązany” oznacza osobę prawną, która wchodzi w skład grupy;

16) „prewencyjny plan naprawy” oznacza prewencyjny plan naprawy sporządzony i utrzymywany przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zgodnie z art. 5;

17) „grupowy prewencyjny plan naprawy” oznacza grupowy prewencyjny plan naprawy sporządzony i utrzymywany zgodnie z art. 7;

18) „istotna działalność transgraniczna” oznacza działalność ubezpieczeniową i reasekuracyjną prowadzoną na podstawie prawa przedsiębiorczości oraz działalność prowadzoną na podstawie swobody świadczenia usług w danym przyjmującym państwie członkowskim, za którą roczna składka przypisana brutto przekracza 5 % rocznej składki przypisanej brutto zakładu, mierzonej na podstawie ostatnich dostępnych skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładu;

19) „funkcje krytyczne” oznaczają działania, usługi lub operacje wykonywane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji na rzecz osób trzecich, których nie można zastąpić w rozsądnym terminie lub po rozsądnych kosztach, oraz w przypadku których niezdolność zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji do wykonywania tych działalności, usług lub operacji mogłoby mieć znaczący wpływ na system finansowy i gospodarkę realną w co najmniej jednym państwie członkowskim, w tym przez wpływ na dobrobyt społeczny dużej liczby ubezpieczających, osób uprawnionych lub poszkodowanych stron, lub przez wywołanie zakłóceń systemowych lub osłabienie ogólnego zaufania do świadczenia usług ubezpieczeniowych;

20) „główne linie biznesowe” oznaczają linie biznesowe wraz z powiązanymi usługami, które stanowią dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub

grupy, w której skład wchodzi dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, istotne źródła przychodów, zysku lub wartości koncesji;

21) „mechanizm finansowania” oznacza porozumienie oficjalnie uznane przez państwo członkowskie zapewniające finansowanie z wkładów wnoszonych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji na terytorium tego państwa członkowskiego w celu zapewnienia skutecznego stosowania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz uprawnień, o których mowa w art. 40–52;

22) „środki własne” oznaczają środki własne zgodnie z definicją zawartą w art. 87 dyrektywy 2009/138/WE;

23) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie art. 19 lub 20, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 26 ust. 3, lub wykonanie co najmniej jednego z uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52;

24) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony dla danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji zgodnie z art. 9;

25) „grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza jedno z poniższych:

    a) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostki dominującej lub zakładu ubezpieczeń, lub zakładu reasekuracji objętych nadzorem nad grupą, lub

    b) koordynację stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40-52, przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów powiązanych, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3;

26) „grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan dotyczący grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony zgodnie z art. 10 i 11;

27) „grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór nad grupą;

28) „grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowany zgodnie z art. 70;

29) „kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza kolegium ustanowione zgodnie z art. 68 celem realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 tego artykułu;

30) „standardowe postępowanie upadłościowe” oznacza zbiorowe postępowanie upadłościowe, które obejmuje częściowe lub całkowite rozdysponowanie majątku dłużnika oraz powołanie likwidatora lub zarządcy, co do zasady mające zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji zgodnie z prawem krajowym i albo specyficzne dla tych zakładów, albo mające zastosowanie zasadniczo do dowolnej osoby fizycznej lub prawnej;

31) „instrumenty dłużne” oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów dłużnych;

32) „roszczenia ubezpieczeniowe” oznaczają roszczenia ubezpieczeniowe zdefiniowane w art. 268 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/138/WE;

33) „jednostka dominująca w państwie członkowskim” oznacza jednostkę dominującą zdefiniowaną w art. 13 pkt 15 dyrektywy 2009/138/WE mającą siedzibę w państwie członkowskim;

34) „kolegium organów nadzoru” oznacza kolegium organów nadzoru zdefiniowane w art. 212 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2009/138/WE i ustanowione zgodnie z art. 248 dyrektywy 2009/138/WE;

35) „unijne ramy pomocy państwa” oznaczają warunki ramowe ustanowione postanowieniami art. 107, 108 i 109 TFUE oraz rozporządzenia i wszystkie akty Unii, w tym wytyczne, komunikaty i zawiadomienia, wydane lub przyjęte zgodnie z art. 108 ust. 4 lub art. 109 TFUE;

36) „likwidacja” oznacza upłynnienie aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e);

37) „instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań” oznacza mechanizm służący do przenoszenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 30, aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami;

38) „podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 30 ust. 2;

39) „instrument umorzenia lub konwersji” oznacza mechanizm służący do wykonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 34 uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

40) „instrument zbycia działalności” oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 31 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez zakład objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy, który nie jest zakładem pomostowym;

41) „zakład pomostowy” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 32 ust. 2;

42) „instrument zakładu pomostowego” oznacza mechanizm służący do przeniesienia zgodnie z art. 32 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub aktywów, praw lub zobowiązań zakładu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz zakładu pomostowego;

43) „instrument braku płynności” oznacza mechanizm cofnięcia zezwolenia jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na zawieranie nowych umów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych oraz ograniczenia jego działalności do wyłącznego zarządzania jego istniejącym portfelem do czasu zakończenia i likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z art. 27;

44) „instrumenty właścicielskie” oznaczają akcje, inne instrumenty nadające prawa własności, instrumenty, które są zamienne na akcje lub inne instrumenty właścicielskie bądź dają prawo do nabycia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, oraz instrumenty reprezentujące prawa do akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

45) „akcjonariusze” oznaczają akcjonariuszy lub posiadaczy innych instrumentów właścicielskich;

46) „uprawnienia do przeniesienia” oznaczają określone w art. 40 ust. 1 lit. d) lub e) uprawnienia do przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, instrumentów dłużnych, aktywów, praw lub zobowiązań, w tym dowolnej ich kombinacji, z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz odbiorcy;

47) „CCP” oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012[26];

48) „uprawnienia do umorzenia lub konwersji” oznaczają uprawnienia, o których mowa w art. 34 ust. 2 i w art. 40 ust. 1 lit. f)–j);

49) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, prawo zastawu lub uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;

50) „instrumenty w Tier I” oznaczają pozycje podstawowych środków własnych, które spełniają warunki określone w art. 94 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE;

51) „instrumenty w Tier II” oznaczają pozycje podstawowych i uzupełniających środków własnych, które spełniają warunki określone w art. 94 ust. 2 dyrektywy 2009/38/WE;

52) „instrumenty w Tier III” oznaczają pozycje podstawowych i uzupełniających środków własnych, które spełniają warunki określone w art. 94 ust. 3 dyrektywy 2009/38/WE;

---

[26] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

53) „zobowiązania kwalifikowalne” oznaczają zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się jako instrumenty w Tier I, Tier II ani Tier III zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), i które nie są wyłączone z zakresu instrumentu umorzenia lub konwersji na podstawie art. 34 ust. 5 lub 6;

54) „ubezpieczeniowy system gwarancyjny” oznacza system oficjalnie uznany przez państwo członkowskie i finansowany z wkładów wnoszonych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, gwarantujący wypłatę kwalifikowalnych roszczeń ubezpieczeniowych w części lub w całości na rzecz uprawnionych ubezpieczających, ubezpieczonych i osób uprawnionych, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń nie jest w stanie lub prawdopodobnie nie będzie w stanie wypełnić swoich obowiązków i zobowiązań wynikających ze swoich umów ubezpieczenia;

55) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają instrumenty w Tier I, Tier II i Tier III;

56) „współczynnik konwersji” oznacza czynnik, który określa liczbę akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na jakie zostanie zamienione zobowiązanie określonej kategorii, przez odniesienie albo do pojedynczego instrumentu danej kategorii, albo do określonej jednostki wartości wierzytelności;

57) „zaangażowany wierzyciel” oznacza wierzyciela, którego roszczenie dotyczy zobowiązania, które jest ograniczane lub zamieniane na akcje lub inne instrumenty właścicielskie w drodze wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji w wyniku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji;

58) „odbiorca” oznacza podmiot, do którego z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przenoszone są akcje, inne instrumenty właścicielskie, instrumenty dłużne, aktywa, prawa lub zobowiązania, w tym dowolna ich kombinacja;

59) „dzień roboczy” oznacza dzień oprócz sobót, niedziel lub wszelkich dni ustawowo wolnych od pracy w danym państwie członkowskim;

60) „prawo do wypowiedzenia umowy” oznacza prawo do wypowiedzenia umowy, prawo do przyspieszenia terminu wymagalności, zamknięcia, potrącenia lub kompensowania zobowiązań, jak również wszelkie podobne postanowienia, które skutkują zawieszeniem, zmianą lub wygaśnięciem zobowiązania strony umowy, lub postanowienia, które uniemożliwiają powstanie na mocy umowy zobowiązania, które powstałoby w innej sytuacji;

61) „jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza dowolny z podmiotów, o których mowa w art. 1 lit. a)–e), w odniesieniu do którego podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

62) „unijna jednostka zależna” oznacza zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, którego główna siedziba znajduje się w państwie członkowskim i który jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego;

63) „jednostka dominująca najwyższego szczebla” oznacza jednostkę dominującą w państwie członkowskim grupy, która podlega nadzorowi nad grupą zgodnie

z art. 213 ust. 2 lit. a) lub b) dyrektywy 2009/138/WE, i która to jednostka nie jest jednostką zależną innego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, ubezpieczeniowej spółki holdingowej ani finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadającej zezwolenie i założonej w dowolnym państwie członkowskim;

64) „zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego" oznacza zakład ubezpieczeń państwa trzeciego lub zakład reasekuracji państwa trzeciego zdefiniowany w art. 13 pkt 3 i 6 dyrektywy 2009/138/WE;

65) „procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim" oznacza działanie zgodnie z prawem państwa trzeciego służące poprowadzeniu upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, które pod względem celów i oczekiwanych wyników jest porównywalne z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na mocy niniejszej dyrektywy;

66) „oddział unijny" oznacza oddział zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego położony w państwie członkowskim;

67) „właściwy organ państwa trzeciego" oznacza organ państwa trzeciego odpowiedzialny za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organów nadzoru zgodnie z niniejszą dyrektywą;

68) „uzgodnienie dotyczące zabezpieczeń finansowych polegające na przeniesieniu tytułu" oznacza uzgodnienie zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[27];

69) „uzgodnienie dotyczące kompensowania sald" oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym określona liczba roszczeń lub zobowiązań może zostać przekształcona w jedno roszczenie netto, w tym uzgodnienia dotyczące kompensowania sald na zamknięcie, zgodnie z którymi w przypadku wystąpienia (w dowolny sposób lub w dowolnym miejscu zdefiniowanego) zdarzenia uprawniającego do egzekwowania terminy wymagalności zobowiązań stron zostają przyspieszone w taki sposób, że stają się one natychmiast wymagalne lub są rozwiązywane, a w każdym przypadku są przekształcane w jedno roszczenie netto lub zastępowane jednym roszczeniem netto, w tym „przepisy dotyczące kompensowania na zamknięcie" zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. n) ppkt (i) dyrektywy 2002/47/WE oraz „kompensowanie" zdefiniowane w art. 2 lit. k) dyrektywy 98/26/WE;

70) „uzgodnienie dotyczące potrącenia" oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;

71) „umowy finansowe" oznaczają umowy finansowe zdefiniowane w art. 1 ust. 1 pkt 100 dyrektywy 2014/59/UE;

---

[27] Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43.

72) „środek w zakresie zapobiegania kryzysom” oznacza wykonanie uprawnień w celu bezpośredniego usunięcia niedociągnięć lub przeszkód dla możliwości dokonania naprawy na mocy art. 6 ust. 5 niniejszej dyrektywy, wykonanie uprawnień w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 15 lub 16 niniejszej dyrektywy, zastosowanie wszelkich środków na podstawie art. 137, art. 138 ust. 3 i 5, art. 139 ust. 3 i art. 140 dyrektywy 2009/138/WE oraz zastosowanie środka zapobiegawczego na podstawie art. 141 dyrektywy 2009/138/WE;

73) „środek w zakresie zarządzania kryzysowego” oznacza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego na podstawie art. 42, lub wyznaczenie osoby na podstawie art. 52 ust. 1;

74) „wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy” oznacza organ, któremu powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, określony w zaleceniu B1 zawartym w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3);

75) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE[28];

76) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE;

77) „zakład reasekuracji” oznacza zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;

78) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013[29];

79) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

80) „zakład o niskim profilu ryzyka” oznacza zakład o niskim profilu ryzyka zdefiniowany w art. 13 pkt 10a dyrektywy 2009/138/WE;

81) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 13 pkt 16 dyrektywy 2009/138/WE;

82) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zdefiniowaną w art. 13 pkt 15 dyrektywy 2009/138/WE;

83) „oddział” oznacza oddział zgodnie z definicją w art. 13 pkt 11 dyrektywy 2009/138/WE;

---

[28] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.

[29] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

84) „organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy” oznacza organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zdefiniowany w art. 1 pkt 43 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35[30].

Artykuł 3

Wyznaczenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwych ministerstw

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ lub, wyjątkowo, większą liczbę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnionych do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są krajowe banki centralne, właściwe ministerstwa, organy administracji publicznej lub organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej.

3. Jeżeli organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powierza się inne funkcje, wprowadzane są odpowiednie uzgodnienia strukturalne w celu uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami powierzonymi organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszą dyrektywą a wszystkimi innymi funkcjami powierzonymi temu organowi, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie wymiany informacji i współpracy wymaganych na mocy ust. 6.

   Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, wprowadza się rozwiązania zapewniające faktyczną niezależność operacyjną – w tym odrębny personel, odrębną podległość służbową i odrębne procesy decyzyjne organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – względem wszelkich funkcji nadzorczych lub innych funkcji tego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Wymogi określone w ust. 3 nie wykluczają tego, że:

   a) podległość służbowa może zbiegać się na najwyższym poziomie organizacji, która obejmuje różne funkcje lub organy;

   b) personel może, na wcześniej ustalonych warunkach, wykonywać inne funkcje powierzone organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby sprostać czasowo wysokiemu obciążeniu pracą, lub też po to, by organ ten mógł skorzystać z wiedzy specjalistycznej wspólnie wykorzystywanego personelu.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmują i podają do wiadomości publicznej przepisy wewnętrzne zapewniające zgodność z wymogami określonymi w ust. 3 i 4, w tym przepisy dotyczące tajemnicy służbowej i wymiany informacji między poszczególnymi dziedzinami funkcjonowania.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby organy wykonujące funkcje nadzoru i funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz osoby wykonujące te funkcje w imieniu tych organów ściśle współpracowały, jeżeli chodzi

[30] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II), Dz.U. L 012 z 17.1.2015, s. 1.

o przygotowanie, planowanie i wykonywanie decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organ nadzoru są odrębnymi podmiotami, jak i wtedy, gdy obie te funkcje wykonywane są przez ten sam podmiot.

7. Każde państwo członkowskie wyznacza jedno ministerstwo odpowiedzialne za wykonywanie funkcji powierzonych właściwemu ministerstwu na podstawie niniejszej dyrektywy.

8. Jeżeli organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim nie jest właściwe ministerstwo, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki powiadamia właściwe ministerstwo o decyzjach podejmowanych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz – o ile prawo krajowe nie stanowi inaczej – bez uzyskania zgody tego właściwego ministerstwa nie wykonuje żadnych decyzji mających bezpośrednie skutki fiskalne.

9. Państwo członkowskie, które wyznacza więcej niż jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przekazuje EIOPA w pełni uzasadnione powiadomienie w tej sprawie i wyraźnie określa podział funkcji i obowiązków między tymi organami, zapewnia odpowiednią koordynację między nimi i wyznacza jeden organ jako organ kontaktowy do celów współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami innych państw członkowskich.

10. Państwa członkowskie informują EIOPA o organie krajowym lub organach krajowych wyznaczonych jako organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, o organie kontaktowym, a także, w stosownych przypadkach, o konkretnych funkcjach i obowiązkach tych organów. EIOPA publikuje wykaz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów kontaktowych.

11. Nie naruszając przepisów art. 65, państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organu nadzoru i ich odnośnego personelu za działania i zaniedbania w kontekście pełnienia ich funkcji na mocy niniejszej dyrektywy.

TYTUŁ II
PRZYGOTOWANIE

ROZDZIAŁ I
Prewencyjne planowanie naprawy oraz planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

SEKCJA 1
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 4

Uproszczone obowiązki w odniesieniu do niektórych jednostek

1. Uwzględniając wpływ, jaki może mieć upadłość zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z uwagi na charakter jego działalności, jego strukturę akcjonariatu, formę prawną, profil ryzyka, wielkość i status prawny, jego wzajemne powiązania z innymi podmiotami objętymi regulacją lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności jego działalności, oraz czy upadłość danego zakładu i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogą mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne jednostki, ubezpieczających, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają, czy w odniesieniu do niektórych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup mogą mieć zastosowanie uproszczone obowiązki w zakresie:

   a) treści i szczegółów prewencyjnych planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 5–7;

   b) terminu, w którym należy sporządzić pierwsze prewencyjne plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także częstotliwości aktualizacji planów naprawy lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym częstotliwość ta może być mniejsza niż przewidziana w art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 5, art. 9 ust. 5 i art. 11 ust. 3;

   c) treści i stopnia szczegółowości informacji wymaganych od jednostek na podstawie art. 5 ust. 6, art. 10 ust. 2 i art. 12 ust. 1;

   d) stopnia szczegółowości informacji wymaganych do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w art. 13 i 14.

2. Do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r. EIOPA wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, aby określić kryteria kwalifikowalności, o których mowa w ust. 1.

3. Państwa członkowskie wymagają od organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, by

przekazywały EIOPA co roku i oddzielnie dla każdego państwa członkowskiego wszystkie następujące informacje:

a) liczbę zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup podlegających prewencyjnemu planowaniu naprawy oraz planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 5, 7, 9 i 10;

b) liczbę zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup korzystających z uproszczonych obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

c) informacje ilościowe dotyczące stosowania kryteriów, o których mowa w ust. 1;

d) opis uproszczonych obowiązków stosowanych na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1, w porównaniu z pełnymi obowiązkami, wraz z wielkością wymogów kapitałowych, składek, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i aktywów, mierzoną odpowiednio jako odsetek całkowitej wielkości wymogów kapitałowych, składek, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i aktywów odpowiednio zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji państw członkowskich lub wszystkich grup.

4. EIOPA co roku i oddzielnie dla każdego państwa członkowskiego podaje do wiadomości publicznej wszystkie następujące informacje:

a) liczbę zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup podlegających prewencyjnemu planowaniu naprawy oraz planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 5, 7, 9 i 10;

b) liczbę zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz grup korzystających z uproszczonych obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

c) informacje ilościowe dotyczące stosowania kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

d) opis uproszczonych obowiązków stosowanych na podstawie kryteriów kwalifikowalności, o których mowa w ust. 1, w porównaniu z pełnymi obowiązkami, wraz z wielkością wymogów kapitałowych, składek, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i aktywów, mierzoną odpowiednio jako odsetek całkowitej wielkości wymogów kapitałowych, składek, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i aktywów odpowiednio zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji państw członkowskich lub wszystkich grup

e) oraz ocenę wszelkich rozbieżności w odniesieniu do wdrażania ust. 1 niniejszego artykułu na szczeblu krajowym.

SEKCJA 2
PREWENCYJNE PLANOWANIE NAPRAWY

Artykuł 5

Prewencyjne plany naprawy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które nie należą do grupy podlegającej prewencyjnemu planowaniu naprawy zgodnie z art. 7 i które spełniają kryteria określone w ust. 2 lub 3, sporządziły i aktualizowały prewencyjny plan naprawy. Taki prewencyjny plan naprawy zawiera środki, które

odnośna jednostka ma zastosować w celu poprawy swojej sytuacji finansowej, w przypadku gdy sytuacja ta uległa znacznemu pogorszeniu.

Sporządzanie, aktualizowanie i stosowanie prewencyjnych planów naprawy uznaje się za część systemu zarządzania w rozumieniu art. 41 dyrektywy 2009/138/WE.

2. Organ nadzoru nakłada na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wymogi dotyczące prewencyjnego planowania naprawy na podstawie ich rozmiaru, modelu biznesowego, profilu ryzyka, wzajemnych powiązań, substytucyjności i w szczególności działalności transgranicznej.

Organy nadzoru zapewniają, aby co najmniej 80 % rynku odpowiednio ubezpieczeń na życie, ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie oraz reasekuracji w państwie członkowskim, w którym udział w rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie opiera się na składkach przypisanych brutto, a udział w rynku ubezpieczeń na życie opiera się na rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych brutto, podlegało wymogom dotyczącym prewencyjnego planowania naprawy na podstawie niniejszego artykułu.

Przy obliczaniu poziomu zasięgu rynkowego, o którym mowa w ust. 2, można uwzględnić zależne zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji grupy, w przypadku gdy te zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji będące jednostkami zależnymi należą do grupy, dla której jednostka dominująca najwyższego szczebla sporządza i utrzymuje grupowy prewencyjny plan naprawy, o którym mowa w art. 7.

3. Każdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9 podlega wymogom w zakresie prewencyjnego planowania naprawy.

Zakłady o niskim profilu ryzyka nie podlegają jednak wymogom w zakresie prewencyjnego planowania naprawy na zasadzie poszczególnych przypadków.

4. EIOPA wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, aby doprecyzować metody stosowane przy określaniu udziałów w rynku, o których mowa w ust. 2, oraz kryteria, w szczególności w odniesieniu do działalności transgranicznej, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy.

5. Organy nadzoru zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji aktualizowały swoje prewencyjne plany naprawy co najmniej raz w roku i po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej odnośnej jednostki lub zmianie jej działalności lub sytuacji finansowej, która to zmiana mogłaby mieć istotny wpływ na prewencyjny plan naprawy lub wymagać jego zmiany.

6. Prewencyjne plany naprawy nie przewidują dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani otrzymania takiego wsparcia.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby prewencyjne plany naprawy zawierały wszystkie następujące elementy:

a) streszczenie głównych elementów planu, w tym istotnych zmian w ostatnio przedłożonym planie;

b) opis jednostki lub grupy;

c) ramy wskaźników, o których mowa w ust. 8;

d) opis sposobu sporządzenia prewencyjnego planu naprawy, sposobu jego aktualizacji i sposobu jego stosowania;

e) szereg działań naprawczych;

f) strategię komunikacji.

8. Państwa członkowskie wymagają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, o których mowa w ust. 1, oceniały wiarygodność i wykonalność prewencyjnych planów naprawy, w szczególności ram wskaźników, o których mowa w ust. 8, oraz działań naprawczych, na podstawie zbioru scenariuszy silnych napięć makroekonomicznych i finansowych istotnych z punktu widzenia szczególnych uwarunkowań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, w tym zdarzeń ogólnosystemowych, idiosynkratycznych zdarzeń skrajnych, które mogą mieć istotny wpływ na ich profil aktywów i zobowiązań, oraz kombinacji takich zdarzeń skrajnych.

9. Państwa członkowskie wymagają, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zapewniały uwzględnienie w swoich prewencyjnych planach naprawy ram wskaźników jakościowych i ilościowych określających punkty, w których należy rozważyć podjęcie działań naprawczych. Wskaźniki te mogą obejmować kryteria dotyczące m.in. kapitału, płynności, jakości aktywów, rentowności, warunków rynkowych, warunków makroekonomicznych i zdarzeń operacyjnych. Wskaźniki odnoszące się do pozycji kapitałowej obejmują co najmniej każde naruszenie kapitałowego wymogu wypłacalności określonego w tytule I rozdział VI sekcja 4 dyrektywy 2009/138/WE.

Państwa członkowskie wymagają, aby organy nadzoru zapewniły wprowadzenie przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji stosownych uzgodnień dotyczących regularnego monitorowania wskaźników, o których mowa w akapicie pierwszym.

Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, o którym mowa w ust. 1 i który podejmuje decyzję o podjęciu działania naprawczego przewidzianego w prewencyjnym planie naprawy lub o powstrzymaniu się od podjęcia takiego działania naprawczego pomimo osiągnięcia wskaźnika, o którym mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie powiadamia o takiej decyzji organ nadzoru.

10. Organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji, o którym mowa w ust. 1, ocenia i zatwierdza prewencyjny plan naprawy przed przedłożeniem go organowi nadzoru do przeglądu.

11. Do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r. EIOPA wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, aby doprecyzować minimalny wykaz wskaźników jakościowych i ilościowych, o których mowa w ust. 7 akapit pierwszy lit. c), oraz, we współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), zbiór scenariuszy, o których mowa w ust. 8.

12. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, doprecyzowując, nie naruszając przepisów art. 4, informacje, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, o którym mowa w ust. 1, ma uwzględnić w prewencyjnym planie naprawy, w tym działania naprawcze, o których mowa w ust. 7 akapit pierwszy lit. e), oraz ich wdrożenie.

EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 6

Przegląd i ocena prewencyjnych planów naprawy przez organy nadzoru

1. W terminie sześciu miesięcy od przedłożenia każdego prewencyjnego planu naprawy, o którym mowa w art. 5 i art. 7, organy nadzoru dokonują przeglądu tego planu i oceniają zakres, w jakim spełnia on wymogi określone w art. 5 i w stosownych przypadkach w art. 7, oraz wszystkie następujące elementy:

   a) czy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że wdrożenie rozwiązań zaproponowanych w planie doprowadzi do utrzymania lub poprawy rentowności i sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub grupy;

   b) czy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan i szczególne warianty w ramach planu zostaną wdrożone szybko i skutecznie w sytuacjach napięć finansowych;

   c) czy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan i szczególne warianty w ramach planu pozwolą uniknąć w jak największym stopniu znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w scenariuszach, które doprowadziłyby inne zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji do wdrożenia w tym samym okresie prewencyjnych planów naprawy.

2. Organy nadzoru przekazują organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie otrzymane prewencyjne plany naprawy. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zbadać prewencyjny plan naprawy, aby zidentyfikować wszelkie działania ujęte w tym planie, które mogą negatywnie wpłynąć na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, i przedstawić zalecenia dla organu nadzoru dotyczące tych kwestii.

3. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji prowadzi istotną działalność transgraniczną, organ nadzoru w państwie siedziby, na wniosek organu nadzoru w państwie przyjmującym, przedstawia temu organowi nadzoru prewencyjny plan naprawy. Organ nadzoru w państwie przyjmującym może zbadać prewencyjny plan naprawy, aby zidentyfikować wszelkie działania ujęte w tym planie, które mogą negatywnie wpłynąć na ubezpieczających, gospodarkę realną lub stabilność finansową w jego państwie członkowskim, i przedstawić zalecenia dla organu nadzoru w państwie siedziby dotyczące tych kwestii.

4. Organy nadzoru, które po dokonaniu oceny prewencyjnego planu naprawy stwierdzają, że w planie tym występują istotne niedociągnięcia lub istotne przeszkody dla jego wdrożenia, powiadamiają odnośny zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub jednostkę dominującą najwyższego szczebla o treści swojej oceny i wymagają od odnośnej jednostki przedłożenia w terminie dwóch miesięcy

skorygowanego planu wskazującego, w jaki sposób rozwiązano problem wskazanych niedociągnięć lub przeszkód. Istnieje możliwość przedłużenia dwumiesięcznego terminu o miesiąc za zgodą organu nadzoru.

Organ nadzoru, zanim zażąda od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji ponownego przedłożenia prewencyjnego planu naprawy, daje zakładowi możliwość wyrażenia swojej opinii na temat tego wymogu.

Organ nadzoru, który uważa, że niedociągnięcia i przeszkody nie znalazły właściwego rozwiązania w skorygowanym planie, może poinstruować zakład, aby wprowadził do planu konkretne zmiany.

5. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie przedłoży skorygowanego prewencyjnego planu naprawy lub jeżeli organ nadzoru uzna, że skorygowany prewencyjny plan naprawy nie służy odpowiedniemu usunięciu niedociągnięć lub potencjalnych przeszkód wskazanych w jego pierwotnej ocenie, oraz jeżeli nie można odpowiednio usunąć niedociągnięć lub przeszkód poprzez wprowadzenie konkretnych zmian do planu, organ nadzoru daje zakładowi możliwość określenia w rozsądnym terminie zmian, jakich może dokonać w swojej działalności, aby rozwiązać problem niedociągnięć w prewencyjnym planie naprawy bądź przeszkód we wdrożeniu tego planu.

Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie określi takich zmian w terminie wyznaczonym przez organ nadzoru lub jeżeli organ nadzoru oceni, że zaproponowane przez zakład działania nie rozwiązałyby w odpowiedni sposób problemu niedociągnięć lub przeszkód, organ nadzoru może podjąć uzasadnioną decyzję o poinstruowaniu zakładu, aby wprowadził wszelkie środki, jakie uzna za konieczne i proporcjonalne, z uwzględnieniem wagi niedociągnięć i przeszkód oraz skutków, jakie zastosowanie tych środków może mieć dla działalności zakładu.

Uzasadnioną decyzję, o której mowa w akapicie drugim, zgłasza się na piśmie zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji, przy czym przysługuje od niej prawo do odwołania.

Artykuł 7

Grupowe prewencyjne plany naprawy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby jednostki dominujące najwyższego szczebla opracowały i przedłożyły organowi sprawującemu nadzór nad grupą grupowy prewencyjny plan naprawy.

Grupowe prewencyjne plany naprawy obejmują prewencyjny plan naprawy dotyczący grupy, na czele której stoi jednostka dominująca najwyższego szczebla. W grupowym prewencyjnym planie naprawy należy określić działania naprawcze, których wdrożenie może być wymagane na szczeblu jednostki dominującej najwyższego szczebla i poszczególnych jednostek zależnych.

2. Grupowy prewencyjny plan naprawy zawiera działania naprawcze służące osiągnięciu stabilizacji grupy lub dowolnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji należącego do grupy, gdy grupa lub jej dowolny zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajduje się w sytuacji skrajnej, co ma na celu zaradzenie przyczynom trudnej sytuacji lub ich zlikwidowanie i przywrócenie sytuacji

finansowej grupy lub zakładu będącego częścią grupy, przy jednoczesnym uwzględnieniu pozycji finansowej innych podmiotów powiązanych.

Grupowy prewencyjny plan naprawy obejmuje ustalenia służące zapewnieniu koordynacji i spójności proporcjonalnych środków, które mają zostać podjęte na poziomie grupy i podmiotów powiązanych.

3. Grupowy prewencyjny plan naprawy i każdy plan sporządzony dla indywidualnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego jednostką zależną zawiera elementy wyszczególnione w art. 5.

W grupowym prewencyjnym planie naprawy należy określić, czy istnieją przeszkody we wdrażaniu działań naprawczych w grupie, w tym na poziomie poszczególnych podmiotów objętych planem, oraz czy istnieją istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przenoszenia środków własnych i spłaty zobowiązań lub aktywów wewnątrz grupy.

4. Organy nadzoru mogą wymagać od zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi, lub od podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), opracowania i przedłożenia prewencyjnych planów naprawy w następujących sytuacjach:

a) nie istnieje żaden grupowy prewencyjny plan naprawy;

b) zainteresowany organ nadzoru wykazuje, że zainteresowany podmiot nie jest w wystarczającym stopniu uwzględniony w grupowym prewencyjnym planie naprawy w świetle znaczenia tego podmiotu w danym państwie członkowskim oraz w świetle zobowiązań, jakim podlegają porównywalne zakłady w tym państwie członkowskim.

5. Pod warunkiem, że spełniono wymogi w zakresie poufności określone w art. 64, organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje grupowe prewencyjne plany naprawy:

a) EIOPA;

b) właściwym organom nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, określonym w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE;

c) grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

d) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych.

6. Organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu opracowującego grupowy prewencyjny plan naprawy zgodnie z ust. 1 lub ust. 4 ocenia i zatwierdza grupowy prewencyjny plan naprawy przed przedłożeniem go organowi sprawującemu nadzór nad grupą do przeglądu.

Artykuł 8

Przegląd i ocena grupowych prewencyjnych planów naprawy przez organ sprawujący nadzór nad grupą

1. Organ sprawujący nadzór nad grupą, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, określonym w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE, dokonuje przeglądu

grupowego prewencyjnego planu naprawy i ocenia stopień, w jakim spełnia on wymogi i kryteria określone w art. 6 i w niniejszym artykule. Oceny tej dokonuje zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 i zgodnie z niniejszym artykułem, i uwzględnia się w niej potencjalny wpływ działań naprawczych na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

2. Organ sprawujący nadzór nad grupą dokłada starań, aby podjąć w ramach kolegium organów nadzoru wspólną decyzję, o której mowa w art. 17, dotyczącą:

a) przeglądu i oceny grupowego prewencyjnego planu naprawy i kwestii, czy należy opracować indywidualne plany naprawy dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wchodzących w skład grupy, jak określono w art. 7 ust. 3;

b) stosowania środków, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 4.

SEKCJA 3
PLANOWANIE RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Artykuł 9

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, opracowały plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczący każdego zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji spełniającego kryteria określone w ust. 2, który nie należy do grupy podlegającej obowiązkowi planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 i 11. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć w sytuacji, gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opracowują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które należy wybrać na podstawie ich rozmiaru, modelu biznesowego, profilu ryzyka, wzajemnych powiązań, substytucyjności i możliwego wpływu upadłości na ubezpieczających. Dokonując wyboru zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji podlegających obowiązkowi planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia w szczególności działalność transgraniczną zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji i istnienie funkcji krytycznych.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby co najmniej 70 % rynku odpowiednio ubezpieczeń na życie, ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie oraz reasekuracji w państwie członkowskim, gdzie udział w rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie opiera się na składkach przypisanych brutto, a udział w rynku ubezpieczeń na życie opiera się na rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych brutto, podlegało obowiązkowi planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przy obliczaniu poziomu zasięgu rynkowego można uwzględnić jednostki zależne grupy, jeżeli są one objęte

grupowym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 10.

Zakłady o niskim profilu ryzyka nie podlegają wymogom planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie poszczególnych przypadków.

3. Jeżeli dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji prowadzi istotną działalność transgraniczną, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa siedziby, na wniosek organu nadzoru lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa przyjmującego, przedstawiają temu organowi nadzoru lub organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa przyjmującego projekt planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa przyjmującego może zbadać projekt planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zidentyfikować wszelkie działania ujęte w tym planie, które mogą negatywnie wpłynąć na ubezpieczających, gospodarkę realną lub stabilność finansową w jego państwie członkowskim, i przedstawić zalecenia dla organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa siedziby dotyczące tych kwestii.

4. Określając w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji możliwości stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględnia się odpowiednie scenariusze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym scenariusz, w którym upadłość zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji ma charakter indywidualny lub występuje w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system.

W planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie należy zakładać żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności, z ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego lub z dowolnych mechanizmów finansowania.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują przeglądu i, w stosownych przypadkach, aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub zmianie w jego działalności lub sytuacji finansowej, która mogłaby w istotny sposób wpłynąć na skuteczność planu lub w inny sposób wymagać przeglądu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji oraz organy nadzoru niezwłocznie powiadamiają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich zdarzeniach wymagających przeglądu lub aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Nie naruszając przepisów art. 4, w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się możliwości zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określają ilościowo wszystkie następujące elementy:

a) streszczenie głównych elementów planu;

b) streszczenie istotnych zmian w jednostce, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) wskazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić od innych funkcji funkcje krytyczne i główne linie biznesowe, aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości zakładu;

d) wskazanie aktywów, co do których przewiduje się, że mogłyby służyć jako zabezpieczenie;

e) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;

f) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 13;

g) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 15 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód dla możliwości przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stwierdzonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 13;

h) wyjaśnienie, w jaki sposób możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można finansować bez zakładania żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności, z ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego lub z dowolnych mechanizmów finansowania;

i) szczegółowy opis poszczególnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy i mających zastosowanie harmonogramów;

j) opis krytycznych wzajemnych zależności;

k) analiza wpływu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na pracowników jednostki, w tym ocena wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;

l) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;

m) opis podstawowych operacji i systemów niezbędnych do zapewnienia ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych jednostki;

n) w stosownych przypadkach wszelkie opinie wyrażone przez jednostkę w związku z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Informacje, o których mowa w lit. a), ujawnia się odnośnemu zakładowi ubezpieczeń i zakładowi reasekuracji.

7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie wprowadzone w nich zmiany odnośnym organom nadzoru.

8. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, doprecyzowując, nie naruszając przepisów art. 4, treść planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

9. Do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r. EIOPA wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, aby doprecyzować kryteria identyfikacji funkcji krytycznych.

Artykuł 10

Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opracowały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

   a) określa się działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają zostać podjęte w odniesieniu do każdego podmiotu, w przypadku którego konieczne jest zastosowanie środków w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych;

   b) analizuje się zakres, w jakim można zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, i wykonywać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w skoordynowany sposób oraz wskazuje się wszelkie możliwe przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   c) w przypadku gdy grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, wskazuje się odpowiednie mechanizmy współpracy i koordynacji z właściwymi organami tych państw trzecich i skutki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w obrębie Unii;

   d) wskazuje się środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne do ułatwienia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając przy tym wzajemne zależności wewnątrz grupy;

   e) wskazuje się dostępne źródła finansowania działań w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i, jeżeli wymagane jest stosowanie ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub dowolnego mechanizmu finansowania, określa się zasady dzielenia odpowiedzialności za takie finansowanie między źródła finansowania w różnych państwach członkowskich. W grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje się żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;

   f) ujmuje się elementy określone w art. 9 ust. 6.

3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie wprowadzone w nich zmiany odnośnym organom nadzoru.

4. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających treść grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając przy tym różnorodność modeli biznesowych grup na rynku wewnętrznym.

EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 11

Wymogi i procedura dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby jednostki dominujące najwyższego szczebla przedkładały grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje, które mogą być wymagane zgodnie z art. 12. Informacje te dotyczą jednostki dominującej najwyższego szczebla i, w wymaganym zakresie, każdego z podmiotów powiązanych, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

Pod warunkiem, że spełniono wymogi w zakresie poufności określone w niniejszej dyrektywie, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje stosowne informacje, które otrzymał zgodnie z niniejszym ustępem:

a) EIOPA;

b) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) właściwym organom nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, określonym w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działając wspólnie z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. b), i po konsultacji z właściwymi organami nadzoru, które są członkami kolegium organów nadzoru lub biorą udział w takim kolegium, określonym w art. 248 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE, opracowały i utrzymywały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, według własnego uznania i pod warunkiem przestrzegania przez nie wymogów w zakresie poufności określonych w art. 77 niniejszej dyrektywy, włączyć do opracowywania i utrzymywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw trzecich podlegających jurysdykcjom, w których grupa utworzyła swoje

zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji będące jednostkami zależnymi lub ubezpieczeniowe spółki holdingowe, lub istotne oddziały.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegały przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizacji co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej, pozycji biznesowej lub sytuacji finansowej grupy, w tym każdego podmiotu powiązanego, która może mieć istotny wpływ na plan lub która może wymagać wprowadzenia zmiany w planie.

4. Przyjęcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji, o której mowa w art. 17, grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi oraz podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

Artykuł 12

Informacje do celów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i współpraca ze strony zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do wymagania odpowiednio od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub od jednostki dominującej najwyższego szczebla, aby:

   a) prowadziły możliwie najściślejszą współpracę przy opracowywaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) dostarczyły im, bezpośrednio albo za pośrednictwem organu nadzoru, wszelkie informacje niezbędne do opracowania i wdrożenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Organy nadzoru w zainteresowanych państwach członkowskich współpracują z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby sprawdzić, czy niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, są już dostępne, i dostarczają te informacje przedmiotowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzyskują wszystkie istotne informacje od organów nadzoru, zanim zwrócą się o informacje do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.

3. EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających procedury i minimalny zestaw standardowych formularzy i wzorów na potrzeby przedstawiania informacji, o których mowa w niniejszym artykule, oraz określających treść takich informacji.

   EIOPA przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

ROZDZIAŁ II
Możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 13

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z organem nadzoru, oceniły, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, który nie stanowi części grupy, bez zakładania żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności, z ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego lub z dowolnych mechanizmów finansowania.

   Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tego zakładu w ramach standardowego postępowania upadłościowego, lub jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego zakładu, stosując poszczególne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, i uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak wskazano w ust. 1, jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i do celów jego sporządzenia i aktualizacji zgodnie z art. 9.

3. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kwestie podlegające ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lub grup i kryteria takiej oceny przewidziane w ust. 1 i w art. 14.

   EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

   Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 14

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, w porozumieniu z organem sprawującym nadzór nad grupą i organami nadzoru tych jednostek zależnych, oceniły, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup, bez zakładania żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza skorzystaniem, w miarę dostępności, z ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego lub z dowolnych mechanizmów finansowania.

2. Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli wykonalne i wiarygodne dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja tej grupy w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do podmiotów powiązanych, jeżeli można je łatwo oddzielić w rozsądnym terminie, lub zastosowania dowolnych innych środków przewidzianych w prawie krajowym.

   Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 68, uwzględniają przy wykonywaniu swoich funkcji ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy.

3. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i do celów ich sporządzenia i aktualizacji zgodnie z art. 10. Oceny tej dokonuje się w ramach procedury podejmowania decyzji określonej w art. 11.

Artykuł 15

Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku, gdy ocena przeprowadzona zgodnie z art. 13 lub 14 wykaże istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił o tym na piśmie przedmiotowy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji i zainteresowany organ nadzoru.

2. Wymóg opracowania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podjęcia przez właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólnej decyzji zgodnie z art. 17 dotyczącej grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 4, zostaje zawieszony

w następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do chwili zatwierdzenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków służących usunięciu istotnych przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub podjęcia decyzji w tym zakresie zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji proponuje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji możliwe środki służące ograniczeniu lub usunięciu istotnych przeszkód wskazanych w tym powiadomieniu.

Przygotowując harmonogram wdrażania środków, o których mowa w akapicie pierwszym, zakład uwzględnia przyczyny wystąpienia istotnej przeszkody.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, ocenia, czy środki, o których mowa w akapicie pierwszym, skutecznie ograniczają lub usuwają odnośną istotną przeszkodę.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które stwierdzą, że środki zaproponowane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie przeszkód, o których mowa, zwracają się bezpośrednio albo za pośrednictwem organu nadzoru do danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji o wprowadzenie wszelkich alternatywnych środków, o których mowa w ust. 5, i powiadamiają ten podmiot na piśmie o takich środkach; w terminie miesiąca po otrzymaniu takiego powiadomienia podmiot ten proponuje plan, dzięki któremu zachowa zgodność z przedmiotowymi wymogami.

Określając alternatywne środki, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykazują, w jaki sposób środki zaproponowane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie byłyby w stanie usunąć przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w jaki sposób zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne do usunięcia przeszkód. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ środków na działalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, jego stabilność oraz zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę.

5. Alternatywne środki, o których mowa w ust. 4, należą do dowolnej z następujących pozycji:

a) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do zmiany wszystkich umów w sprawie finansowania wewnątrz grupy lub dokonania przeglądu dotyczącego braku takich umów, lub do opracowania umów dotyczących świadczenia usług, zarówno wewnątrz grupy, jak i z osobami trzecimi;

b) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do ograniczenia jego maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;

c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

d) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do zbycia określonych aktywów lub do restrukturyzacji zobowiązań;

e) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;

f) ograniczenie lub zaprzestanie rozwoju nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;

g) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do zmiany strategii reasekuracji;

h) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub dowolnego podmiotu powiązanego – bezpośrednio albo pośrednio kontrolowanego przez daną instytucję – aby ograniczyć złożoność w celu zapewnienia możliwości prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji dzięki zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

i) zobowiązanie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub jednostki dominującej do utworzenia dominującej ubezpieczeniowej spółki holdingowej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej ubezpieczeniowej spółki holdingowej;

j) jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest jednostką zależną ubezpieczeniowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną, zobowiązanie, aby ubezpieczeniowa spółka holdingowa prowadząca działalność mieszaną utworzyła odrębną ubezpieczeniową spółkę holdingową do celów kontroli zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, odpowiednio aby ułatwić przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz aby uniknąć sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie miało negatywny wpływ na niefinansową część grupy.

6. Przed określeniem jakiegokolwiek alternatywnego środka, o którym mowa w ust. 5, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, należycie uwzględnia potencjalny wpływ takiego środka na prawidłowość i stabilność bieżącej działalności tego konkretnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz na rynek wewnętrzny.

7. Powiadomienie lub decyzja podjęta zgodnie z ust. 1 lub 4:

a) zawiera przyczyny leżące u podstaw danej oceny lub danego stwierdzenia;

b) wskazuje się w nim, w jaki sposób powiadomienie lub decyzja są zgodne z wymogiem proporcjonalnego stosowania określonym w ust. 4 akapit drugi;

c) przysługuje od nich prawo do odwołania.

8. Do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r. EIOPA wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, aby doprecyzować szczegóły dotyczące środków przewidzianych w ust. 5 i okoliczności, w których można zastosować każdy ze środków.

Artykuł 16

Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: traktowanie grupowe

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacji z kolegium organów nadzoru, uwzględnia ocenę, o której mowa w art. 14, w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmuje wszelkie uzasadnione kroki, aby podjąć wspólną decyzję, o której mowa w art. 17, w sprawie stosowania środków określonych zgodnie z art. 15 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich istotnych podmiotów powiązanych.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we współpracy z organem sprawującym nadzór nad grupą i EIOPA, zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, przygotowuje i przedkłada jednostce dominującej najwyższego szczebla i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych sprawozdanie, które instytucje te dostarczają jednostkom zależnym w ramach własnych kompetencji. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacjach z organami nadzoru i zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52 w odniesieniu do danej grupy. W sprawozdaniu zaleca się wszelkie proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem rzeczonego grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia wspomnianych przeszkód, przy uwzględnieniu wpływu tych środków na model biznesowy grupy.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania jednostka dominująca najwyższego szczebla może przedstawić uwagi i zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące usunięciu przeszkód wskazanych w sprawozdaniu.

   Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają istotną przeszkodę.

4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia organom, które są członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w nim uczestniczą, wszelkie środki zaproponowane przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacjach z organami nadzoru, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji, o której mowa w art. 17, w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej ustalenia istotnych przeszkód i, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia tych przeszkód. Uwzględniają przy tym potencjalny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których dana grupa prowadzi działalność.

ROZDZIAŁ III
Wspólne decyzje

Artykuł 17

Wspólne decyzje

1. Organy sprawujące nadzór nad grupą, organy nadzoru, grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokładają starań w celu podjęcia wspólnych decyzji, o których mowa odpowiednio w art. 8 ust. 2, art. 11 ust. 4 i art. 16 ust. 4, w terminie 4 miesięcy od dnia:

   a) przekazania przez organ sprawujący nadzór nad grupą grupowego prewencyjnego planu naprawy zgodnie z art. 7 ust. 4;

   b) przekazania przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 akapit drugi;

   c) złożenia wszelkich spostrzeżeń przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla lub po upływie czteromiesięcznego terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 3, w zależności od tego, który z terminów upływa wcześniej.

   Na wniosek organu nadzoru lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EIOPA może udzielić organom sprawującym nadzór nad grupą, organom nadzoru, grupowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

2. W przypadku niepodjęcia wspólnej w terminie, o którym mowa w ust. 1, decyzji dotyczącej którejkolwiek z kwestii wymienionych w akapicie drugim, odpowiednio organ sprawujący nadzór nad grupą lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję w tych kwestiach.

   Kwestie, o których mowa w akapicie pierwszym, są następujące:

   a) przegląd i ocena grupowego prewencyjnego planu naprawy, o którym mowa w art. 8;

   b) wszelkie środki, które musi podjąć jednostka dominująca najwyższego szczebla zgodnie z art. 6 ust. 3 i 4;

   c) grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 10;

   d) środki, o których mowa w art. 16.

   Decyzja podjęta odpowiednio przez organ sprawujący nadzór nad grupą lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia odpowiednio innych organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyrażone w trakcie czteromiesięcznego okresu. Decyzja jest przekazywana jednostce dominującej najwyższego szczebla i pozostałym zainteresowanym organom.

3. W przypadku niepodjęcia między organami nadzoru lub organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie, o którym mowa w ust. 1, wspólnej decyzji dotyczącej którejkolwiek z kwestii wymienionych w akapicie

drugim, odpowiednio organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależnej samodzielnie podejmuje decyzję w tych kwestiach.

Kwestie, o których mowa w akapicie pierwszym, są następujące:

a) kwestia, czy należy opracować indywidualne plany naprawy dla zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji podlegających jego jurysdykcji, jak określono w art. 8 ust. 2;

b) stosowanie na szczeblu jednostki zależnej środków, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 4;

c) ustalenie istotnych przeszkód i, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia tych przeszkód, jak określono w art. 16 ust. 1.

4. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sprawie przyjęcia grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której to decyzji mowa w art. 11 ust. 4, w terminie czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną samodzielnie podejmuje decyzję oraz sporządza i regularnie aktualizuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Każda z decyzji organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęta zgodnie z ust. 3 lub 4 zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia odpowiednio pozostałych organów nadzoru, organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organów grupowych.

6. Organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie negują decyzji, o której mowa w ust. 3 i 4, mogą podjąć wspólną decyzję dotyczącą grupowego prewencyjnego planu naprawy lub grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane podlegające ich jurysdykcji.

7. Jeżeli do końca okresu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, którykolwiek z zainteresowanych organów nadzoru lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EIOPA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, odpowiednio zainteresowany organ sprawujący nadzór nad grupą, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji na podstawie ust. 2, 3 i 4, oczekuje na decyzję EIOPA zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia i podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EIOPA. Okres czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za fazę postępowania pojednawczego, o której mowa w art. 19 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia. EIOPA podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EIOPA, jeżeli okres czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. W przypadku gdy EIOPA nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca po skierowaniu do niego sprawy, zastosowanie ma decyzja odpowiednio organu sprawującego nadzór nad grupą, grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organu nadzoru

lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy lub poszczególnych jednostek zależnych.

8. Wspólna decyzja, o której mowa w art. 8 ust. 2, art. 11 ust. 4, art. 16 ust. 4 i w ust. 6 niniejszego artykułu oraz decyzje, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, są uznawane za ostateczne i stosowane przez pozostałe zainteresowane organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

9. W przypadku gdy wspólne decyzje zostaną podjęte zgodnie z art. 11 ust. 4 i, w odniesieniu do grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ust. 6 niniejszego artykułu, oraz jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że przedmiot sporu dotyczącego grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wpływa na obowiązki budżetowe danego państwa członkowskiego, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozpoczyna ponowną ocenę grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

TYTUŁ III
RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA

ROZDZIAŁ I
Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólne zasady

Artykuł 18

Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, i wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52, miały na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymienione w ust. 2 i wybierały instrumenty i uprawnienia, które najlepiej służą osiąganiu celów, które są istotne w świetle okoliczności danej sprawy.

2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:

   a) ochrona ubezpieczających, osób uprawnionych i osób występujących z roszczeniem;

   b) utrzymywanie stabilności finansowej, w szczególności przez zapobieganie efektowi domina oraz przez utrzymanie dyscypliny rynkowej;

   c) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych;

   d) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

   Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dążąc do realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dążyły do minimalizacji kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i unikały spadku wartości, chyba że jest to konieczne do osiągnięcia przedmiotowych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 2, mają jednakowe znaczenie, a państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiednio równoważyły je w sposób właściwy dla charakteru i okoliczności każdej sprawy.

Artykuł 19

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji wyłącznie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

   a) organ nadzoru, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, stwierdził, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością;

   b) nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiekolwiek alternatywne środki sektora prywatnego lub działania nadzorcze, w tym środki zapobiegawcze i naprawcze, mogły w rozsądnym czasie zapobiec upadłości zakładu;

   c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne z punktu widzenia interesu publicznego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem nadzoru, posiadały niezbędne instrumenty, aby stwierdzić zaistnienie sytuacji, o której mowa w ust. 1 lit. a), w tym w szczególności odpowiedni dostęp do wszelkich istotnych informacji. Organ nadzoru przekazuje bez zbędnej zwłoki organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkie istotne informacje, jakich ten ostatni organ zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny.

3. Do celów ust. 1 lit. a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością w każdej z następujących okoliczności:

   a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji narusza minimalny wymóg kapitałowy lub istnieje prawdopodobieństwo naruszenia tego wymogu, określonego w tytule I rozdział VI sekcja 5 dyrektywy 2009/138/WE, i nie ma uzasadnionych perspektyw przywrócenia zgodności;

   b) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przestał spełniać warunki uzyskania zezwolenia lub poważnie narusza swoje zobowiązania wynikające z przepisów ustawowych i wykonawczych, którym podlega, lub istnieją obiektywne przesłanki na poparcie stwierdzenia, że w niedalekiej przyszłości zakład poważnie naruszy swoje zobowiązania w sposób uzasadniający cofnięcie zezwolenia;

   c) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie jest w stanie spłacić swoich długów lub wywiązać się z innych zobowiązań, w tym wymaganych płatności na rzecz ubezpieczających lub osób uprawnionych w terminie wymagalności, lub istnieją obiektywne przesłanki na poparcie stwierdzenia, że w najbliższej przyszłości zakład ten znajdzie się w takiej sytuacji;

   d) konieczne jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe.

4. Do celów ust. 1 lit. c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji leży w interesie publicznym, jeżeli działanie to jest konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymienionych w art. 18 ust. 2 i jest proporcjonalne względem tych celów, a przeprowadzenie likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów w takim samym stopniu.

Artykuł 20

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej i spółek holdingowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), w przypadku gdy podmiot ten spełnia warunki określone w art. 19 ust. 1.

2. Jeżeli zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji będące jednostkami zależnymi ubezpieczeniowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej ubezpieczeniowej spółki holdingowej, państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej ubezpieczeniowej spółki holdingowej i nie podejmują działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeniowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną.

3. Z zastrzeżeniem ust. 2 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c)–e), nawet jeżeli podmioty te nie spełniają warunków określonych w ust. 1, jeżeli spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

   a) co najmniej jeden zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będący jednostką zależną spełnia warunki określone w art. 19 ust. 1;

   b) aktywa i zobowiązania zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi mają taki charakter, że upadłość tych zakładów zagraża innemu zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji należącemu do grupy lub grupie jako całości, lub prawo danego państwa członkowskiego dotyczące niewypłacalności wymaga traktowania grup jako całości;

   c) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c)–e), jest konieczne do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących jednostkami zależnymi lub przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości.

Artykuł 21

Postępowanie upadłościowe w odniesieniu do zakładów nieobjętych działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji spełniające warunki określone w art. 19 ust. 1 lit. a) i b), lecz niespełniające warunku określonego w art. 19 ust. 1 lit. c), które spełniają minimalny wymóg kapitałowy określony w tytule I rozdział VI sekcja 5 dyrektywy 2009/138/WE, były likwidowane w uporządkowany sposób zgodnie ze standardowym postępowaniem upadłościowym zapewniającym uporządkowane wyjście z rynku.

Artykuł 22

Ogólne zasady regulujące restrukturyzację i uporządkowaną likwidację

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52, wprowadziły wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostało podjęte zgodnie z następującymi zasadami:

   a) akcjonariusze jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ponoszą straty w pierwszej kolejności;

   b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa wyraźnie stanowi inaczej;

   c) następuje wymiana organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego i kadry kierowniczej wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza przypadkami, w których utrzymanie tego organu lub kadry kierowniczej wyższego szczebla – w całości lub w części – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   d) organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy i kadra kierownicza wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewnia wszelką pomoc konieczną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   e) osoby fizyczne i prawne ponoszą zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   f) jeżeli nie przewidziano inaczej w niniejszej dyrektywie, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;

   g) żaden akcjonariusz ani wierzyciel nie ponosi większej straty niż ta, którą poniósłby, gdyby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji został

zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego, zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w art. 53–55;

h) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z zabezpieczeniami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie.

2. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest częścią grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, i wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52, w sposób, który ograniczy, szczególnie w państwach, w których grupa prowadzi działalność:

a) wpływ na inne podmioty powiązane oraz grupę jako całość;

b) negatywny wpływ na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w Unii i jej państwach członkowskich.

3. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, i wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52, państwa członkowskie zapewniają, aby, w stosownych przypadkach, były one zgodne z unijnymi ramami pomocy państwa.

4. W przypadku stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, podmiot, względem którego stosuje się te instrumenty, uznaje się za objęty postępowaniem upadłościowym lub analogicznym postępowaniem w związku z niewypłacalnością do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE[31].

5. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, i wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosownych przypadkach informują przedstawicieli pracowników danego zakładu i konsultują się z nimi.

6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, i wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 40–52, nie naruszając przepisów dotyczących przedstawicielstwa pracowników w zarządzaniu podmiotami przewidzianych w prawie krajowym lub sposobu postępowania przyjętego w praktyce krajowej.

[31] Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16).

ROZDZIAŁ II
Wycena

Artykuł 23

Wycena do celów przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby każde działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowano w oparciu o wycenę gwarantującą uczciwą, ostrożną i realistyczną ocenę aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji.

2. Zanim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmie zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zapewnia, aby przeprowadzono pierwszą wycenę w celu określenia, czy zostały spełnione warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawarte w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3.

3. Po podjęciu decyzji o objęciu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby przeprowadzono drugą wycenę w celu:

   a) dostarczenia informacji na potrzeby podjęcia decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć;

   b) zapewnienia, aby wszelkie straty zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji zostały w pełni uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   c) dostarczenia informacji na potrzeby podjęcia decyzji w sprawie zakresu umorzenia instrumentów właścicielskich albo obniżenia ich wartości;

   d) dostarczenia informacji na potrzeby podjęcia decyzji w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji wszelkich niezabezpieczonych zobowiązań, w tym instrumentów dłużnych;

   e) w przypadku zastosowania instrumentu zakładu pomostowego, o którym mowa w art. 32 – w celu podjęcia decyzji w sprawie aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków lub instrumentów właścicielskich, które mogą być przenoszone na zakład pomostowy, a także decyzji w sprawie wartości ewentualnego wynagrodzenia płatnego na rzecz zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź – w stosownych przypadkach – na rzecz właścicieli instrumentów właścicielskich;

   f) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności, o którym mowa w art. 31, w celu dostarczenia informacji na potrzeby podjęcia decyzji w sprawie aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków lub instrumentów właścicielskich, które mogą być przenoszone na nabywcę będącego osobą trzecią, a także w celu uzupełnienia wiedzy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat tego, czym są warunki handlowe do celów art. 31.

4. Od wycen, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, może przysługiwać prawo odwołania zgodnie z art. 65 tylko łącznie z decyzją o zastosowaniu

instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 24

Wymogi dotyczące wyceny

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyceny, o których mowa w art. 23, były przeprowadzane przez którykolwiek z następujących podmiotów:

   a) osobę niezależną od wszelkich organów publicznych i zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;

   b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy wspomnianych wycen nie może przeprowadzić osoba, o której mowa w lit. a).

2. Wyceny, o których mowa w art. 23, uważa się za ostateczne, gdy zostały przeprowadzone przez osobę, o której mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, oraz gdy zostały spełnione wszystkie wymogi określone w ust. 3–5 niniejszego artykułu.

3. Nie naruszając unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, wycena ostateczna musi opierać się na ostrożnych założeniach i nie zakładać żadnego potencjalnego udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego od momentu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Wycenę ostateczną uzupełnia się o następujące informacje będące w posiadaniu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e):

   a) zaktualizowane sprawozdanie finansowe i zaktualizowaną, opartą na dyrektywie Wypłacalność II wycenę ekonomiczną bilansu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e);

   b) sprawozdanie dotyczące sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, w tym przeprowadzoną w ramach niezależnej funkcji aktuarialnej ocenę rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, o których mowa w tytule I rozdział VI sekcja 2 dyrektywy 2009/138/WE, zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e);

   c) wszelkie dodatkowe informacje na temat wartości rynkowych i księgowych aktywów, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, o których mowa w tytule I rozdział VI sekcja 2 dyrektywy 2009/138/WE, i innych zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

5. Wycena ostateczna zawiera podział wierzycieli na kategorie według kolejności zaspokojenia ich roszczeń zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym. Wycena ostateczna zawiera również oszacowanie zakładanego sposobu traktowania poszczególnych kategorii akcjonariuszy i wierzycieli, jakiego oczekiwano by, jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), zostałby zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

   Oszacowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, pozostaje bez uszczerbku dla wyceny, o której mowa w art. 54.

6. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

a) okoliczności, w których daną osobę uznaje się za niezależną zarówno od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do celów ust. 1 niniejszego artykułu;

b) metodyki oceny wartości aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) oddzielenia wycen, o których mowa w art. 23 i 54 niniejszej dyrektywy.

EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 25

Wyceny wstępne i ostateczne

1. Wyceny, o których mowa w art. 23, niespełniające wymogów określonych w art. 24 ust. 2, uznaje się za wyceny wstępne.

Wyceny wstępne obejmują bufor z tytułu dodatkowych strat, wraz ze stosownym uzasadnieniem tego buforu.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie wyceny wstępnej, zapewniają, aby wycenę ostateczną przeprowadzono w najbliższym możliwym terminie.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby wycena ostateczna, o której mowa w akapicie pierwszym:

a) umożliwiała pełne uwzględnienie wszelkich strat zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w jego księgach;

b) pomogła w podjęciu decyzji w sprawie odpisania roszczeń wierzycieli lub zwiększenia wartości wypłacanego wynagrodzenia, zgodnie z ust. 3.

3. Jeżeli dokonane w ramach wyceny ostatecznej oszacowanie wartości aktywów netto zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przewyższa wartość oszacowania wartości aktywów netto zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dokonanego w ramach wyceny wstępnej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

a) podnieść wartość roszczeń zaangażowanych wierzycieli, które zostały umorzone lub poddane restrukturyzacji;

b) wymagać od zakładu pomostowego dokonania wypłaty dalszego wynagrodzenia w odniesieniu do aktywów, zobowiązań, praw i obowiązków na rzecz zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętego

restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub – w zależności od przypadku – na rzecz właścicieli instrumentów właścicielskich.

4. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określające, do celów ust. 1 niniejszego artykułu, metodykę obliczania bufora z tytułu dodatkowych strat, który należy uwzględnić w wycenach wstępnych.

EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

ROZDZIAŁ III
Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

SEKCJA 1
ZASADY OGÓLNE

Artykuł 26

Zasady ogólne dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały niezbędne uprawnienia do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3.

2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli, w szczególności ubezpieczających, lub skutkowałoby restrukturyzacją lub konwersją ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 34 bezpośrednio przed zastosowaniem instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.

Konwersja zobowiązań kwalifikowanych na instrumenty kapitałowe nie ma zastosowania do roszczeń ubezpieczeniowych.

3. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:

a) instrument braku płynności;

b) instrument zbycia działalności;

c) instrument zakładu pomostowego;

d) instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań;

e) instrument umorzenia lub konwersji.

Z zastrzeżeniem ust. 5, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji indywidualnie lub w dowolnej kombinacji, z wyjątkiem instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, który można stosować tylko łącznie z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. W przypadku stosowania wyłącznie instrumentu zbycia działalności oraz instrumentu zakładu pomostowego i jeżeli instrumenty te są wykorzystywane w celu przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), z których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Taką likwidację należy przeprowadzić w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę pozostałą część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), usług lub wsparcia zgodnie z art. 43, aby umożliwić odbiorcy prowadzenie działalności lub świadczenie usług nabytych w wyniku tego przeniesienia, oraz wszelkich innych powodów wskazujących na to, że kontynuacja działalności pozostałej części zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), jest konieczna do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, lub do zachowania zgodności z zasadami, o których mowa w art. 22.

W przypadku zastosowania instrumentu braku płynności i jeżeli wartość aktywów netto jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z wykorzystaniem tego instrumentu osiągnęła wartość ujemną, pozostała część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odzyskać wszelkie uzasadnione koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na jeden lub kilka z poniższych sposobów:

a) poprzez potrącenie z ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

b) od jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jako wierzyciel uprzywilejowany;

c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności zakładu pomostowego, podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami lub zakładu ubezpieczeń, lub zakładu reasekuracji, w odniesieniu do którego stosuje się instrument braku płynności, jako wierzyciel uprzywilejowany.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy krajowego prawa dotyczącego niewypłacalności odnoszące się do możliwości nieważności lub bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli, nie miały zastosowania

do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. Państwa członkowskie mogą przyznawać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowe instrumenty i uprawnienia, które można wykonywać w sytuacji, gdy zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, pod warunkiem że:

   a) te dodatkowe instrumenty i uprawnienia, jeżeli są stosowane do grupy transgranicznej, nie stanowią przeszkody dla skutecznego przeprowadzenia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) te instrumenty i uprawnienia są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, oraz ogólnymi zasadami regulującymi restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, określonymi w art. 18 i 22.

SEKCJA 2
INSTRUMENT BRAKU PŁYNNOŚCI

Artykuł 27

Instrument braku płynności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do cofnięcia zezwolenia jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na zawieranie nowych umów ubezpieczenia lub umów reasekuracji oraz do zastosowania w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instrumentu braku płynności w celu zakończenia jej działalności.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z wykorzystaniem instrumentu braku płynności był w stanie utrzymać odpowiednio wyszkolony i kompetentny personel, aby zapewnić uporządkowaną kontynuację działalności ubezpieczeniowej w sytuacji braku płynności do czasu likwidacji zakładu.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji monitorują, w ścisłej współpracy z organami nadzoru, koszty i wydatki zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w celu utrzymania jego wartości i zbywalności.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ścisłej współpracy z organami nadzoru, oceniają planowane zmiany w strukturze aktywów, ściśle monitorują umowy reasekuracji i wymagają dokonywania, co najmniej raz na kwartał, niezależnych przeglądów aktuarialnych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i kapitałów rezerwowych.

5. W przypadku stosowania instrumentu braku płynności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ograniczają wszelkie wynagrodzenia z tytułu kapitału

własnego i instrumentów traktowanych jako kapitał własny, w tym wypłat dywidendy, lub ich zakazują, a także ograniczają wszelkie wypłaty wynagrodzenia zmiennego i uznaniowych świadczeń emerytalnych, lub ich zakazują.

6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję o konieczności likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy użyciu instrumentu braku płynności w każdym z następujących przypadków, w zależności od tego, który z nich wystąpi wcześniej:

   a) połączenie jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której stosuje się instrument braku płynności, z innym podmiotem;

   b) wszystkie lub zasadniczo wszystkie aktywa, prawa lub zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której stosuje się instrument braku płynności, zostają zbyte na rzecz nabywcy będącego osobą trzecią;

   c) aktywa jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której stosuje się instrument braku płynności, zostały całkowicie zlikwidowane, a jej zobowiązania całkowicie spłacone;

   d) wartość aktywów netto jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której stosuje się instrument braku płynności, jest ujemna.

7. Jeżeli działalność jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której stosuje się instrument braku płynności, zostaje zakończona w okolicznościach, o których mowa w ust. 6 lit. b), pozostała część zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji jest poddawana likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

   Z zastrzeżeniem art. 26 ust. 6 wszelkie wpływy uzyskane w wyniku zakończenia działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, w odniesieniu do którego stosuje się instrument braku płynności, są przeznaczane dla jego akcjonariuszy.

SEKCJA 3
INSTRUMENT WYDZIELENIA AKTYWÓW I ZOBOWIĄZAŃ, INSTRUMENT ZBYCIA DZIAŁALNOŚCI I INSTRUMENT ZAKŁADU POMOSTOWEGO

Artykuł 28

Zasady stosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności i instrumentu zakładu pomostowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 5 i 6 oraz art. 65, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do stosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności oraz instrumentu zakładu pomostowego bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiejkolwiek osoby trzeciej innej niż nabywca lub zakład pomostowy oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych innych niż te przewidziane w art. 29.

2. Z zastrzeżeniem art. 26 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez nabywcę lub zakład pomostowy jest przeznaczone dla:

   a) właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich, jeżeli takie akcje lub inne instrumenty właścicielskie wyemitowane przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostały przeniesione z posiadaczy tych akcji lub instrumentów na nabywcę lub zakład pomostowy;

   b) jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli niektóre lub wszystkie aktywa lub zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostały przeniesione na nabywcę lub zakład pomostowy.

3. Z zastrzeżeniem art. 26 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami, o którym mowa w art. 30 ust. 2, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań nabytych bezpośrednio od jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przeznaczona dla tej jednostki. Wynagrodzenie może być wypłacone w formie długu wyemitowanego przez podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami.

4. Przeniesienia dokonane w drodze zastosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności lub instrumentu zakładu pomostowego podlegają zabezpieczeniom, o których mowa w tytule III rozdział V.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrument zbycia działalności oraz instrument zakładu pomostowego wielokrotnie w celu dokonania dodatkowych przeniesień, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby nabywca lub zakład pomostowy, o którym mowa w ust. 1, mógł nadal korzystać – w stosownych przypadkach – z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach i ubezpieczeniowych systemach gwarancyjnych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz praw dostępu do tych systemów, pod warunkiem, że spełnia on kryteria członkostwa i udziału w tych systemach.

   W przypadku gdy nie wszystkie kryteria wymienione w akapicie pierwszym są spełnione, państwa członkowskie zapewniają, aby:

   a) nie odmawiano członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach i ubezpieczeniowym systemie gwarancyjnym, ani udziału w nich na tej podstawie, że nabywca lub zakład pomostowy nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów;

   b) jeżeli nabywca lub przedsiębiorstwo pomostowe nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy lub ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek złożony przez nabywcę lub zakład pomostowy do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. Nie naruszając przepisów tytułu III rozdział V, akcjonariusze lub wierzyciele jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby

trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione w wyniku zastosowania instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, instrumentu zbycia działalności lub instrumentu zakładu pomostowego, nie posiadają żadnych praw ani roszczeń w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych do organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadry kierowniczej wyższego szczebla zakładu pomostowego lub podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami.

Artykuł 29

Wymogi proceduralne dotyczące zbycia działalności, aktywów, praw lub zobowiązań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dążą do zastosowania instrumentu zbycia działalności lub sprzedaży zakładu pomostowego bądź jego aktywów, praw lub zobowiązań, odnośna jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, odnośny zakład pomostowy bądź odnośne aktywa, prawa, zobowiązania, akcje lub inne instrumenty właścicielskie były oferowane zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 2. Grupy praw, aktywów i zobowiązań mogą być oferowane oddzielnie.

2. Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, kryteria dotyczące oferty, o której mowa w ust. 1, są następujące:

   a) zachowanie jak największej przejrzystości oferty i nieprzedstawianie zasadniczo błędnej wartości aktywów, praw, zobowiązań lub instrumentów właścicielskich jednostki lub zakładu pomostowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza przenieść;

   b) brak bezzasadnego faworyzowania lub dyskryminacji potencjalnych nabywców;

   c) brak konfliktów interesów;

   d) nieprzyznawanie nienależnych korzyści potencjalnemu nabywcy;

   e) uwzględnienie potrzeby przeprowadzenia szybkiego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   f) dążenie do osiągnięcia jak najwyższej, w miarę możliwości, ceny zbycia danych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań.

   Zasady, o których mowa w niniejszym akapicie, nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwrócenia się do konkretnych potencjalnych nabywców.

   Podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), lub zakładu pomostowego, co w innym przypadku byłoby wymagane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, może zostać opóźnione zgodnie z art. 17 ust. 4 lub 5 wspomnianego rozporządzenia.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć decyzję o niespełnianiu wymogu dotyczącego oferty sprzedaży, jeżeli stwierdzą, że istnieje

prawdopodobieństwo, że spełnienie wymogów określonych w ust. 2 utrudniłoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18.

Artykuł 30

Instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zakładu pomostowego do co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami.

2. Do celów instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami jest osobą prawną, która spełnia wszystkie poniższe wymogi:

   a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) został utworzony w celu otrzymania niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zakładu pomostowego.

3. Podmiot zarządzający aktywami i zobowiązaniami zarządza przeniesionymi do niego portfelami w celu zmaksymalizowania ich wartości w drodze sprzedaży tych portfeli lub sprawnego przeprowadzenia likwidacji.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami przestrzegane były następujące wymogi:

   a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził akt założycielski podmiot zarządzającego aktywami i zobowiązaniami;

   b) w zależności od struktury własności podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje albo zatwierdza organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy tego podmiotu;

   c) odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu administrujący, zarządzającego lub nadzorczego oraz określa zakres ich obowiązków;

   d) odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą korzystać z określonych w ust. 1 uprawnień do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań jedynie w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz w przypadku wystąpienia któregokolwiek z następujących przypadków:

a) sytuacja panująca na danym rynku aktywów, praw lub zobowiązań sprawia, że ich likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego mogłaby mieć negatywny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy;

b) takie przeniesienie jest konieczne w celu ułatwienia stosowania instrumentu braku płynności, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zakładu pomostowego;

c) takie przeniesienie jest konieczne, aby zmaksymalizować wpływy z likwidacji.

6. Stosując instrument wydzielenia aktywów i zobowiązań, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają wynagrodzenie, za które aktywa, prawa i zobowiązania są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami, zgodnie z art. 23 i z unijnymi ramami pomocy państwa. Niniejszy akapit nie oznacza, że należność nie może mieć wartości nominalnej lub ujemnej.

7. W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowały instrument zakładu pomostowego, podmioty zarządzające aktywami i zobowiązaniami mogą po zastosowaniu instrumentu zakładu pomostowego nabyć aktywa, prawa lub zobowiązania od zakładu pomostowego.

8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wielokrotnie przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami oraz przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami na rzecz jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w każdej z następujących sytuacji:

a) możliwość przeniesienia z powrotem aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;

b) aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą do klas praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, w ramach którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

W obu przypadkach, o których mowa w lit. a) i b), przeniesienie z powrotem może nastąpić w dowolnym terminie i musi spełniać wszelkie inne warunki przewidziane w tym instrumencie w tym celu.

Jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma obowiązek przyjąć z powrotem wszelkie aktywa, prawa lub zobowiązania przeniesione zgodnie z lit. a) i b).

9. Cele podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Członkowie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadra kierownicza wyższego szczebla podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniechaniami w kontekście wykonywania ich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowią wynik rażącego zaniedbania lub poważnego uchybienia w rozumieniu prawa krajowego, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.

Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność podmiotu zarządzający aktywami i zobowiązaniami i członków jego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla za działania i zaniedbania w kontekście wykonywania ich obowiązków.

Artykuł 31

Instrument zbycia działalności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przeniesienia na nabywcę innego niż zakład pomostowy:

   a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Przeniesienia zgodnie z ust. 1 dokonuje się na warunkach handlowych, uwzględniając okoliczności i zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.

   Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby przeniesienie zostało dokonane na warunkach handlowych, które odpowiadają wycenie dokonanej na podstawie art. 23, z uwzględnieniem okoliczności danego przypadku.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, za zgodą nabywcy, mogą odwrócić dokonane przeniesienia, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy. Jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich przeniesionych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, bądź aktywów, praw lub zobowiązań.

4. Nabywcy są zobowiązani do posiadania odpowiedniego zezwolenia na prowadzenie działalności, którą nabywają w momencie przeniesienia, o którym mowa w ust. 1. Organy nadzoru zapewniają terminowe rozpatrzenie wniosku o udzielenie takiego zezwolenia w związku z przeniesieniem.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 57–62 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności prowadziłoby do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, o którym mowa w art. 57 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, organ nadzoru tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dokonuje oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu zbycia działalności i nie uniemożliwia osiągnięcia, w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18 niniejszej dyrektywy.

6. Jeżeli organ nadzoru nie zakończył oceny, o której mowa w ust. 5, do dnia przeniesienia, państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie miały następujące warunki:

   a) takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę ma natychmiastowy skutek prawny;

b) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) prawa głosu nabywcy związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi są zawieszane i przysługują wyłącznie organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest zobowiązany do wykonywania takich praw głosu i nie ponosi żadnej odpowiedzialności w związku z wykonaniem takich praw głosu lub rezygnacją z wykonania takich praw;

c) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) kary i inne środki nakładane za naruszenia wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 62 dyrektywy 2009/138/WE nie mają zastosowania do takiego przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

d) niezwłocznie po zakończeniu oceny organ nadzoru pisemnie powiadamia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabywcę o tym, czy wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę czy, zgodnie z art. 58 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE, wyraża wobec takiego przeniesienia sprzeciw;

e) jeżeli organ nadzoru wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, uznaje się, że prawa głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przysługują w pełni nabywcy bezzwłocznie po otrzymaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabywcę powiadomienia o takiej zgodzie od organu nadzoru;

f) jeśli organ nadzoru sprzeciwia się takiemu przeniesieniu akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę:

   i) prawa głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi, przewidziane w lit. b), pozostają w mocy;

   (ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może nałożyć na nabywcę wymóg zbycia takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich w okresie zbycia określonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po uwzględnieniu panujących warunków rynkowych; (iii) jeżeli nabywca nie spełnia wymogu przewidzianego w pkt (ii), organ nadzoru, za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może nałożyć na nabywcę kary i inne środki w związku z naruszeniem wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 62 dyrektywy 2009/138/WE.

7. Do celów korzystania z prawa do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie dyrektywą 2009/138/WE uznaje się, że nabywca stanowi następcę jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może nadal korzystać ze wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

Artykuł 32

Instrument zakładu pomostowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przenoszenia na rzecz zakładu pomostowego:

   a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez co najmniej jedną jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań co najmniej jednej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Zakład pomostowy jest osobą prawną, która spełnia wszystkie poniższe wymogi:

   a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, w stosownych przypadkach, ubezpieczeniowy system gwarancyjny, oraz znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) został utworzony w celu otrzymania i posiadania niektórych lub wszystkich akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z myślą o osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i sprzedaży jednostki lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

3. Stosując instrument zakładu pomostowego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby łączna wartość zobowiązań przeniesionych do zakładu pomostowego nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

4. Po zastosowaniu instrumentu zakładu pomostowego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, w uzasadnionych przypadkach, odwrócić dokonane przeniesienia, a jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami danej sprawy, w każdej z następujących sytuacji:

   a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;

   b) określone akcje lub inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą do klas akcji ani innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, ani nie spełniają warunków przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

Przeniesienie zwrotne, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić w dowolnym terminie i musi spełniać wszelkie inne warunki przewidziane w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia.

5. Po zastosowaniu instrumentu zakładu pomostowego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z zakładu pomostowego na nabywcę będącego osobą trzecią.

6. Uznaje się, że zakład pomostowy stanowi następcę jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i jest w stanie nadal wykonywać prawa wykonywane przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

   Instytucja pomostowa nie zawiera nowych umów ubezpieczenia ani nie zmienia obowiązujących umów ubezpieczenia w sposób, który mógłby zwiększyć roszczenia ubezpieczeniowe zakładu pomostowego.

7. Cele zakładu pomostowego nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a członkowie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadra kierownicza wyższego szczebla nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniechaniami w kontekście wykonywania swoich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowią wynik rażącego zaniedbania lub poważnego uchybienia w rozumieniu prawa krajowego, które to działanie lub zaniechanie bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.

   Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność zakładu pomostowego oraz członków jego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego bądź kadry kierowniczej wyższego szczebla, zgodnie z przepisami krajowymi, za działania i zaniechania podczas wykonywania ich obowiązków.

Artykuł 33

Działalność zakładu pomostowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności zakładu pomostowego przestrzegane były następujące wymogi:

   a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził akt założycielski zakładu pomostowego;

   b) w zależności od struktury własności zakładu pomostowego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu pomostowego;

   c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego oraz określa zakres ich obowiązków;

   d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka zakładu pomostowego;

   e) zakład pomostowy posiada zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne

zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 40 niniejszej dyrektywy;

f) zakład pomostowy spełnia wymogi określone w dyrektywie 2009/138/WE i podlega nadzorowi zgodnie z tą dyrektywą;

g) działalność zakładu pomostowego jest zgodna z unijnymi ramami pomocy państwa, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stosownie określić ograniczenia dotyczące jego działalności.

Niezależnie od przepisów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) i e), oraz gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, zakład pomostowy można utworzyć i udzielić mu zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia wymogów dyrektywy 2009/138/WE przez krótki okres na początku jego działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada organowi nadzoru stosowny wniosek. Jeżeli organ nadzoru postanowi udzielić takiego zezwolenia, wskazuje okres, na który zakład pomostowy otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów dyrektywy 2009/138/WE.

2. Z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń nałożonych zgodnie z unijnymi lub krajowymi przepisami dotyczącymi konkurencji, zarząd zakładu pomostowego kieruje nim, mając na celu osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, oraz sprzedaż jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, sprzedaż jej aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz co najmniej jednego nabywcy z sektora prywatnego.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję o zakończeniu działalności zakładu pomostowego w każdym z następujących przypadków, w zależności od tego, który z nich wystąpi wcześniej:

a) połączenia zakładu pomostowego z innym podmiotem;

b) zakład pomostowy przestaje spełniać wymogi określone w art. 32 ust. 2;

c) zbycia wszystkich lub zasadniczo wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań zakładu pomostowego na rzecz osoby trzeciej;

d) aktywa zakładu pomostowego zostały całkowicie zlikwidowane, a jego zobowiązania całkowicie spłacone.

4. Jeżeli działalność zakładu pomostowego zostaje zakończona w okolicznościach, o których mowa w ust. 3 lit. c), zakład pomostowy jest poddawany likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Z zastrzeżeniem art. 26 ust. 7 wszelkie wpływy uzyskane w wyniku zakończenia działalności zakładu pomostowego są przeznaczone dla jego akcjonariuszy.

SEKCJA 4
INSTRUMENT UMORZENIA LUB KONWERSJI

Artykuł 34

Cel i zakres instrumentu umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły zastosować instrument umorzenia lub konwersji do osiągnięcia

celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, w każdym z następujących celów:

a) dokapitalizowania zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), który spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, w stopniu wystarczającym do zastosowania instrumentu braku płynności, o którym mowa w art. 27, oraz do utrzymania jego zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE;

b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności, w tym roszczeń ubezpieczeniowych, lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone:

   i) do zakładu pomostowego w celu zapewnienia kapitału dla tej instytucji pomostowej lub

   (ii) w ramach instrumentu wydzielenia aktywów i zobowiązań, o którym mowa w art. 30, lub w ramach instrumentu zbycia działalności, o którym mowa w art. 31.

Stosując instrument umorzenia lub konwersji w odniesieniu do roszczeń ubezpieczeniowych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą również poddać restrukturyzacji warunki powiązanych umów ubezpieczenia, aby skuteczniej osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły kwotę, o którą instrumenty kapitałowe, instrumenty dłużne i inne zobowiązania kwalifikowane należy umorzyć lub przekształcić w celach określonych w ust. 1 na podstawie wyceny przeprowadzonej zgodnie z art. 23.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji w odniesieniu do wszystkich zobowiązań zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji bądź podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), zachowując ich obecną formę prawną lub w razie potrzeby rozważając jej zmianę.

4. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji w odniesieniu do wszystkich instrumentów kapitałowych i wszystkich zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), które nie są wyłączone z zakresu stosowania tego instrumentu na podstawie ust. 5 lub 6 niniejszego artykułu.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosują instrumentu umorzenia lub konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań niezależnie od faktu, czy podlegają ustawodawstwu państwa członkowskiego czy też państwa trzeciego:

a) zobowiązań zabezpieczonych;

b) zobowiązań wobec instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, z wyjątkiem podmiotów będących częścią tej samej grupy, o pierwotnym terminie zapadalności poniżej siedmiu dni;

c) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów albo operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub ich uczestników i powstałych w wyniku udziału w takim systemie lub kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii na zgodnie z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012[32] oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 wspomnianego rozporządzenia;

d) zobowiązań w stosunku do:

i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;

(ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikających z dostawy dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), towarów i świadczenia na ich rzecz usług, które mają krytyczne znaczenie dla prowadzenia przez nie bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń.

(iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa;

(iv) ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych powstałych ze składek należnych zgodnie z obowiązującym prawem krajowym.

Przepisy akapitu pierwszego lit. a) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji do jakiejkolwiek części zobowiązania zabezpieczonego lub zobowiązania, w odniesieniu do którego ustanowiono zabezpieczenie przekraczające wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, w odniesieniu do którego zostało ustanowione.

6. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji w którejkolwiek z poniższych sytuacji:

a) poddanie danego zobowiązania umorzeniu lub konwersji nie jest w rozsądnym terminie możliwe, niezależnie od działań podejmowanych w dobrej wierze przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność jednostki objętej restrukturyzacją

[32] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;

c) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, aby uniknąć rozległego efektu domina, który mógłby spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii lub

d) zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji spowodowałoby takie obniżenie wartości zobowiązań, że straty poniesione przez pozostałych wierzycieli byłyby wyższe niż gdyby zobowiązania te zostały wyłączone ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji.

Artykuł 35

Postępowanie w stosunku do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich w przypadku stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 34, podjęły w stosunku do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich jedno lub oba z następujących działań:

   a) umorzenie istniejących akcji lub innych instrumentów właścicielskich bądź przekazanie ich wierzycielom, których roszczenia umorzono lub poddano konwersji;

   b) pod warunkiem że z wyceny przeprowadzonej zgodnie z art. 23 wynika że jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma dodatnią wartość netto, rozwodnienie dotychczasowych akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich w wyniku przeprowadzenia konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub instrumentów dłużnych wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub innych zobowiązań kwalifikowalnych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje lub inne instrumenty właścicielskie, zgodnie z zastosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji.

   W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) konwersję przeprowadza się przy zastosowaniu współczynnika konwersji prowadzącego do istotnego rozwodnienia istniejących pakietów akcji lub innych instrumentów właścicielskich.

2. Rozważając, które z działań, o których mowa w ust. 1, należy podjąć, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają:

   a) wycenę dokonaną zgodnie z art. 23;

   b) kwotę, na podstawie której organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oszacował, że pozycje kapitału podstawowego Tier I należy zredukować, a odpowiednie instrumenty kapitałowe należy umorzyć lub poddać konwersji zgodnie z art. 37 ust. 1.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 57–62 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli konwersja instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub innych zobowiązań kwalifikowalnych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prowadziłaby do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie

reasekuracji, o którym mowa w art. 57 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, organy nadzoru tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dokonują oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w dokonaniu konwersji instrumentów kapitałowych ani nie uniemożliwia osiągnięcia, w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18 niniejszej dyrektywy.

4. Jeżeli organ nadzoru tej jednostki nie zakończył oceny wymaganej na mocy ust. 3 w dniu konwersji instrumentów kapitałowych, zastosowanie ma art. 31 ust. 6 do każdego nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji przez nabywcę, które wynika z konwersji instrumentów kapitałowych.

Artykuł 36

Współczynnik konwersji zadłużenia na kapitał własny

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując instrumenty określone w art. 34 ust. 1 i uprawnienia określone w art. 40 ust. 1 lit. g), mogły stosować różne współczynniki konwersji w odniesieniu do poszczególnych kategorii instrumentów kapitałowych i zobowiązań zgodnie z jedną lub obiema z następujących zasad:

a) współczynnik konwersji odzwierciedla właściwe odszkodowanie dla zaangażowanego wierzyciela z tytułu wszelkich strat poniesionych w wyniku wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji;

b) współczynnik konwersji mający zastosowanie do zobowiązań uznawanych za uprzywilejowane zgodnie z właściwym prawem dotyczącym niewypłacalności jest wyższy niż współczynnik konwersji mający zastosowanie do zobowiązań podporządkowanych.

Artykuł 37

Dodatkowe przepisy regulujące instrument umorzenia lub konwersji

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego w sposób, który prowadzi do otrzymania następujących rezultatów:

   a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I, proporcjonalnie do ich strat i maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat, a w odniesieniu do posiadaczy instrumentów w Tier I organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje jedno lub oba działania określone w art. 35 ust. 1;

   b) kwota główna instrumentów w Tier II jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa;

c) kwota główna instrumentów w Tier III jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa;

d) kwota główna pozostałych zobowiązań kwalifikowalnych lub pozostająca do spłaty kwota pozostałych zobowiązań kwalifikowanych zgodnie z hierarchią roszczeń w standardowym postępowaniu upadłościowym, w tym z kolejnością roszczeń ubezpieczeniowych określoną w art. 275 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18.

W przypadku gdy poziom umorzenia oparty na wycenie wstępnej, o której mowa w art. 25, przekroczy wymogi podczas prowadzenia oceny z wykorzystaniem wyceny ostatecznej, o której mowa w art. 24 ust. 2, można zastosować, w niezbędnym zakresie, mechanizm podwyższania wartości w celu spłaty wierzycieli, a następnie akcjonariuszy.

Przy podejmowaniu decyzji o umorzeniu zobowiązań lub ich konwersji na kapitał własny, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokonują konwersji jednej kategorii zobowiązań, jeśli kategorii zobowiązań podporządkowanych tej kategorii nie poddaje się konwersji na kapitał własny ani umorzeniu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie roszczenia wynikające z pozycji środków własnych miały w przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe niższą pozycję w hierarchii ważności niż wszelkie roszczenia, które nie wynikają z pozycji środków własnych. Do celów niniejszego akapitu, w zakresie, w jakim instrument jest tylko częściowo uznany za pozycję środków własnych, cały instrument jest traktowany jako roszczenie wynikające z pozycji środków własnych i ma niższą rangę niż każde roszczenie, które nie wynika z pozycji środków własnych.

2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub kwotę główną instrumentu dłużnego lub innego zobowiązania kwalifikowalnego zastosowanie mają następujące warunki:

a) obniżenie wynikające z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie mechanizmem zwrotu, o którym mowa w ust. 1;

b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego, instrumentu dłużnego lub innego zobowiązania kwalifikowalnego, wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już ewentualnie zobowiązań oraz ewentualnych zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego legalność wykonania uprawnienia do umorzenia;

c) niewypłacenie żadnemu posiadaczowi odpowiedniego instrumentu kapitałowego, instrumentu dłużnego lub innego zobowiązania kwalifikowalnego odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3.

3. Aby przeprowadzić konwersję odnośnych instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z ust. 1 lit. b) i c), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać od zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji oraz podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), wyemitowania instrumentów w Tier I na rzecz posiadaczy odnośnych instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych.

Odnośne instrumenty kapitałowe, instrumenty dłużne lub inne zobowiązania kwalifikowalne można poddać konwersji wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) instrumenty w Tier I są emitowane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub przez podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. lit. b)–e), lub przez jednostkę dominującą w porozumieniu ze stosownym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) instrumenty w Tier I są emitowane przed wszelką emisją akcji lub instrumentów właścicielskich przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), do celów udostępnienia środków własnych przez państwo lub jednostkę rządową;

c) instrumenty w Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do konwersji;

d) współczynnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych, jest zgodny z art. 36.

4. Do celów udostępnienia instrumentów w Tier I zgodnie z ust. 3 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zobowiązać zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji oraz podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), do posiadania przez cały czas niezbędnego uprzedniego zezwolenia na emisję odpowiedniej liczby instrumentów w Tier I.

Artykuł 38

Skutki umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje instrument umorzenia lub konwersji oraz wykonuje uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 34 ust. 1 i art. 40 ust. 1 lit. f)–j), obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty, konwersja lub umorzenie stały się skuteczne i natychmiast wiążące w stosunku do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zaangażowanych wierzycieli i akcjonariuszy.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiada uprawnienie do zakończenia lub wymagania zakończenia wszystkich działań administracyjnych

i proceduralnych niezbędnych do nadania skuteczności stosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji, w tym:

a) zmiany we wszystkich odpowiednich rejestrach;

b) wyprowadzenia lub wycofania z obrotu akcji lub innych instrumentów właścicielskich, lub instrumentów dłużnych;

c) wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

d) ponownego wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu wszelkich instrumentów dłużnych, które uległy umorzeniu, bez konieczności wydania prospektu emisyjnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129[33].

3. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. f), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża do zera wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, zobowiązanie to oraz wszelkie wynikające w stosunku do niego zobowiązania lub roszczenia, które nie są należne w chwili wykonania uprawnienia, są do wszystkich celów traktowane jako spłacone i nie jest możliwe ich dochodzenie w żadnym późniejszym postępowaniu prowadzonym w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek podmiotu będącego jej następcą, w przypadku jakiejkolwiek późniejszej likwidacji.

4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. f), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania:

a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;

b) odnośny instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu obowiązuje w stosunku do pozostałej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek służącej uwzględnieniu obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. k).

Artykuł 39

Usunięcie przeszkód proceduralnych w umorzeniu lub konwersji

1. W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, zobowiązują zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)−e), aby utrzymywały przez cały czas wystarczającą kwotę zatwierdzonego kapitału

[33] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).

zakładowego lub innych instrumentów w Tier I w celu zapewnienia, aby te zakłady i podmioty miały możliwość emisji wystarczającej liczby nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich celem zagwarantowania skutecznej konwersji zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają spełnienie wymogu określonego w ust. 1 w kontekście opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9 i 10.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie występowały proceduralne przeszkody w konwersji zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie istniejące na mocy ich aktu założycielskiego lub statutu, w tym prawa pierwokupu dla akcjonariuszy lub wymogi dotyczących zgody akcjonariuszy na podwyższenie kapitału.

ROZDZIAŁ IV
Uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 40

Uprawnienia ogólne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz podmiotów, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), w przypadku których spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone odpowiednio w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w dowolnej kombinacji:

   a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji wymaganych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informacji, które zostaną przekazane w toku kontroli na miejscu;

   b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom oraz organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   c) uprawnienie do cofnięcia zezwolenia na zawieranie nowych umów ubezpieczenia lub umów reasekuracji oraz do zastosowania wobec jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instrumentu braku płynności w celu zakończenia jej działalności;

d) uprawnienie do przenoszenia akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

e) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innego podmiotu, za zgodą tego podmiotu, praw, aktywów lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

f) uprawnienie do restrukturyzacji roszczeń ubezpieczeniowych lub obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty instrumentów dłużnych lub zobowiązań kwalifikowanych, w tym roszczeń ubezpieczeniowych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

g) z wyjątkiem roszczeń ubezpieczeniowych, uprawnienie do konwersji instrumentów dłużnych i zobowiązań kwalifikowanych jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie tej jednostki lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), właściwej jednostki dominującej lub zakładu pomostowego, na rzecz których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e);

h) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających przepisom art. 34 ust. 5;

i) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty nominalnej akcji lub innych instrumentów właścicielskich jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz do umorzenia takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

j) uprawnienie do zażądania od jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub właściwej jednostki dominującej wyemitowania nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz warunkowych instrumentów zamiennych;

k) uprawnienie do zmiany terminu wymagalności instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów, lub innych zobowiązań kwalifikowalnych bądź zmiany daty płatności odsetek, w tym w drodze tymczasowego zawieszenia płatności;

l) uprawnienie do zamknięcia i rozwiązania umów finansowych lub kontraktów na instrumenty pochodne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012.

m) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego i kadry kierowniczej wyższego szczebla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

n) uprawnienie do nałożenia na organ nadzoru wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 58 dyrektywy 2009/138/WE.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie podlegały żadnym z następujących wymogów, które miałyby w przeciwnym razie zastosowanie na mocy prawa krajowego, umowy lub na innej podstawie:

   a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 8 i art. 65 ust. 1, wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy, wierzycieli lub ubezpieczających jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu.

   Akapit pierwszy lit. b) pozostaje bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 61 i 63 oraz wszelkich wymogów dotyczących powiadamiania wynikających z unijnych ram pomocy państwa.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w zakresie, w jakim każde z uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do podmiotu objętego zakresem art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy ze względu na jego szczególną formę prawną, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały jak najbardziej zbliżone uprawnienia, w tym w zakresie ich wyników.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w ust. 3, stosowały zabezpieczenia zawarte w rozdziale V niniejszej dyrektywy lub zabezpieczenia o podobnym skutku do zainteresowanych osób, w tym akcjonariuszy, wierzycieli, ubezpieczających i kontrahentów.

Artykuł 41

Uprawnienia pomocnicze

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do:

   a) z zastrzeżeniem przepisów art. 58, zapewnienia, by przeniesienie uzyskało moc obowiązującą w sposób wolny od wszelkich zobowiązań lub obciążeń dotyczących przenoszonych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań;

   b) zniesienia praw do nabycia wszelkich dodatkowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

c) wymagania, by odnośny organ przerwał lub zawiesił dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub publicznego obrotu instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[34];

d) zapewnienia traktowania odbiorcy tak, jakby był jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do celów wszelkich praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub podjętych przez nią działań, w tym – z zastrzeżeniem stosowania instrumentu zbycia działalności oraz instrumentu zakładu pomostowego, o których mowa w art. 31 i 32 – wszelkich praw lub zobowiązań odnoszących się do udziału w infrastrukturze rynku;

e) nakładania na jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odbiorcę wymogu udzielania drugiej stronie informacji i pomocy;

f) unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub zastąpienia odbiorcy w charakterze strony.

g) przeniesienia wszelkich praw związanych z reasekuracją obejmujących przeniesione roszczenia ubezpieczeniowe bez zgody zakładu reasekuracji, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia aktywów i zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w całości lub w części na rzecz innego podmiotu.

Jakiekolwiek prawo do rekompensaty przysługujące na mocy niniejszej dyrektywy nie jest uznawane za zobowiązanie ani za obciążenie do celów akapitu pierwszego lit. a).

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia określone w ust. 1, jeżeli uznają to za odpowiednie działanie przyczyniające się do zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do określenia uzgodnień dotyczących ciągłości niezbędnych do zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, możliwości prowadzenia przez odbiorcę działalności będącej przedmiotem przeniesienia. Tego rodzaju uzgodnienia dotyczące ciągłości obejmują w szczególności:

a) ciągłość umów zawartych przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w wyniku której odbiorca przejmuje prawa i zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją odnoszące się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione, oraz zastępuje jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bezpośrednio lub pośrednio, we wszystkich odpowiednich dokumentach umownych;

[34] Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. L 184 z 6.7.2001, s. 1).

b) zastąpienie jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez odbiorcę we wszelkich postępowaniach sądowych odnoszących się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione.

4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 lit. d) i ust. 3 lit. b), nie naruszają:

a) prawa pracowników jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do rozwiązania umowy o pracę;

b) z zastrzeżeniem art. 47, 48 i 49, żadnego prawa strony umowy do wykonania praw na mocy tej umowy, w tym prawa do jej rozwiązania, jeżeli jest do tego uprawniona zgodnie z warunkami umowy w związku z działaniem lub zaniechaniem jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzedzającym odpowiednie przeniesienie, bądź działaniem lub zaniechaniem odbiorcy po dokonaniu danego przeniesienia.

Artykuł 42

Zarząd nadzwyczajny

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarządcę nadzwyczajnego, który zastąpi organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy danej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.

2. Zarządca nadzwyczajny posiada wszelkie uprawnienia akcjonariuszy i organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Zarządca nadzwyczajny wykonuje takie uprawnienia wyłącznie pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania podlegały uprzedniej zgodzie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podaje do publicznej wiadomości powołanie, o którym mowa w ust. 1, oraz warunki z nim związane.

3. Zarządca nadzwyczajny ma obowiązek ustawowy do podejmowania wszelkich niezbędnych środków na rzecz osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, oraz realizacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjętych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku rozbieżności lub kolizji wspomniany obowiązek ustawowy jest nadrzędny wobec innych obowiązków zarządu zgodnie ze statutem jednostki lub prawem krajowym.

4. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, aby zarządca nadzwyczajny w regularnych odstępach czasu ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na początku i na końcu okresu sprawowania przez niego funkcji sporządzał sprawozdania dla powołującego go organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sprawozdania te zawierają szczegółowy opis sytuacji finansowej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz uzasadnienie wprowadzonych środków.

5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może w dowolnej chwili odwołać zarządcę nadzwyczajnego.

Artykuł 43

Uprawnienie do zażądania świadczenia usług operacyjnych i zapewnienia infrastruktury operacyjnej

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub dowolnych jej podmiotów powiązanych do świadczenia wszelkich usług operacyjnych lub zapewnienia wszelkiej infrastruktury operacyjnej, które są niezbędne do umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz, w tym również w sytuacji, gdy jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odnośny podmiot powiązany został poddany standardowemu postępowaniu upadłościowemu.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do egzekwowania od podmiotów powiązanych, które mają siedzibę na ich terytorium, obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z siedzibą w innych państwach członkowskich.

3. Świadczenie usług operacyjnych oraz zapewnianie infrastruktury operacyjnej zgodnie z ust. 1 i 2 dokonywane jest na następujących warunkach:

   a) jeżeli usługi operacyjne i infrastruktura operacyjna zapewniano jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie umowy zawartej przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i na takich samych warunkach przez okres obowiązywania umowy;

   b) na rozsądnych warunkach, jeżeli nie zawarto umowy lub jeżeli umowa wygasła.

Artykuł 44

Uprawnienie do egzekwowania przez inne państwa członkowskie środków w zakresie zarządzania kryzysowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich lub aktywów, praw lub zobowiązań obejmuje aktywa, które są zlokalizowane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bądź obejmuje prawa lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeniesienie to było skuteczne na mocy prawa tego innego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie udzielają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał lub zamierza dokonać przeniesienia, wszelkiej uzasadnionej pomocy, aby zapewnić przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz odbiorcy zgodnie z wszelkimi obowiązującymi wymogami prawa krajowego.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby akcjonariusze, wierzyciele i osoby trzecie, których dotyczy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie byli uprawnieni do zapobiegania przeniesieniu lub do jego zaskarżenia lub uchylenia na mocy jakiegokolwiek przepisu prawa państwa członkowskiego, w którym aktywa są zlokalizowane, lub prawa, któremu podlegają akcje, inne instrumenty właścicielskie, prawa lub zobowiązania.

4. Państwa członkowskie zapewniają obniżenie kwoty głównej instrumentów kapitałowych, instrumentów dłużnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych lub zapewniają konwersję takich zobowiązań lub instrumentów zgodnie z uprawnieniem do umorzenia lub konwersji wykonanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innym państwie członkowskim, w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli odpowiednie zobowiązania lub instrumenty:

   a) podlegają przepisom prawa państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji;

   b) są należne wierzycielom mającym siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, których dotyczy wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji, o których mowa w ust. 4, nie byli uprawnieni do zaskarżenia obniżenia kwoty głównej instrumentu lub zobowiązania, lub, w odpowiednich przypadkach, do zaskarżenia jego konwersji, na mocy jakichkolwiek przepisów prawa państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji.

6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wszystkie następujące elementy zostały określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

   a) prawo akcjonariuszy, wierzycieli i osób trzecich do zaskarżenia, w drodze odwołania zgodnie z art. 65, przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1;

   b) prawo wierzycieli do zaskarżenia, w drodze odwołania zgodnie z art. 65, obniżenia kwoty głównej bądź konwersji instrumentu lub zobowiązania objętych niniejszym artykułem ust. 4 lit. a) lub b);

   c) zabezpieczenia dla częściowych przeniesień, o których mowa w rozdziale V, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 45

Uprawnienie w odniesieniu do aktywów, praw, zobowiązań, akcji i innych instrumentów właścicielskich zlokalizowanych w państwach trzecich lub podlegających prawu państw trzecich

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach, gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje działanie podjęte w odniesieniu aktywów zlokalizowanych w państwie trzecim lub akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać, by:

   a) osoba sprawująca kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz odbiorca podjęli wszelkie niezbędne kroki służące zapewnieniu skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) osoba sprawująca kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zatrzymała akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa lub prawa lub spłaciła zobowiązania, lub wywiązała się z obowiązków w imieniu odbiorcy do czasu, gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanie się skuteczne;

   c) uzasadnione wydatki odbiorcy, prawidłowo poniesione w związku z prowadzeniem wszelkich działań wymaganych zgodnie z lit. a) i b), podlegały zwrotowi w jakikolwiek ze sposobów, o których mowa w art. 26 ust. 5.

2. Aby ułatwić ewentualne działania zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zobowiązują zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), do włączenia do powiązanych umów warunków umownych, zgodnie z którymi akcjonariusze, wierzyciele lub strony umowy ustanawiającej zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia lub konwersji lub zgadzają się być związane każdym obniżeniem kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersją lub każdym umorzeniem, których dokonuje się w wyniku stosowania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

   Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły nakładać na zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), wymóg przekazania organom uzasadnionej opinii prawnej sporządzonej przez niezależnego specjalistę prawnika, która potwierdza prawną wykonalność i skuteczność warunków umownych.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że mimo wszelkich niezbędnych kroków podjętych przez osobę sprawującą kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z ust. 1 lit. a) jest wysoce nieprawdopodobne, by działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stało się skuteczne w odniesieniu do określonych aktywów zlokalizowanych w państwie trzecim lub określonych akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmuje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wydał już polecenie podjęcia działania

w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, polecenie to jest nieważne w odniesieniu do takich określonych aktywów, akcji, instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań.

Artykuł 46

Wyłączenie niektórych warunków umownych

1. Samego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego zastosowanego do podmiotu, w tym żadnych zdarzeń bezpośrednio związanych z zastosowaniem takiego środka nie uznaje się – na mocy umowy zawartej przez ten podmiot – za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że nadal są wypełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

   Ponadto samego takiego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego nie uznaje się za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE na mocy umowy zawartej przez:

   a) jednostkę zależną, obejmującej zobowiązania, które są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez jednostkę dominującą lub jakikolwiek podmiot powiązany; lub

   b) podmiot powiązany, która obejmuje obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązania.

2. Jeżeli restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim jest uznawana zgodnie z art. 73 lub – w przypadku braku takiego uznawania – jeżeli taka jest decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów niniejszego artykułu ta restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja stanowi środek w zakresie zarządzania kryzysowego.

3. Pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, są nadal wykonywane, środek w zakresie zapobiegania kryzysom lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiekolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiają nikomu:

   a) wykonywania żadnego prawa do wypowiedzenia umowy, jej zawieszenia, modyfikacji, kompensowania ani potrącenia, również w stosunku do umowy zawartej przez:

      i) jednostkę zależną, obejmującej zobowiązania, które są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez podmiot powiązany;

      (ii) jakikolwiek podmiot powiązany, obejmującej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązania.

   b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub dowolnego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), lub podmiotu powiązanego w związku z umową obejmującą obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań, lub

sprawowania kontroli nad tego rodzaju składnikiem majątku, lub narzucania w odniesieniu do niego jakiegokolwiek zabezpieczenia;

c) naruszenia jakichkolwiek praw wynikających z umowy, przysługujących danemu zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji lub dowolnemu podmiotowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), lub podmiotowi powiązanemu w związku z umową obejmującą obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązania.

4. Ust. 1, 2 i 3 nie naruszają prawa danej osoby do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 3 lit. a), b) lub c), jeżeli prawo to powstaje w związku ze zdarzeniem innym niż środek w zakresie zapobiegania kryzysom, środek w zakresie zarządzania kryzysowego lub zdarzeniem bezpośrednio związanym z zastosowaniem takiego środka

5. Zawieszenie lub ograniczenie na mocy art. 47 lub 48 nie stanowią niewykonania zobowiązania umownego do celów ust. 1 i 3 niniejszego artykułu i art. 49 ust. 1.

6. Przepisy zawarte w niniejszym artykule są uznawane za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008[35].

Artykuł 47

Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności lub dostawy wynikających z jakiejkolwiek umowy, której stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania zawiadomienia o zawieszeniu zgodnie z art. 63 ust. 3 do północy w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do końca dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

2. Termin zobowiązania do płatności lub dostawy, który przypadłby podczas okresu zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, upływa natychmiast po wygaśnięciu tego okresu zawieszenia.

3. Jeżeli zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszone na mocy ust. 1, zobowiązania do płatności lub dostawy wynikające z tej umowy dotyczące kontrahentów tej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zawiesza się na ten sam okres.

4. Żadne zawieszenie na mocy ust. 1 nie ma zastosowania do zobowiązań do płatności lub dostawy względem:

a) systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE;

[35] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6).

b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA na mocy art. 25 wspomnianego rozporządzenia.

5. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają możliwy wpływ wykonania tego uprawnienia.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, uwzględniając okoliczności każdego przypadku.

Artykuł 48

Uprawnienie do ograniczenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do ograniczenia wierzycielom zabezpieczonym jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją możliwości egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej jednostki od chwili opublikowania zawiadomienia o ograniczeniu zgodnie z art. 63 ust. 3 do północy w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do końca dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do:

a) zabezpieczenia na rzecz systemów lub operatorów systemów wyznaczonych na potrzeby dyrektywy 98/26/WE;

b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 wspomnianego rozporządzenia.

3. Jeżeli zastosowanie ma art. 60, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby wszelkie ograniczenia nałożone na podstawie uprawnieniem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były spójne dla wszystkich podmiotów powiązanych, w odniesieniu do których podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 49

Uprawnienie do przejściowego zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia prawa do wypowiedzenia umowy każdej ze stron umowy z jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją od chwili opublikowania zawiadomienia zgodnie z art. 63 ust. 3 do północy w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do końca dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu, pod warunkiem że nadal są spełniane zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy przysługujących każdej stronie umowy z jednostką zależną danej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli spełniona jest jedna z następujących przesłanek:

   a) zobowiązania wynikające z tej umowy są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   b) podstawą praw do wypowiedzenia umowy na mocy tej umowy jest wyłącznie upadłość jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej kondycja finansowa;

   c) w przypadku gdy wykonano lub można wykonać uprawnienie do przeniesienia w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją:

      i) wszystkie aktywa i zobowiązania jednostki zależnej związane z tą umową zostały przeniesione lub mogą zostać przeniesione na rzecz odbiorcy i przez niego przejęte lub

      (ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia w inny sposób odpowiednią ochronę takim zobowiązaniom.

   Zawieszenie praw do wypowiedzenia umowy staje się skuteczne z chwilą opublikowania zawiadomienia zgodnie z art. 63 ust. 3 do północy w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma jednostka zależna danej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

3. Zawieszenie na podstawie ust. 1 lub 2 nie ma zastosowania do:

   a) systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE ani

   b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz kontrahentów centralny z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 wspomnianego rozporządzenia.

4. Osoba może skorzystać z prawa do wypowiedzenia umowy w ramach umowy przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli osoba ta zostaje powiadomiona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że prawa i zobowiązania objęte tą umową nie podlegają:

   a) przeniesieniu na rzecz innego podmiotu ani

   b) umorzeniu lub konwersji zgodnie z art. 34 ust. 1 lit. a).

5. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy określone w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, i jeżeli nie wydano zawiadomienia zgodnie z art. 4 niniejszego artykułu, prawa do wypowiedzenia umowy można wykonać po upływie okresu zawieszenia, z zastrzeżeniem art. 46, zgodnie z następującymi zasadami:

   a) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową zostały przeniesione do innego podmiotu, kontrahent może wykonać wspomniane prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy wyłącznie jeżeli odbiorca powoduje

wystąpienie lub utrzymywanie się zdarzenia uprawniającego do egzekwowania;

b) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową pozostają w jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował instrumentu umorzenia lub konwersji do celów określonych w art. 34 ust. 1 lit. a) w odniesieniu do tej umowy, kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy z chwilą wygaśnięcia zawieszenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 50

Umowne uznanie uprawnień w zakresie zawieszenia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zobowiązują zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), do włączenia do wszelkich umów finansowych, które zawierają i które są regulowane przepisami prawa państwa trzeciego, postanowień, zgodnie z którymi strony uznają, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować wobec tej umowy uprawnienia do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań na mocy art. 47, 48 i 49, oraz uznają, że są one związane wymogami określonymi w art. 46.

2. Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby jednostki dominujące najwyższego szczebla zapewniły, by ich jednostki zależne z państw trzecich będące zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), włączały do umów finansowych, o których mowa w ust. 1, postanowienia w celu wykluczenia sytuacji, w której wykonywanie uprawnień organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań jednostki dominującej najwyższego szczebla, zgodnie z ust. 1, stanowiłoby ważny powód wykonania prawa do przedterminowego rozwiązania takich umów, ich zawieszenia, modyfikacji, kompensowania lub potrącenia, lub egzekucji zabezpieczeń wierzytelności.

3. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do każdej umowy finansowej, która:

a) tworzy nowy obowiązek lub powoduje istotną zmianę istniejącego zobowiązania po wejściu w życie przyjętych na szczeblu krajowym przepisów służących transpozycji niniejszego artykułu;

b) przewiduje wykonanie co najmniej jednego prawa do wypowiedzenia umowy lub prawa do egzekwowania zabezpieczeń, do których miałyby zastosowanie art. 46, 47, 48 lub 49, gdyby dana umowa finansowa była regulowana przez przepisy jednego z państw członkowskich.

4. Fakt, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), nie włącza do swoich umów finansowych warunków umownych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień, o których mowa w art. 46, 47, 48 lub 49, w odniesieniu do tej umowy finansowej.

5. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia treści warunku umownego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając

poszczególne modele biznesowe zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz podmiotów.

EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 51

Uprawnienie do przejściowego zawieszenia praw do wykupu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przejściowego ograniczenia lub zawieszenia praw do wykupu przysługujących ubezpieczającym w związku z umowami ubezpieczenia na życie zawartymi przez jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z umów, a w szczególności zobowiązania płatnicze na rzecz ubezpieczających, osób uprawnionych lub poszkodowanych stron, są nadal spełniane.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie tak długo, jak jest to konieczne do ułatwienia zastosowania co najmniej jednego z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3. Przedmiotowe uprawnienie jest ważne przez okres wskazany w zawiadomieniu o zawieszeniu opublikowanym zgodnie z art. 63 ust. 3.

Artykuł 52

Wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły sprawować kontrolę nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w celu:

   a) prowadzenia działalności i świadczenia usług jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z zachowaniem wszystkich uprawnień przysługujących jej akcjonariuszom oraz organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu;

   b) zarządzania i rozporządzania aktywami i majątkiem jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

   Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym, może być sprawowana bezpośrednio przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pośrednio przez osobę lub osoby wyznaczone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa głosu wynikające z posiadanych akcji lub innych instrumentów właścicielskich jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogły być wykonywane w okresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z zastrzeżeniem prawa do odwołania, o którym mowa w art. 65 ust. 1, mogły podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zarządzenia zgodnie z krajowymi kompetencjami i procedurami administracyjnymi bez sprawowania kontroli nad jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują w każdym indywidualnym przypadku decyzję, czy właściwe jest przeprowadzenie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pomocą środków określonych w ust. 1 lub ust. 2, z uwzględnieniem celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, i zasad ogólnych regulujących restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, o których mowa w art. 22, szczególnych okoliczności, w których znajduje się dana jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz potrzeby ułatwienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych.

4. Organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za odpowiedników dyrektorów ani za osoby faktycznie zarządzające na mocy przepisów krajowych.

ROZDZIAŁ V
Zabezpieczenia

Artykuł 53

Sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku przeniesień częściowych i zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zastosowania co najmniej jednego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 26 ust. 3, z wyjątkiem sytuacji opisanej w akapicie drugim, oraz w przypadku przeniesienia przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie części praw, aktywów i zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, akcjonariusze i wierzyciele, których roszczeń nie przeniesiono, otrzymali tytułem zaspokojenia swoich roszczeń kwotę co najmniej równą kwocie, jaką otrzymaliby w przypadku likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 62.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zastosowania co najmniej jednego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 26 ust. 3, oraz w przypadku stosowania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu umorzenia lub konwersji, akcjonariusze i wierzyciele, których roszczenia umorzono lub poddano konwersji na kapitał własny, nie ponieśli większych strat niż te, które ponieśliby w przypadku likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego bezpośrednio w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 62.

Artykuł 54

Wycena różnicy w sposobie traktowania

1. Do celów oceny, czy akcjonariusze i wierzyciele traktowani w korzystniejszy sposób, gdyby jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją objęto standardowym postępowaniem upadłościowym, państwa członkowskie zapewniają, aby po przeprowadzeniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezależna osoba jak najszybciej dokonała wyceny. Wycena ta dokonywana jest niezależnie od wyceny dokonywanej na mocy art. 23.

2. W ramach wyceny, o której mowa w ust. 1, określa się:

   a) sposób traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele, lub odpowiednie ubezpieczeniowe systemy gwarancyjne, gdyby jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której podjęto działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, objęto standardowym postępowaniem upadłościowym w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 62;

   b) faktyczny sposób traktowania, którego doświadczyli akcjonariusze i wierzyciele podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a), oraz sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b).

3. W ramach wyceny:

   a) zakłada się, że jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do której podjęto działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, objęto by standardowym postępowaniem upadłościowym w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 62;

   b) zakłada się, że nie podjęto działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   c) pomija się ewentualne udzielenie jednostce objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

4. EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w których określa się metodykę dokonywania wyceny zgodnie z niniejszym artykułem, w szczególności metodykę oceny sposobu traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele, gdyby jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją objęto postępowaniem upadłościowym w chwili podjęcia decyzji, o której mowa w art. 62.

   Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 55

Zabezpieczenie akcjonariuszy i wierzycieli

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy wycena dokonana na mocy art. 54 wykaże, że akcjonariusz lub wierzyciel, o którym mowa w art. 53, lub – w stosownych przypadkach – ubezpieczeniowy system gwarancyjny zgodny z mającym zastosowanie prawem krajowym poniósł większe straty niż te, które poniósłby w przypadku likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, był on uprawniony do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy.

Artykuł 56

Zabezpieczenie kontrahentów w przypadku przeniesień częściowych

1. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę następujących uzgodnień i kontrahentów, których dotyczą te uzgodnienia:

   a) uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, zgodnie z którymi osoba w drodze zabezpieczenia dysponuje faktycznym lub warunkowym udziałem w aktywach lub prawach, które są przedmiotem przeniesienia, niezależnie od tego, czy udział ten jest zabezpieczony konkretnymi aktywami lub prawami, czy też poprzez zastaw na zmiennych składnikach majątkowych lub podobne uzgodnienie;

   b) uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, zgodnie z którymi zabezpieczenie służące zagwarantowaniu lub pokryciu wykonania określonych zobowiązań jest zapewnione w drodze przeniesienia pełnej własności aktywów z podmiotu składającego zabezpieczenie na rzecz podmiotu uzyskującego zabezpieczenie na warunkach, zgodnie z którymi podmiot uzyskujący zabezpieczenie dokonuje przeniesienia aktywów, jeżeli te określone zobowiązania zostają wykonane;

   c) uzgodnień dotyczących potrącenia, zgodnie z którymi co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;

   d) uzgodnień dotyczących kompensowania sald;

   e) umów ubezpieczeniowych związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym lub innych wyodrębnionych portfeli;

   f) umów reasekuracji;

   g) uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym sekurytyzacji i instrumentów stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone i obejmują udzielenie i posiadanie zabezpieczenia przez stronę uzgodnienia lub przez powiernika, agenta lub firmę maklerską.

   Forma ochrony, która jest właściwa dla poszczególnych kategorii uzgodnień określonych w lit. a)–g) niniejszego ustępu, jest wybierana zgodnie z art. 57–60.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki ochrony określone w ust. 1 miały zastosowanie w następujących okolicznościach:

   a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu lub – w przypadku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 26 ust. 3 – z zakładu pomostowego lub podmiotu zarządzającego aktywami i zobowiązaniami do innej osoby;

   b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia określone w art. 41 ust. 1 lit. f).

3. Wymóg określony w ust. 1 ma zastosowanie niezależnie od liczby stron zaangażowanych w uzgodnienia oraz niezależnie od tego, czy uzgodnienia:

   a) powstają w drodze umowy, umowy powierniczej lub innych środków, czy też powstają automatycznie z mocy prawa;

   b) powstają a mocy prawa innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub podlegają w pełni lub częściowo prawu innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego;

Artykuł 57

Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego, potrąceń i umów o kompensowaniu zobowiązań oraz umów reasekuracji

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, uzgodnień dotyczących potrącenia i uzgodnień dotyczących kompensowania sald oraz umów reasekuracji, aby uniemożliwić przeniesienie niektórych, ale nie wszystkich, praw i zobowiązań chronionych na mocy uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia, uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald lub umowy reasekuracji między jednostką objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a inną osobą oraz uniemożliwić zmianę lub likwidację praw i zobowiązań chronionych na mocy takiego uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia, uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald lub umowy reasekuracji w drodze skorzystania z uprawnień pomocniczych.

   Do celów akapitu pierwszego prawa i zobowiązania należy traktować jako chronione na mocy uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia i uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald oraz umowy reasekuracji, jeżeli strony uzgodnienia lub umowy są uprawnione do potrącenia lub kompensacji tych praw i zobowiązań.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1, jeżeli jest to konieczne do skuteczniejszego osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, a w szczególności do zapewnienia lepszej ochrony ubezpieczających, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenieść, zmienić lub zlikwidować aktywa, prawa lub zobowiązania stanowiące część uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych polegającego na przeniesieniu tytułu,

uzgodnienia dotyczącego potrącenia i uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald lub umowy reasekuracji.

Artykuł 58

Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczeń

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę zobowiązań zabezpieczonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia, tak aby nie dopuścić do powstania jakiejkolwiek z następujących sytuacji:

   a) przeniesienia aktywów, którymi zobowiązanie jest zabezpieczone, chyba że przenoszone są również to zobowiązanie oraz korzyści związane z zabezpieczeniem;

   b) przeniesienia zobowiązania zabezpieczonego, chyba że przenoszone są również korzyści związane z zabezpieczeniem;

   c) przeniesienia korzyści związanych z zabezpieczeniem, chyba że przenoszone jest również zobowiązanie zabezpieczone;

   d) zmiany lub rozwiązania uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, jeżeli na skutek takiej zmiany lub takiego rozwiązania zobowiązanie przestaje być zabezpieczone.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1, jeżeli jest to konieczne do skuteczniejszego osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, a w szczególności do zapewnienia lepszej ochrony ubezpieczających, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przenieść, zmienić lub zlikwidować aktywa, prawa lub zobowiązania stanowiące część tego samego uzgodnienia.

Artykuł 59

Ochrona uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego i innych wyodrębnionych portfeli

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego lub innych wyodrębnionych portfeli, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 56 ust. 1 lit. e) i g), tak aby nie dopuścić do powstania jakiejkolwiek z następujących sytuacji:

   a) przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, aktywów, praw i zobowiązań, które stanowią uzgodnienie dotyczące finansowania strukturyzowanego lub inne wyodrębnione portfele lub ich część, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 56 ust. 1 lit. e) i g), których stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   b) likwidacji lub zmiany, w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, aktywów, praw i zobowiązań, które stanowią uzgodnienie dotyczące finansowania strukturyzowanego lub inne wyodrębnione portfele lub ich część, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 56 ust. 1 lit e) i g), których stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

2. Niezależnie od przepisów ust. 1, jeżeli jest to konieczne do skuteczniejszego osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, a w szczególności do zapewnienia lepszej ochrony ubezpieczających, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenieść, zmienić lub zlikwidować aktywa, prawa lub zobowiązania stanowiące część tego samego uzgodnienia.

Artykuł 60

Przeniesienia częściowe: ochrona systemów handlowych, rozliczeniowych i rozrachunkowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 26 ust. 3, nie miało wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami dyrektywy 98/26/WE, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje któregokolwiek z następujących działań:

   a) dokonuje przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, aktywów, praw lub zobowiązań jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz innego podmiotu;

   b) korzysta z uprawnień pomocniczych, o których mowa w art. 41, w celu unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub w celu zastąpienia przez odbiorcę jednostki w charakterze strony.

2. Przeniesienie, unieważnienie lub zmiana, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mogą prowadzić do:

   a) odwołania zlecenia przeniesienia z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE;

   b) zmiany lub utraty wymagalności zleceń przeniesienia i kompensowania wymaganej na mocy art. 3 i 5 dyrektywy 98/26/WE, wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów kredytowych zgodnie z wymogami art. 4 wspomnianej dyrektywy lub ochrony zabezpieczenia wymaganej przepisami art. 9 wspomnianej dyrektywy.

ROZDZIAŁ VI
Wymogi proceduralne

Artykuł 61

Wymogi dotyczące powiadamiania

1. Państwa członkowskie zobowiązują organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub wszelkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), do powiadomienia organu nadzoru, jeżeli organy te uznają, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), jest na progu upadłości lub zagrożony upadłością w rozumieniu art. 19 ust. 3.

2. Organy nadzoru informują zainteresowane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o:

a) wszelkich powiadomieniach otrzymanych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 136, art. 138 ust. 1 i art. 139 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE;

b) wszelkich działaniach, do których podjęcia organ nadzoru zobowiązuje zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub dowolny podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), w ramach wykonywania uprawnień przysługujących temu organowi na mocy art. 15 lub 16 niniejszej dyrektywy oraz na mocy art. 137, art. 138 ust. 3 i 5, art. 139 ust. 3 oraz art. 140, 141 i 144 dyrektywy 2009/138/WE;

c) każdym przedłużeniu okresu odzyskiwania należności zgodnie z art. 138 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE.

Organy nadzoru przekazują również organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kopię planu naprawy przedłożonego przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub dowolny podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), zgodnie z art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, kopię planu finansowego przedłożonego przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub dowolny podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), zgodnie z art. 139 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE oraz – w razie potrzeby – opinię organów nadzoru na temat tych dokumentów.

3. Organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzający, że warunki, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), bezzwłocznie powiadamia o tym ustaleniu następujące organy, jeżeli są to inne organy:

a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla tego zakładu lub podmiotu;

b) organ nadzoru właściwy dla tego zakładu lub podmiotu;

c) organ nadzoru każdego państwa członkowskiego, w którym ten zakład lub podmiot prowadzi istotną działalność transgraniczną;

d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego państwa członkowskiego, w którym ten zakład lub podmiot prowadzi istotną działalność transgraniczną;

e) ubezpieczeniowy system gwarancyjny, z którym powiązany jest zakład ubezpieczeń, w stosownych przypadkach i jeżeli jest to konieczne do umożliwienia wykonywania funkcji ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego;

f) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

g) właściwe ministerstwo;

h) w stosownych przypadkach, organ sprawujący nadzór nad grupą;

i) Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i wyznaczony krajowy organ nadzoru makroostrożnościowego.

Artykuł 62

Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po otrzymaniu powiadomienia od organu nadzoru zgodnie z art. 61 ust. 3 lub z własnej inicjatywy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala, czy warunki określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 są spełnione w odniesieniu do danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

2. Decyzja dotycząca podjęcia lub niepodejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), zawiera następujące informacje:

   a) powody podjęcia tej decyzji;

   b) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza podjąć, w tym – w stosownych przypadkach – wolę wystąpienia z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub każdego innego środka zgodnie z mającym zastosowanie standardowym postępowaniem upadłościowym lub, z zastrzeżeniem art. 26 ust. 8, zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 63

Wymogi proceduralne w odniesieniu do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniały wymogi określone w ust. 2 i 3 tak szybko, jak jest to w praktyce możliwe po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamiają jednostkę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz następujące organy, jeżeli są to inne organy, o działaniu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 1:

   a) organ nadzoru właściwy dla jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   b) organ nadzoru dowolnego oddziału jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   c) bank centralny państwa członkowskiego, w którym jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma swoją siedzibę;

   d) w stosownych przypadkach, ubezpieczeniowy system gwarancyjny, z którym powiązana jest jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

   e) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   f) właściwe ministerstwo;

   g) w stosownych przypadkach, organ sprawujący nadzór nad grupą;

h) wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy i Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego;

i) Komisję, Europejski Bank Centralny, EIOPA, ESMA i EUNB;

j) jeżeli jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest instytucją w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 98/26/WE – operatorów systemów, w których uczestniczy.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje lub zapewnia publikację kopii zarządzenia lub instrumentu, na mocy którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub obwieszczenie zawierające streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym skutków dla ubezpieczających oraz, w stosownych przypadkach, warunki i okres zawieszenia lub ograniczenia, o których mowa w art. 47, 48 i 49, przy użyciu następujących środków:

a) na swojej oficjalnej stronie internetowej;

b) na stronie internetowej organu nadzoru, jeżeli nie jest nim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i na stronie internetowej EIOPA;

c) na stronie internetowej jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

d) jeżeli akcje, inne instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, przy użyciu środków stosowanych na potrzeby ujawniania informacji regulowanych dotyczących instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE[36].

4. Jeżeli akcje, instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by dokumenty potwierdzające zastosowanie instrumentów, o których mowa w ust. 3, zostały przesłane akcjonariuszom i wierzycielom jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją znanym dzięki rejestrom lub bazom danym jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma dostęp.

Artykuł 64

Poufność

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące osoby, organy i podmioty podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej oraz aby nie ujawniały żadnych informacji poufnych:

a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) organy nadzoru i EIOPA;

[36] Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

c) właściwe ministerstwa;

d) zarządcy nadzwyczajni powołani zgodnie z art. 42 niniejszej dyrektywy;

e) potencjalni nabywcy, do których zwróciły się organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia działalności, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem;

f) biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci bezpośrednio lub pośrednio zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru, właściwe ministerstwa lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. e);

g) podmioty, które zarządzają ubezpieczeniowymi systemami gwarancyjnymi;

h) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania;

i) banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

j) instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami;

k) jakakolwiek inna osoba, która świadczy lub świadczyła usługi bezpośrednio lub pośrednio, stale lub okazjonalnie na rzecz osób, o których mowa w lit. a)–j);

l) kadra kierownicza wyższego szczebla, członkowie organu administrującego, zarządzającego i nadzorującego i pracownicy organów lub podmiotów, o których mowa w lit. a)–j) powyżej, przed ich wyznaczeniem, podczas procesu wyznaczania lub po wyznaczeniu.

2. Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wymogów określonych w ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby osobom, o których mowa w ust. 1, zabroniono ujawniania informacji poufnych otrzymanych przez nie w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub otrzymanych od organu nadzoru bądź organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z jego funkcjami jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że w następujących sytuacjach:

a) ujawnienie odbywa się w ramach wykonywania przez nie funkcji przewidzianych na mocy niniejszej dyrektywy;

b) ujawnienie odbywa się w formie skrótowej lub zbiorczej w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie poszczególnych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, lub któregokolwiek z podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e);

c) ujawnienie odbywa się za wyraźną i uprzednią zgodą organu, zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), którzy dostarczyli tych informacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1, przeprowadziły ocenę możliwych skutków ujawnienia informacji z punktu widzenia interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej, a także z perspektywy interesów komercyjnych osób fizycznych i prawnych, a także z punktu widzenia celu inspekcji, dochodzeń i kontroli.

Procedura oceny skutków, o której mowa w akapicie drugim, obejmuje przeprowadzenie szczegółowej oceny skutków ujawnienia treści i szczegółów planu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 5, 7, 9, 10 i 12, oraz wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6, 8 i 13.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie osoby lub podmioty, o których mowa w ust. 1, ponosiły odpowiedzialność cywilną w przypadku naruszenia niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), g), i) oraz j), posiadały przepisy wewnętrzne zapewniające zgodność z wymogami dotyczącymi poufności określonymi w ust. 1 i 2, w tym przepisy gwarantujące poufność informacji przekazywanych między osobami bezpośrednio zaangażowanymi w procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Ust. 1–3 niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody w:

   a) wewnętrznej wymianie informacji między pracownikami i ekspertami organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–i);

   b) wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organami nadzoru, w tym między ich pracownikami i ekspertami, oraz wymianie przez nie informacji z innymi unijnymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, innymi unijnymi organami nadzoru, właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, ubezpieczeniowymi systemami gwarancyjnymi, organami odpowiedzialnymi za standardowe postępowanie upadłościowe, organami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych, EIOPA lub, z zastrzeżeniem art. 77, organami państw trzecich, które wykonują funkcje równoważne funkcjom wykonywanym przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem ścisłych wymogów dotyczących poufności, potencjalnym nabywcą na potrzeby planowania lub prowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Państwa członkowskie mogą dopuścić wymianę informacji z następującymi podmiotami:

   a) z zastrzeżeniem ścisłych wymogów poufności, z jakąkolwiek inną osobą, gdy jest to konieczne do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) parlamentarnymi komisjami śledczymi w ich państwie członkowskim, trybunałami obrachunkowymi w ich państwie członkowskim lub innymi podmiotami odpowiadającymi za śledztwa w ich państwie członkowskim pod odpowiednimi warunkami;

   c) organami krajowymi odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatniczymi, organami odpowiedzialnymi za standardowe postępowania upadłościowe, organami, którym powierzono publiczne zadanie nadzoru nad innymi podmiotami sektora finansowego, organami odpowiedzialnymi za sprawowanie nadzoru nad rynkami finansowymi, instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz inspektorami działającymi w ich imieniu, organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za utrzymywanie

stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, organami odpowiedzialnymi za ochronę stabilności systemu finansowego oraz osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych.

6. Ust. 1–5 niniejszego artykułu nie naruszają przepisów prawa krajowego dotyczących ujawniania informacji do celów postępowań sądowych w sprawach karnych lub cywilnych.

7. W dniu [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r. EIOPA wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 celem określenia sposobu udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby ust. 2.

ROZDZIAŁ VII
Prawo do odwołania i wyłączenie innych działań

Artykuł 65

Zatwierdzenie sądowe *ex ante* i prawa do zaskarżenia decyzji

1. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego podlegała zatwierdzeniu sądowemu *ex ante*, pod warunkiem że w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego, zgodnie z prawem krajowym, procedura związana ze złożeniem wniosku o zatwierdzenie i rozpatrzenie przez sąd odbędą się bez zwłoki.

2. Państwa członkowskie przewidują w prawie krajowym prawo do odwołania od decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub decyzji o wykonaniu wszelkich uprawnień innych niż środek w zakresie zarządzania kryzysowego na mocy niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba, której dotyczy decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego miała prawo odwołać się od tej decyzji.

   Państwa członkowskie dbają o to, aby kontrola środka w zakresie zarządzania kryzysowego odbywała się sprawnie oraz aby sądy krajowe korzystały z ocen gospodarczych, których przedmiotem są czynności przeprowadzone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc je za podstawę swojej własnej oceny.

4. Prawo do odwołania, o którym mowa w ust. 3, podlega następującym wymogom:

   a) złożenie odwołania nie prowadzi automatycznie do zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji;

   b) decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym oraz skutkuje wzruszalnym domniemaniem, że zawieszenie jej wykonania byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

   Jeżeli jest to niezbędne do ochrony interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa,

obowiązki lub zobowiązania jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze wykorzystania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, lub w ramach wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unieważnienie decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje bez wpływu na wszelkie późniejsze akty administracyjne lub transakcje dokonane przez dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które były oparte na unieważnionej decyzji. W takim przypadku środki prawne w związku z błędną decyzją lub błędnym działaniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez składającego wniosek w wyniku decyzji lub działania.

Artykuł 66

Ograniczenia dotyczące innych postępowań

1. Nie naruszając przepisów art. 62 ust. 2 lit. b) państwa członkowskie zapewniają, w odniesieniu do jednostki objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), w przypadku których stwierdzono, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, są spełnione, by standardowe postępowanie upadłościowe nie mogło zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz by nakaz, na mocy którego zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, bądź podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), zostają objęte standardowym postępowaniem upadłościowym, nie mógł zostać wydany, o ile organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyda na to zgody.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby:

   a) organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były bezzwłocznie powiadamiane o każdym wniosku o wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), niezależnie od tego, czy taka jednostka lub podmiot są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czy też podano do publicznej wiadomości decyzję zgodnie z art. 63 ust. 3 i 4;

   b) wniosek o wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego nie był rozpatrywany, chyba że dokonano powiadomień, o których mowa w lit. a), i zachodzi jedna z następujących okoliczności:

      (i) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił organy odpowiedzialne za prowadzenie standardowego postępowania upadłościowego, że nie zamierza podjąć żadnego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e);

      (ii) od dnia dokonania powiadomień, o których mowa w lit. a), upłynął termin siedmiu dni.

3. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń w odniesieniu do egzekwowania zabezpieczeń wierzytelności nałożonych zgodnie z art. 48, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły, jeżeli jest to konieczne do skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule III rozdział IV, wystąpić do sądu o zastosowanie odroczenia na odpowiedni do wyznaczonego celu okres w odniesieniu do wszelkich czynności lub postępowań sądowych, których jednostka objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest lub staje się stroną.

TYTUŁ IV
RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA GRUP TRANSGRANICZNYCH

Artykuł 67

Ogólne zasady podejmowania decyzji dotyczących dwóch lub większej liczby państw członkowskich

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku podejmowania decyzji lub działania zgodnie z niniejszą dyrektywą, które to decyzja lub działanie mogą mieć skutki w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich, ich organy uwzględniały następujące ogólne zasady:

a) podczas podejmowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proces decyzyjny jest efektywny, a koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są utrzymywane na najniższym możliwym poziomie;

b) decyzje podejmuje się, a działania przeprowadza w sposób terminowy i w razie konieczności z należytym uwzględnieniem pilności sprawy;

c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru i inne organy współpracują ze sobą, aby zapewnić podejmowanie decyzji i działań w sposób skoordynowany i efektywny;

d) zadania i zakres odpowiedzialności odpowiednich organów w każdym państwie członkowskim są określone precyzyjnie;

e) należycie uwzględnia się interesy, potencjalny wpływ wszelkich decyzji, działań lub niepodjęcia działań oraz skutki niekorzystne dla ubezpieczających, stabilności finansowej, zasobów fiskalnych, ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych oraz niekorzystne skutki gospodarcze i społeczne we wszystkich państwach członkowskich, w których działa jednostka dominująca najwyższego szczebla i jej jednostki zależne lub w których prowadzą one istotną działalność transgraniczną;

f) należycie uwzględnia się cele dotyczące zrównoważenia interesów różnych państw członkowskich oraz unika się powodowania niesłusznego uszczerbku dla interesów określonych państw członkowskich lub niesłusznej ochrony tych interesów;

g) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają przy podejmowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 11, oraz stosują się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

h) proponowana decyzja lub proponowane działanie są przejrzyste, jeżeli proponowana decyzja lub proponowane działanie będą prawdopodobnie mieć skutki dla ubezpieczających, gospodarki realnej, stabilności finansowej, zasobów fiskalnych oraz, w stosownych przypadkach, ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych i mechanizmów finansowania jakiegokolwiek zainteresowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 68

Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji celem realizacji zadań, o których mowa w art. 10, 11, 14, 16, 70 i 71 oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.

   W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pozostałym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, organom nadzoru i organom sprawującym nadzór nad grupą warunki ramowe umożliwiające realizację następujących zadań:

   a) wymianę informacji istotnych dla opracowywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dla wykonywania w odniesieniu do grup uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) opracowywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 i 11;

   c) ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy zgodnie z art. 14;

   d) skorzystanie z uprawnień do ograniczenia lub usunięcia przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup zgodnie z art. 16;

   e) podjęcie decyzji co do potrzeby ustanowienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 70 lub 71;

   f) osiągnięcie zgody co do grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego zgodnie z art. 70 lub 71;

   g) koordynację informowania opinii publicznej o strategiach i programach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   h) koordynację stosowania wszelkich ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych lub mechanizmów finansowania.

   Ponadto kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystywać jako forum dyskusji na temat wszelkich kwestii związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją grup transgranicznych.

2. Członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są:

   a) grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę jednostka zależna objęta nadzorem nad grupą;

   c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw członkowskich, w których ma siedzibę jednostka dominująca co najmniej jednej jednostki należącej do grupy, będąca podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), d) lub e);

d) organ sprawujący nadzór nad grupą i organy nadzoru państw członkowskich, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

e) właściwe ministerstwa, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są właściwymi ministerstwami;

f) w stosownych przypadkach organ odpowiedzialny za ubezpieczeniowy system gwarancyjny danego państwa członkowskiego, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa członkowskiego jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

g) EIOPA, z zastrzeżeniem ust. 4;

h) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których należące do grupy zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji prowadzą istotną działalność transgraniczną.

Do celów lit. g) EIOPA przyczynia się do wspierania i monitorowania skutecznego, wydajnego i spójnego funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz konwergencji stosowanych przez nie praktyk. EIOPA jest zapraszany w tym celu do udziału w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EIOPA nie ma prawa głosu.

Do celów lit. h) udział organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ogranicza się do osiągnięcia celów związanych ze skuteczną wymianą informacji.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw trzecich, w których jednostka dominująca lub jednostka mająca siedzibę w Unii ma zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji będący jednostką zależną lub oddział, który zostałby uznany za istotny, gdyby był położony w Unii, mogą zostać zaproszone do udziału w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w roli obserwatorów, pod warunkiem że podlegają one wymogom dotyczącym poufności równoważnym – w opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wymogom określonym w art. 77.

4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcję przewodniczącego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Pełniąc tę funkcję, wykonuje on następujące zadania:

a) czyni ustalenia i ustanawia procedury na piśmie dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z pozostałymi członkami tego kolegium;

b) koordynuje wszystkie działania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) zwołuje wszystkie posiedzenia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i im przewodniczy, a także przekazuje z wyprzedzeniem wszystkim członkom kolegium wyczerpujące informacje dotyczące organizacji jego posiedzeń, głównych kwestii, które należy omówić, i punktów, które należy przeanalizować;

d) powiadamia członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich planowanych posiedzeniach, tak aby mogli oni zgłosić chęć wzięcia udziału w tych posiedzeniach;

e) postanawia, których członków i obserwatorów należy zaprosić do wzięcia udziału w danych posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie konkretnych potrzeb, z uwzględnieniem wagi kwestii, która ma być omawiana, dla tych członków i obserwatorów;

f) powiadamia w sposób terminowy wszystkich członków kolegium o decyzjach podjętych w trakcie tych posiedzeń i ich wynikach.

Niezależnie od przepisów lit. e) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo brać udział w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze, gdy wśród punktów porządku obrad danego posiedzenia znajdują się kwestie podlegające wspólnemu podejmowaniu decyzji lub kwestie dotyczące podmiotu powiązanego znajdującego się w ich państwach członkowskich.

5. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do ustanowienia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w ust. 1 oraz spełniają wszystkie warunki i przestrzegają wszystkich procedur ustanowionych w niniejszym artykule i art. 69, w tym warunków i procedur dotyczących członkostwa w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.

6. EIOPA opracowuje projekty standardów regulacyjnych celem określenia sposobu funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

EIOPA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.

Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia standardów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 69

Wymiana informacji

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 64, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru udostępniają sobie nawzajem, na wniosek, wszystkie informacje istotne dla realizacji zadań pozostałych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji koordynuje przepływ wszystkich istotnych informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji udostępnia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pozostałych państwach członkowskich w terminowy

sposób wszystkie istotne informacje w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 68 ust. 1 akapit drugi lit. b)–h).

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekazuje informacji udostępnionych przez organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, chyba że taki organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego wyraził zgodę na takie przekazanie.

   Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mają obowiązku przekazywania takich informacji, jeżeli organ nadzoru lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego nie wyraził zgody na dalsze przekazanie.

Artykuł 70

Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja obejmująca jednostkę zależną grupy

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który stwierdza, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub dowolny podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), będące jednostką zależną należącą do grupy, spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, przekazuje bezzwłocznie następujące informacje grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (jeżeli nie jest to ten sam organ), organowi sprawującemu nadzór nad grupą oraz członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy:

   a) decyzję, że dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, lub dowolny podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), spełniają warunki określone w art. 19 lub 20;

   b) informację o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środkach postępowania upadłościowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za właściwe w odniesieniu do tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub tego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e).

2. Po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 1, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, po konsultacji z pozostałymi członkami odpowiedniego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prawdopodobny wpływ działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środków, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), na grupę i podmioty powiązane w innych państwach członkowskich, a także w szczególności, czy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki sprawiłyby, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim.

3. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), nie sprawiłyby, że warunki

określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny w odniesieniu do tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformował zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), sprawiłyby, że warunki określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponuje, najpóźniej w 24 godziny po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 1, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedkłada go kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Okres wynoszący 24 godziny można wydłużyć za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1.

5. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokona oceny w ciągu 24 godzin lub w uzgodnionym dłuższym okresie po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1, może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których powiadomił zgodnie z lit. b) tego ustępu.

6. Grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

   a) zarys działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinny podjąć właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej najwyższego szczebla lub poszczególnych podmiotów powiązanych, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, i zastosować się do zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 22;

   b) określenie sposobu koordynacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w lit. a);

   c) plan finansowania, który uwzględnia grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasady podziału odpowiedzialności określone w tym planie zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. e).

7. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

   Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EIOPA może udzielić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

8. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uważa, że ze względów ochrony ubezpieczających, gospodarki realnej i stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zastosować środki inne niż zaproponowane w grupowym programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

   a) szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) informuje o powodach, o których mowa w lit. a), grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   c) informuje grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmie, lub środkach, które zastosuje.

   Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 11, potencjalny wpływ tych działań lub środków na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środków dla innych elementów składowych grupy.

9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zgadzają się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane znajdujące się w ich państwach członkowskich bez udziału organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyrażających brak zgody.

10. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 7 i 9, oraz działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte lub środki zastosowane zgodnie z ust. 8 są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

11. Wszystkie działania i środki, o których mowa w niniejszym artykule, organy podejmują i stosują niezwłocznie i z należytym uwzględnieniem pilności sytuacji.

12. W przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego – ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dążąc do osiągnięcia skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością.

13. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują jakiekolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregokolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

Artykuł 71

Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja obejmująca jednostkę dominującą najwyższego szczebla

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który stwierdza, że jednostka dominująca najwyższego szczebla, za którą odpowiada, spełnia warunki, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3, przekazuje bezzwłocznie informacje, o których mowa w art. 70 ust. 1 lit. a) i b), organowi sprawującemu nadzór nad grupą oraz pozostałym członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy.

   Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki postępowania upadłościowego, o których mowa w art. 70 ust. 1 lit. b), mogą obejmować realizację grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonego zgodnie z art. 70 ust. 6 w którejkolwiek z następujących sytuacji:

   a) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki na poziomie jednostki dominującej, o których poinformowano zgodnie z art. 70 ust. 1 lit. b), sprawiają, że warunki określone w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim;

   b) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki podejmowane wyłącznie na poziomie jednostki dominującej nie wystarczą do ustabilizowania sytuacji lub prawdopodobnie nie zapewnią optymalnego skutku;

   c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły, że co najmniej jedna jednostka zależna, za którą są odpowiedzialne, spełnia warunki, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 3;

   d) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki na poziomie grupy są korzystne dla jednostek zależnych grupy w sposób, który sprawia, że grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest właściwy.

2. Jeżeli działania lub środki zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie ust. 1 nie obejmują grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wspomniany organ podejmuje decyzję po konsultacji z członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Jeżeli działania lub środki zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie ust. 1 obejmują grupowy program

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program ten przybiera formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EIOPA może udzielić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zastosować środki inne niż zaproponowane w grupowym programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

   a) szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   b) informuje o powodach, o których mowa w lit. a), grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

   c) informuje grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o działaniach, które zamierza podjąć, lub środkach, które zamierza zastosować.

   Odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 11, potencjalny wpływ tych działań lub środków na stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środków dla innych elementów składowych grupy.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zgadzają się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane znajdujące się w ich państwach członkowskich bez udziału organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyrażających brak zgody.

6. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 3 lub 5, oraz działania i środki, o których mowa w ust. 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

7. Wszystkie działania i środki, o których mowa w ust. 1–6, organy podejmują i stosują niezwłocznie i z należytym uwzględnieniem pilności sytuacji.

8. W przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego – ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dążąc do osiągnięcia skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich odnośnych podmiotów powiązanych.

9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregokolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

TYTUŁ V
STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 72

Umowy z państwami trzecimi

1. Zgodnie z art. 218 TFUE Komisja może przedłożyć Radzie wnioski w sprawie negocjacji umów z jednym państwem trzecim lub większą ich liczbą dotyczących sposobów współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich, m.in. do celów wymiany informacji w związku z planowaniem naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji państw trzecich oraz grup.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności na celu zapewnienie określenia procedur i ustaleń dotyczących współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich przy realizacji niektórych lub wszystkich działań wskazanych w art. 76 oraz wykonywania niektórych lub wszystkich uprawnień wskazanych w tym artykule.

3. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne z państwami trzecimi w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 1 i 2, do dnia wejścia w życie umowy, o której mowa w ust. 1, z danym trzecim państwem w takim zakresie, w jakim takie umowy dwustronne nie są sprzeczne z niniejszym tytułem.

Artykuł 73

Uznawanie i wykonanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim, o ile nie wejdzie w życie umowa międzynarodowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 72 ust. 1, oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie umowy międzynarodowej przewidzianej w art. 72 ust. 1 z odpowiednim państwem trzecim w zakresie, w jakim uznawanie i wykonanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim nie jest regulowane tą umową.

2. Odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję co do tego, czy uznać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 74, procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do unijnej jednostki zależnej lub unijnego oddziału zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej.

   W decyzji w należyty sposób uwzględnia się interesy poszczególnych państw członkowskich, w których działa zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego, lub jednostka dominująca, a w szczególności wpływ na pozostałe elementy składowe grupy oraz na ubezpieczających, gospodarkę realną i stabilność finansową w tych państwach członkowskich.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były co najmniej uprawnione do:

a) wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do:

i) aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej położonych w ich państwie członkowskim lub podlegających prawu ich państwa członkowskiego;

(ii) praw lub zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego, które są księgowane przez oddział unijny w ich państwie członkowskim lub podlegają prawu ich państwa członkowskiego, lub jeżeli roszczeń w odniesieniu do tych praw i zobowiązań można dochodzić w ich państwie członkowskim;

b) dokonania przeniesienia, w tym nakazania innej osobie dokonania przeniesienia, akcji lub innych instrumentów właścicielskich unijnej jednostki zależnej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim;

c) wykonania uprawnień określonych w art. 47, 48 lub 49 w odniesieniu do praw jakiejkolwiek strony do zawarcia umowy z podmiotem, o którym mowa w niniejszym artykule ust. 1, jeżeli uprawnienia takie są konieczne do wyegzekwowania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim oraz

d) uznania za niewykonalne wszelkich praw dotyczących wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia wykonania umów lub naruszenia praw umownych podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz innych podmiotów powiązanych, jeżeli takie prawa wynikają z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego, jednostki dominującej takich podmiotów lub innych podmiotów powiązanych przez sam organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego lub zgodnie z wymogami prawnymi lub regulacyjnymi dotyczącymi uzgodnień w kwestii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym państwie, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, w razie konieczności w interesie publicznym, podejmować działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego stwierdzi, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, który jest jednostką zależną tej jednostki dominującej i ma siedzibę w tym państwie trzecim, spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa tego państwa trzeciego. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły korzystać ze wszelkich uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej, a zastosowanie ma art. 46.

5. Uznanie i wykonanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim pozostaje bez uszczerbku dla standardowego postępowania

upadłościowego na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, w stosownych przypadkach, zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 74

Prawo odmowy uznania lub wykonania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odmówić uznania lub wykonania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim zgodnie z art. 73, jeżeli uzna, że:

a) procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim miałyby negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub że procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim miałyby negatywny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego;

b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 75 w odniesieniu do oddziału unijnego;

c) wierzyciele nie byliby traktowani tak samo jak mający podobne prawa wierzyciele z państwa trzeciego w ramach krajowej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim;

d) uznanie lub wykonanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim miałoby istotne skutki fiskalne dla państwa członkowskiego lub

e) skutki takiego uznania lub wykonania byłyby sprzeczne z prawem krajowym.

Artykuł 75

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do oddziałów unijnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do podjęcia działania w odniesieniu do oddziału unijnego, który nie jest objęty żadną procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim, lub jest objęty procedurą w państwie trzecim i ma zastosowanie jedna z okoliczności, o których mowa w art. 74.

   Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie miał art. 46 w celu wykonywania takich uprawnień.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawnienia wymagane zgodnie z ust. 1 mogły być wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organy te uważają, że działanie jest konieczne w interesie publicznym i spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

   a) oddział unijny nie spełnia już lub prawdopodobnie nie będzie spełniał określonych w prawie krajowym warunków uzyskania zezwolenia i prowadzenia działalności w tym państwie członkowskim oraz nie ma perspektyw, by jakiekolwiek działanie ze strony sektora prywatnego, organów

nadzoru lub właściwego państwa trzeciego mogło w rozsądnym czasie przywrócić spełnianie przez oddział wspomnianych wyżej warunków lub zapobiec jego upadłości;

b) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego – zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – nie jest w stanie lub nie jest skłonny, lub prawdopodobnie nie będzie w stanie, spłacić swoich zobowiązań w stosunku do unijnych wierzycieli lub zobowiązań powstałych lub zaksięgowanych za pośrednictwem oddziału, takich jak np. płatności na rzecz ubezpieczających lub osób uprawnionych, w terminie ich wymagalności, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przekonany, że procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim lub postępowanie upadłościowe nie zostały ani nie zostaną wszczęte w odniesieniu do tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego w rozsądnym czasie;

c) właściwy organ państwa trzeciego wszczął procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z państwa trzeciego lub zawiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swoim zamiarze wszczęcia takiej procedury.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje niezależne działanie w odniesieniu do oddziału unijnego, uwzględnia cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18, i podejmuje działanie zgodnie z następującymi zasadami i wymogami, o ile są one w danym przypadku istotne:

a) zasadami określonymi w art. 22;

b) wymogami dotyczącymi zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w tytule III rozdział II.

Artykuł 76

Współpraca z organami państw trzecich

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do współpracy z państwem trzecim, o ile nie wejdzie w życie umowa międzynarodowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 72 ust. 1, oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie umowy międzynarodowej przewidzianej w art. 72 ust. 1 z odpowiednim państwem trzecim w zakresie, w jakim przedmiot niniejszego artykułu nie jest uregulowany tą umową.

2. EIOPA może zawierać niewiążące ramowe uzgodnienia dotyczące współpracy z właściwymi organami państw trzecich. W porozumieniach ramowych dotyczących współpracy określa się procedury i ustalenia między uczestniczącymi organami dotyczące wymiany niezbędnych informacji oraz współpracy w zakresie realizacji niektórych lub wszystkich z następujących zadań oraz wykonywania niektórych lub wszystkich z następujących uprawnień w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji lub grup, w skład których wchodzą takie zakłady:

a) sporządzanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9–12 oraz podobnymi wymogami na mocy prawa odnośnych państw trzecich;

b) ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, zgodnie z art. 13 i 14 oraz podobnymi wymogami na mocy prawa odnośnych państw trzecich;

c) wykonywanie uprawnień mających na celu ograniczenie lub usunięcie przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 15 i 16 oraz podobnych uprawnień na mocy prawa odnośnych państw trzecich;

d) zastosowanie środków zapobiegawczych zgodnie z art. 141 dyrektywy 2009/138/WE oraz wykonanie podobnych uprawnień na mocy prawa odnośnych państw trzecich;

e) zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podobnych uprawnień, które mogą wykonywać właściwe organy państw trzecich.

3. W stosownych przypadkach organy nadzoru lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zawierać z właściwymi organami państw trzecich uzgodnienia dotyczące współpracy zgodnie z ustaleniem ramowym EIOPA, o którym mowa w ust. 2.

4. Państwa członkowskie powiadamiają EIOPA o wszystkich uzgodnieniach dotyczących współpracy zawartych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy nadzoru zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 77

Wymiana informacji poufnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru i właściwe ministerstwa wymieniały informacje poufne, w tym prewencyjne plany naprawy sporządzone i utrzymywane zgodnie z art. 5 i 7, z właściwymi organami państw trzecich wyłącznie wówczas, gdy:

a) te organy państwa trzeciego podlegają wymogom i standardom tajemnicy służbowej, które w opinii wszystkich zainteresowanych organów są uznawane za co najmniej równoważne wymogom nałożonym w art. 64;

b) informacje te są niezbędne do wykonywania przez właściwe organy państwa trzeciego ich funkcji w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa krajowego, które są porównywalne z funkcjami zgodnie z niniejszą dyrektywą, oraz, zgodnie z lit. a), nie są wykorzystywane do innych celów.

Do celów lit. a) w zakresie, w jakim wymiana informacji dotyczy danych osobowych, postępowanie z takimi danymi oraz przekazywanie ich organom państw trzecich podlega mającym zastosowanie przepisom unijnym i krajowym w zakresie ochrony danych.

2. Jeżeli informacje poufne pochodzą z innego państwa członkowskiego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy nadzoru i właściwe ministerstwa nie mogą ujawniać tych informacji właściwym organom państwa trzeciego, chyba że spełnione są następujące warunki:

a) odpowiedni organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje, zgadza się na takie ujawnienie;

b) informacje są ujawniane wyłącznie w celach, na które wyraził zgodę organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje.

TYTUŁ VI
KARY

Artykuł 78

Kary administracyjne i inne środki administracyjne

1. Bez uszczerbku dla prawa organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów nadzoru określonych w niniejszej dyrektywie i dyrektywie 2009/138/WE oraz prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych, o których mowa w akapicie drugim, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar administracyjnych i innych środków administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę oraz podejmują wszelkie konieczne działania, by zapewnić ich wykonanie.

   Państwa członkowskie, które zdecydują się nie przyjmować przepisów dotyczących kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają już krajowemu prawu karnemu, informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.

   Kary administracyjne i inne środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku naruszenia kary administracyjne lub inne środki administracyjne mogły być stosowane – z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym – wobec organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego i innych osób fizycznych, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za to naruszenie.

3. Uprawnienia do nakładania kar administracyjnych i innych środków administracyjnych przewidziane w niniejszej dyrektywie przyznaje się organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organom nadzoru, w zależności od rodzaju naruszenia. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru posiadają wszystkie uprawnienia związane z gromadzeniem informacji i prowadzeniem dochodzeń, jakie są niezbędne do wykonywania ich odnośnych funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia zamierzonych skutków kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych oraz koordynują swoje działania w razie ich stosowania w przypadkach transgranicznych.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru wykonują swoje uprawnienia do nakładania kar i innych środków administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą i z przepisami prawa krajowego w dowolny z następujących sposobów:

   a) bezpośrednio;

   b) we współpracy z innymi organami;

   c) w drodze przekazania uprawnień innym organom, zachowując odpowiedzialność za wykonanie tych zadań;

d) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby od decyzji podjętych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy nadzoru zgodnie z niniejszym tytułem przysługiwało prawo do odwołania.

Artykuł 79

Przepisy szczegółowe dotyczące kar administracyjnych i innych środków administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały kary administracyjne i inne środki administracyjne przynajmniej w odniesieniu do następujących sytuacji:

a) naruszenia przepisów art. 5 lub 7 przez niedopełnienie obowiązku sporządzenia, utrzymywania i aktualizacji prewencyjnych planów naprawy i grupowych prewencyjnych planów naprawy;

b) naruszenia przepisów art. 12 przez niedopełnienie obowiązku przedstawienia wszelkich informacji niezbędnych do opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) naruszenia przepisów art. 61 ust. 1 przez niedopełnienie przez organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub dowolnego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), obowiązku powiadomienia organu nadzoru, gdy ta jednostka lub ten podmiot znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1 kary administracyjne i inne środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:

a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej odpowiedzialną osobę fizyczną, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), jednostkę dominującą najwyższego szczebla lub inną osobę prawną odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia;

b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;

c) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), dla członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e), lub innych odpowiedzialnych osób fizycznych;

d) w przypadku osoby prawnej – administracyjne kary pieniężne do maksymalnej wysokości 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym;

e) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne kary pieniężne do maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą, równowartość tej kwoty w walucie

krajowej na dzień [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszej dyrektywy];

f) administracyjne kary pieniężne w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.

Do celów lit d) – jeżeli dana osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, stosowny obrót stanowi łączna kwota rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej najwyższego szczebla w poprzednim roku obrotowym.

Artykuł 80

Publikacja kar administracyjnych i innych środków administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy nadzoru publikowały na swoich urzędowych stronach internetowych co najmniej kary administracyjne i inne środki administracyjne, jakie organy te nałożyły za naruszenia krajowych przepisów transponujących przepisy niniejszej dyrektywy, jeżeli takie kary administracyjne lub inne środki administracyjne nie są przedmiotem odwołania lub jeżeli prawo do odwołania zostało wyczerpane. Taka publikacja ma miejsce bez zbędnej zwłoki po tym, jak dana osoba fizyczna lub prawna zostanie poinformowana o odnośnej karze administracyjnej lub innym środku administracyjnym. Taka publikacja zawiera co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono przedmiotową karę administracyjną lub inny środek administracyjny.

   W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o karach administracyjnych i innych środkach administracyjnych, w odniesieniu do których wniesiono odwołanie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru bez zbędnej zwłoki publikują na swoich urzędowych stronach internetowych informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.

2. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organ nadzoru uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności publikacji takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub prowadzonym czynnościom dochodzeniowym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organ nadzoru podejmują jedno z poniższych działań:

   a) odraczają publikację decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego do momentu, kiedy powody nieopublikowania przestaną istnieć;

   b) publikują decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innych środków administracyjnych w sposób zanonimizowany, który jest zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewniłaby skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych;

c) nie publikują decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innych środków administracyjnych, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organ nadzoru jest zdania, że taka publikacja zgodnie z lit. a) lub b) byłaby niewystarczająca do zapewnienia:

i) braku zagrożeń dla stabilności rynków finansowych albo

(ii) proporcjonalności publikacji takich danych w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich urzędowej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat po ich publikacji. Dane osobowe zawarte w opublikowanych informacjach pozostawia się na urzędowej stronie internetowej organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organu nadzoru przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

Artykuł 81

Utrzymywanie przez EIOPA centralnej bazy danych

1. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy służbowej, o których mowa w art. 64, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy nadzoru informują EIOPA o wszelkich karach administracyjnych i innych środkach administracyjnych, jakie nałożyły na podstawie art. 79, a także o statusie wszelkich postępowań odwoławczych w odniesieniu do takich kar i ich wynikach.

EIOPA utrzymuje i aktualizuje centralną bazę danych dotyczących zgłoszonych mu przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kar i innych środków administracyjnych wyłącznie w celu umożliwienia wymiany informacji między tymi organami, a dostęp do tej bazy danych mają tylko wspomniane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EIOPA utrzymuje i aktualizuje centralną bazę danych dotyczących zgłoszonych mu przez organy nadzoru kar i innych środków administracyjnych wyłącznie w celu umożliwienia wymiany informacji między tymi organami, a dostęp do tej bazy danych mają tylko wspomniane organy nadzoru.

2. EIOPA utrzymuje i aktualizuje stronę internetową zawierającą następujące informacje lub linki do tych informacji:

a) publikację kar przez każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) publikację kar przez każdy organ nadzoru zgodnie z art. 80;

c) okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje kary.

Artykuł 82

Skuteczne nakładanie kar i wykonywanie uprawnień do nakładania kar przez organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby określając rodzaj nakładanych kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych oraz wysokość administracyjnych kar pieniężnych,

organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniały wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

a) wagę naruszenia i czas jego trwania;

b) stopień odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;

c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;

d) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile takie zyski lub straty można ustalić;

e) straty poniesione przez osoby trzecie, w tym ubezpieczających, w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;

f) stopień współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z organem nadzoru i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

g) poprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Do celów lit. c) wskaźnikiem sytuacji finansowej osoby fizycznej lub prawnej jest wysokość łącznego obrotu odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznego dochodu odpowiedzialnej osoby fizycznej.

TYTUŁ VII
ZMIANY W DYREKTYWACH 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2009/138/WE I (UE) 2017/1132 ORAZ W ROZPORZĄDZENIACH (UE) NR 1094/2010 I (UE) NR 648/2012

Artykuł 83

Zmiany w dyrektywie 2009/138/WE

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 141 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 141*

Uprawnienia nadzorcze w przypadku pogorszenia kondycji finansowej

1. W następstwie powiadomienia zgodnie z art. 136 lub stwierdzenia pogorszenia kondycji finansowej zgodnie z art. 36 ust. 3, jeżeli decyzje zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, w tym decyzje finansowe, doprowadziłyby w ciągu najbliższych trzech miesięcy lub już doprowadziły do niezgodności z którąkolwiek z pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 2 lit. a)–e), organy nadzoru są uprawnione do zastosowania środków koniecznych do przywrócenia zgodności z wymogami.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne do ryzyka oraz do zakresu niezgodności z wymogami regulacyjnymi i mogą obejmować następujące elementy:

a) zobowiązanie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego jednostki do aktualizacji prewencyjnego planu naprawy sporządzonego zgodnie z art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*1], w przypadku gdy okoliczności odbiegają od założeń określonych w tym planie;

b) zobowiązanie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego jednostki do zastosowania środków określonych w prewencyjnym planie naprawy sporządzonym zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń]. Jeżeli plan zaktualizowano zgodnie z lit. a), zastosowane środki obejmują wszelkie zaktualizowane środki;

c) zobowiązanie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego jednostki, która nie dysponuje prewencyjnym planem naprawy, o którym mowa w art. 5 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń], do zidentyfikowania przyczyn niezgodności lub prawdopodobnej niezgodności z wymogami regulacyjnymi oraz do określenia odpowiednich środków i ram czasowych wdrożenia tych wymogów regulacyjnych;

d) zobowiązanie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego jednostki do zawieszenia lub ograniczenia wynagrodzenia zmiennego

i udziałów w zyskach, wypłat zysków z instrumentów środków własnych lub spłaty lub odkupu pozycji środków własnych.

3. Jeżeli po dokonaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 138 ust. 1 lub art. 139 ust. 1, wypłacalność zakładu w dalszym ciągu się pogarsza, organy nadzoru są uprawnione do zastosowania wszelkich środków, w tym środków, o których mowa w ust. 2, niezbędnych do zabezpieczenia interesów ubezpieczających w przypadku umów ubezpieczenia lub zobowiązań wynikających z umów reasekuracji.

Środki te musza być proporcjonalne, a zatem odzwierciedlać stopień pogorszenia wypłacalności danego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

---

*1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XX/XX [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].";

2) w art. 267 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń], oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w rozdziale IV tytuł III tej dyrektywy, niniejszy tytuł stosuje się również do zakładów reasekuracji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b)–e) tej dyrektywy.

Art. 270 i 272 niniejszej dyrektywy nie stosuje się w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 63 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].

Art. 295 niniejszej dyrektywy nie stosuje się w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 64 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].";

3) w art. 268 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) „właściwy organ" oznacza albo organ administracyjny lub sądowy państw członkowskich, który jest właściwy w przypadku środków odnoszących się do reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego, albo organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowany w art. 2 ust. 2 pkt 7 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń] w odniesieniu do środków odnoszących się do reorganizacji zastosowanych zgodnie z tą dyrektywą;";

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) „środki odnoszące się do reorganizacji" oznaczają środki pociągające za sobą interwencje właściwych organów, których celem jest zachowanie lub

przywrócenie sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń, a które oddziałują na istniejące wcześniej prawa stron innych niż sam zakład ubezpieczeń, w tym zawieszenie płatności lub środków egzekucji lub obniżenie roszczeń, zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 26 ust. 3 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń], oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w rozdziale IV tytuł III dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń];".

Artykuł 84

Zmiany w dyrektywie 2002/47/WE

W dyrektywie 2002/47/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Artykuły 4–7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do żadnych ograniczeń w zakresie wykonywania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych ani żadnych ograniczeń skutków uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji, przepisów dotyczących kompensowania sald na zamknięcie lub uzgodnień dotyczących kompensacji, obowiązujących w świetle tytułu IV rozdział V lub VI dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE[*2] lub tytułu V rozdział III sekcja 3, lub tytułu V rozdział IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23[*3], lub tytułu III rozdział III sekcja 4, lub tytułu III rozdział IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*4], ani do żadnych tego typu ograniczeń obowiązujących na mocy podobnych uprawnień przewidzianych w prawie państwa członkowskiego w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich podmiotów, o których mowa w ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu, stanowiącej przedmiot zabezpieczenia odpowiadającego co najmniej zabezpieczeniu przewidzianemu w tytule IV rozdział VII dyrektywy 2014/59/UE oraz w tytule V rozdział V rozporządzenia (UE) 2021/23;

[*2] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

*3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

*4 [Urząd Publikacji – proszę wstawić odesłanie do dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].";

2) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9a

Dyrektywa 2008/48/WE, dyrektywa 2014/59/UE, dyrektywa (UE) xx/xx i rozporządzenie (UE) 2021/23

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2008/48/WE, dyrektywy 2014/59/UE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*5] [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń] i rozporządzenia (UE) 2021/23.

[*5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady xx/xx/UE [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”.

Artykuł 85

Zmiana w dyrektywie 2004/25/WE

W art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/25/WE dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy nie miał zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, w tytule V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23[*6] lub w tytule III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*7] [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].

---

*6 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

*7 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady xx/xx/UE [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”.

Artykuł 86

Zmiany w dyrektywie 2007/36/WE

Art. 1 ust. 4 dyrektywy 2007/36/WE otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady

2014/59/UE[*8], w tytule V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23[*9] lub w tytule III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*10] [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].

---

*8 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

*9 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

*10 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady XX/XX/UE [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”.

Artykuł 87

Zmiana w dyrektywie (UE) 2017/1132

W dyrektywie (UE) 2017/1132 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 84 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 49, art. 58 ust. 1, art. 68 ust. 1, 2 i 3, art. 70 ust. 2 akapit pierwszy, art. 72–75 oraz art. 79, 80 i 81 niniejszej dyrektywy nie miały zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE[*11], w tytule V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23[*12] lub w tytule III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*13].

---

*11 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

*12 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1).

*13 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XX/XX [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”;

2) w art. 86a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wobec spółki zastosowano instrumenty, uprawnienia i mechanizmy w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w tytule III dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”;

b) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE, w art. 2 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w art. 2 ust. 2 pkt 75 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”;

3) art. 87 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejszy rozdział nie miał zastosowania w odniesieniu do spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub tytule III dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”;

4) w art. 120 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wobec spółki zastosowano instrumenty, uprawnienia i mechanizmy w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w tytule III dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”;

b) ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE, w art. 2 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w art. 2 ust. 2 pkt 75 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”;

5) w art. 160a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wobec spółki zastosowano instrumenty, uprawnienia i mechanizmy w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE, tytule V rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w tytule

III dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”;

b) ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE, w art. 2 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2021/23 lub w art. 2 ust. 2 pkt 75 dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”.

Artykuł 88

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1094/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 pkt 2 ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) organy nadzoru określone w art. 13 pkt 10 dyrektywy 2009/138/WE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*14] i właściwe organy określone w art. 6 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341[*15] oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97[*16];”;

2) w art. 40 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów podejmowania działań wchodzących w zakres stosowania dyrektywy (UE) xx/xx [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń] członkowi Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może towarzyszyć, w stosownych przypadkach, przedstawiciel organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w każdym państwie członkowskim, któremu to przedstawicielowi nie przysługuje prawo głosu.”.

---

*14 [Urząd Publikacji – proszę wstawić odesłanie do dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].

*15 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

*16 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).

Artykuł 89

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 648/2012

W art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dodaje się literę r) w brzmieniu:

„r) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na podstawie art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx[*17].

---

*17 [Urząd Publikacji – proszę wstawić odesłanie do dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ubezpieczeń].”.

TYTUŁ VIII
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 90

Komitet EIOPA ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 EIOPA ustanawia stały komitet wewnętrzny w celu przygotowywania decyzji EIOPA, o których mowa w art. 44 tego rozporządzenia, w tym decyzje dotyczące projektów regulacyjnych standardów technicznych i projektów wykonawczych standardów technicznych w zakresie zadań, które powierzono organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszą dyrektywą. W skład tego komitetu wewnętrznego wchodzą organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 niniejszej dyrektywy.

2. Do celów niniejszej dyrektywy EIOPA współpracuje z EUNB i ESMA w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanowionego w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Do celów niniejszej dyrektywy EIOPA zapewnia odrębność organizacyjną komitetu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innych funkcji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010. Komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dba o opracowanie i koordynację planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także opracowuje metody restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy podmiotów będących na progu upadłości.

Artykuł 91

Współpraca z EIOPA

1. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 państwa członkowskie zapewniają, aby organy nadzorcze oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracowały z EIOPA na potrzeby niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy nadzorcze i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie przekazywały EIOPA wszelkie informacje niezbędne do wykonywania jego obowiązków, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 92

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić okres 18 miesięcy po dacie wejścia w życie], przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–87, 90 i 91 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Art. 88 i 89

wiążą jednak w całości i są bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Stosują one art. 1–87, 90 i 91 od dnia [Urząd Publikacji – proszę dodać okres 18 miesięcy i jednego dnia po dacie wejścia w życie].

Art. 1–87, 90 i 91 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 93

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 94

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*